

ஈசுவரபுலவர்
உயர்நிதி.

சி. வல்லிபுரம் ஆசிரியர்

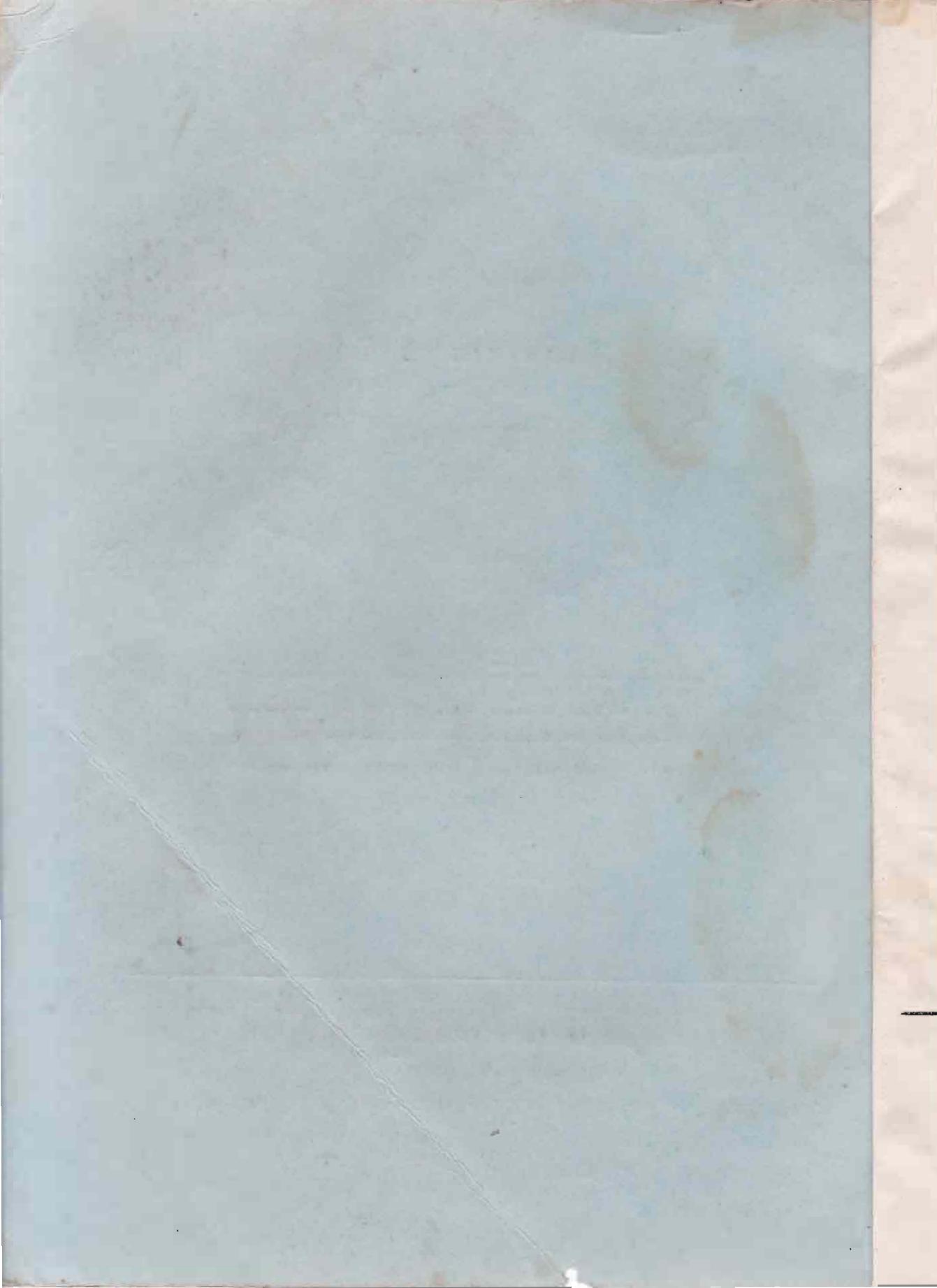
அவர்களின்

பவளாம்பூ மலர்

22-06-1986

வதிரி பூவற்கரைப் பிள்ளையார் ஆலய
பரிபாலனசபை

கோ. குமார்தாஸ்.
"குவிடீ"

சௌப்புலவர்
உயர்திட்டு.
சி. வல்லிபுரம். ஆசிரியர்

தமிழ்நாடு அரசு
கலைஞர்கள் பேரவை
ARTS & LITERATURES
MAFFNA

அவர்களின்

பவளாவிநா மலர்

ஜூ-06-1986

வதிரி பூவற்கரைப் பிள்ளையார் ஆலய
பரிபாலனைபை

மலர் வெளி யீட்டுக் குழு:

திரு. சி. க. வோகநாதன்
(பொறுப்பாசிரியர்)

திரு. சி. க. இராசேந்திரன்

திரு. சி. சி. மாசிலாமணி

திரு. கோ. வோகநேசன்

திரு. தி. வரதராஜன்

A. KUMARATHASAN
KALAIMAGAL TUTOR
ARTIST

சமர்ப்பணம்

எமது ஊரின் தலவிருட்சமாக ஒங்கி வளர்ந்து பரந்து கிளை ஒச்சி ஆன்மீகநிழல் பறப்பும் பெரியார் சைவப்புலவர் உயர்திரு. சி வல்லிபுரம் ஆசிரியர் அவர்கள். எமது கிராமத்தில் வரஞ்சுமையான ஆசிரிய கல்வியைப் பெற்ற முதல்வரும் அவரே. தேவரையாவி இந்துக் கல்லூரியில் தமது அறுபதாவது ஆண்டு வரை தமிழையும் சைவத்தையும் கணிதம் ஒவியம் போன்ற பாடங்களையும் பல்லாயிரக் கணக்கான மாணவர்களுக்குப் போதித்துத் தமக்கென்று ஒர் ஆசிரியப் பரம்பரையை உருவாக்கிய பேராசானுமாவார்.

சைவநெறியைத் தமது வாழ்வு நெறியாகக் கைக்கொண்டு விளம்பரமின்றி வாழ்ந்து வரும் சமசீலர். எமது ஊரின் மத்தியில் தோன்றி எல்லோருக்கும் அருள் பாலித்து வரும் பூவற்கரை விநாயகர் ஆலயம் நிறுவப்படுவதற்கு வேண்டிய நிலத்தை மனமுவந்து உபகரித்தவர். தமது குடும்பத்தின் சார்பில் எங்கள் ஆலய மூர்த்திக்குத் தங்க நகை செய்து சூட்டி அகமகிழ்ந்தவர். வருடந்தோறும் ஆவயத்தில் அனுஷ்டிக்கப்படும். விநாயகர் தின வைபவத்தை தனது குடும்பத்தாரின் பெயரில் தலைமை ஏற்றுச் செய்து வருகின்றவர். ஆலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் மூலஸூர்த்தி பரிவாரமூர்த்திகளின் மேல் தோத்திரங்கள் பாடியுள்ளதோடு ஊஞ்சற் பாடல்களையும் பக்திப் பெருக்குடன் யாத்துத் தந்துள்ளார். ஆலயத்தின் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் வேண்டிய ஆலோசனைகளை வழங்கி வருவதுடன் உற்சவ காலங்களிலும் விசேட தினங்களிலும் உபந்தியாசங்கள் செய்து எமது மக்கள் மத்தியில் ஆன்மீக சிந்தனையை வளர்த்து வருகின்றார்.

இந்தப் பெரியாரை எமது ஆலய பரிபாலன சபை அன்றையின் பவளவிழா ஆண்டில் கெளரவிப்பதற்கு கருதி இருந்தது எமது நாட்டு நிலமை காரணமாகக் கருத்தில் இருந்ததைக் காரியப்படுத்த இயலாது ஐந்து ஆண்டுகள் வரை காலங்கடத்தி வந்துள்ளோம். நாம் எதிர்பார்த்தது போலச் சுமுகமான சூழ்நிலைகள் உருவாகாது காலங்கழிந்து கொண்டு செல்வது கண்டே அன்றைக் கெளரவிப்பதற்கான விழா வொன்றினை எடுத்து இந்த மலரினையும் வெளியிடுகின்றோம்.

இந்த மலரை இன்று வெளியிடுவதற்குக் காலாகப் பலர் விளங்குகின்றனர்.

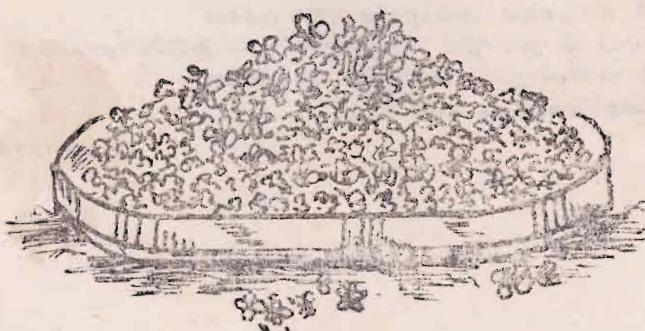
நிதி நெருக்கடி மிகுந்த இக்காலகட்டத்தில் இந்த மலரின் மலர்ச்சிக்கு வேண்டிய நிதி உதவி புரிந்தவர்கள்.

மலருக்கு வேண்டிய ஆசிச்செய்திகள். கட்டுரைகள், கவிதைகள் என்பவற்றை ஆக்கி யளித்து மலரை மனமுறச் செய்தவர்கள்.

மலரின் முகிழிப்புக்குக் காரணமாக விளங்கும் ஆலயபரிபாலனசபை உறுப்பினர்கள்.

எல்லோருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்து எங்கள் விழா நாயகன் சைவப்புலவர் உயர்திரு. சி. வல்லிபுரம் ஆசிரியர் அவர்களின் தாள்ளுவில் இந்த நன் மலரைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

ஆசிரியர்

**“கலாஜோதி” என்ற கௌரவ பட்டத்தை
சைவப்புலவர் சி. வல்லிபுரம் அவர்கட்குச்
சூட்டி வதிரி பூவற்கரைப் பிள்ளையார் ஆலய
பொதுச்சபையினர் வாழ்த்துகின்றனர்**

வெண்பா

தெய்வப் புலவனெனச் செப்பற் குரியதமிழ்ச்
சைவப் புலவனே வல்லிபுர — பொய்யக்ஞற
உள்ளக் கலாஜோதி உத்தமனே தும்பியருள்
கொள்ளக் கிடைக்கும் நிதம்.

கட்டளைக் கலித்துறை

செந்தயி மாரிய மாங்கிலஞ் சிங்களம் தேர்ந்துயர்ந்த
நந்தமி மாசா ஜெனவேத்து வல்லிபுரக்குராவச்
சுந்தரன் கண்டான் பவள விழாகலா ஜோதிதவன்
சந்ததஞ் சிந்துந் தவப்பொலி வாளதீர் வாழுகவே.

எண்சீர் ஆசிரியவிருத்தம்

தினாம்வணங்கு தெய்வமெலும் வதிரி யூரிற்
திகழ்பூவற் கரையமர்ந்த பிள்ளை யாரை
மனம்பொருந்த வணங்கிவரு தொண்டன் வாழ்வு
மஹாண்காந்தி வண்ணுவரை முண்ணுய்க் கொண்டான்
தனந்தேடி யலையவில்லை அன்னர் தன்னைத்
திருமகனுங் கலைமகனும் தேடி வந்து
மனங்கனிந்த நிறைவாழ்வைக் காட்டி னர்கள்
மாமனிதன் கலாஜோதி வாழ்க் வாழ்க.

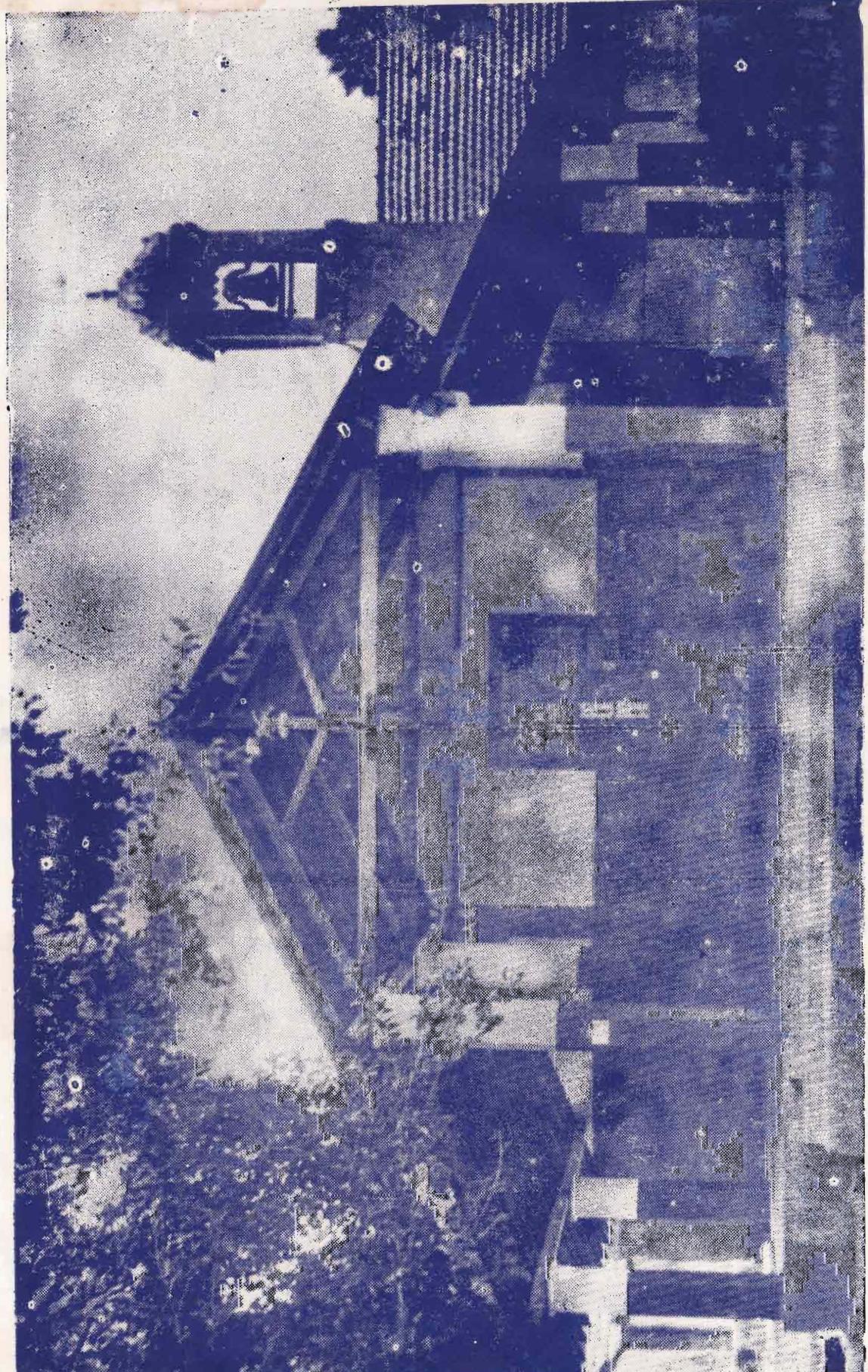
கட்டளைக் கலித்துறை

பெற்றிட்ட கல்வி யறிவைப் பிறர்க்கே வழங்கிமகிழ்
வற்றிட்ட சைவப் புலவனம் வல்லி புரந்திலீய
பெற்றித்த தாகும் பவள விழாவின்று பூரித்துநாம்
எற்றைக்கு மேற்கூக் கலாஜோதி என்றுரைத் தேத்துவமே.

வெண்பா

ஐயாநீர் வாழ்கவும் அன்புமலை யாள்மக்கள்
பொய்யாப் பெருவாழ்வு பெற்றேங்கித் — துய்யோராய்
என்றுமில் வண்வாழ்க் கலாஜோதி எம்முயிரே
நன்றருள்க தெய்வஞ் சுபம்.

மன்னாவன்

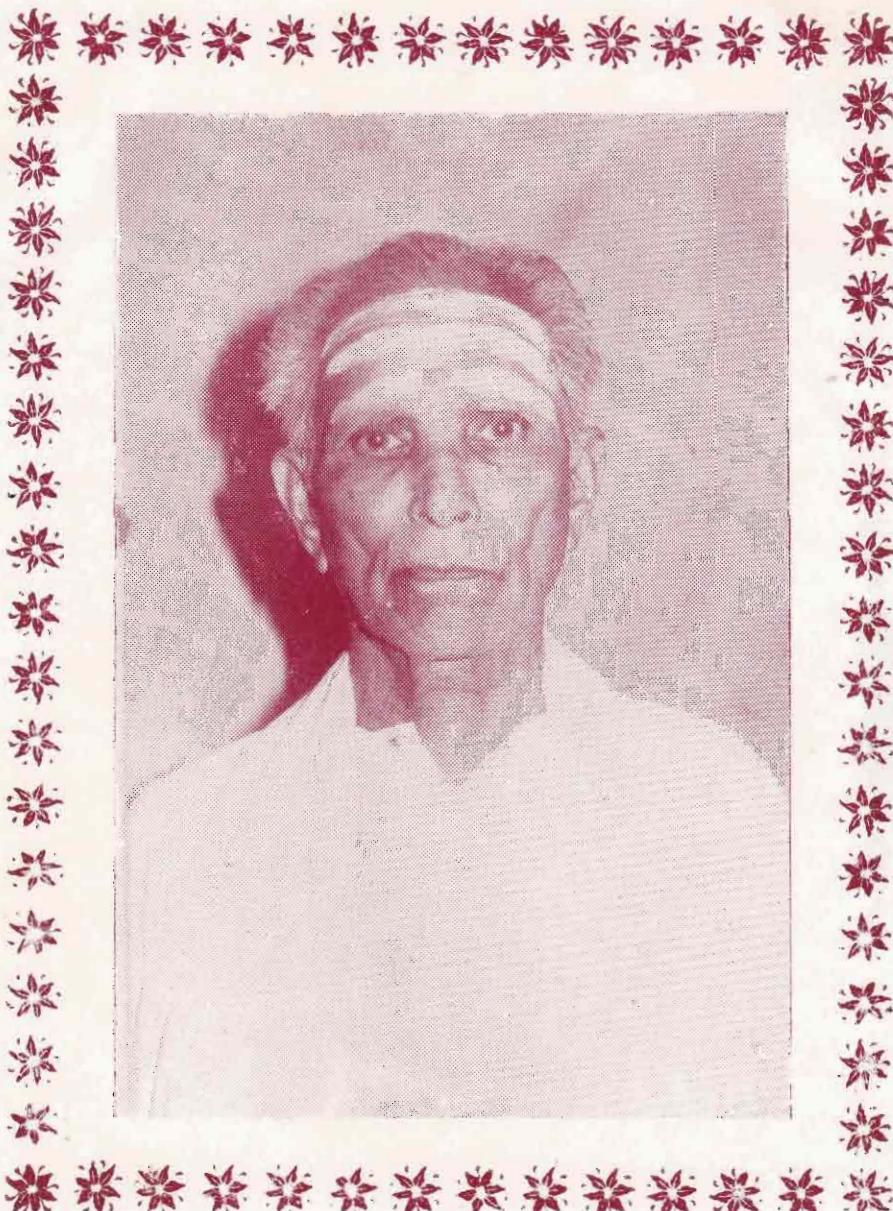

திருவகுளாலே வருமொரு கைமந்தன்
விரவுநற் புகழ்சால் வதிரியம் பதியிற்
குலமுறை ஒங்கி வழிவழித் தழைய
விரிக்திர் பரப்பி எழுதகு மதியம்
தேவார யாளிச் செல்வநூற் கழகத்து
நாவுரை மேன்மை நலந்தரும் ஆசான்

நிலம் தூயவிற்கு விரைவுமிகு
கீழ்க் கபரினை அங்கும் உடையின்
நூலை கிழுவிற்கு சீக்கு ஏற்பாடு
போனிய தெரு பீபை திருக்கின்
தெருவை கிழுவிற்கு சீக்கு ஏற்பாடு
நூலை மிகுவிற்கு விரைவுமிகு

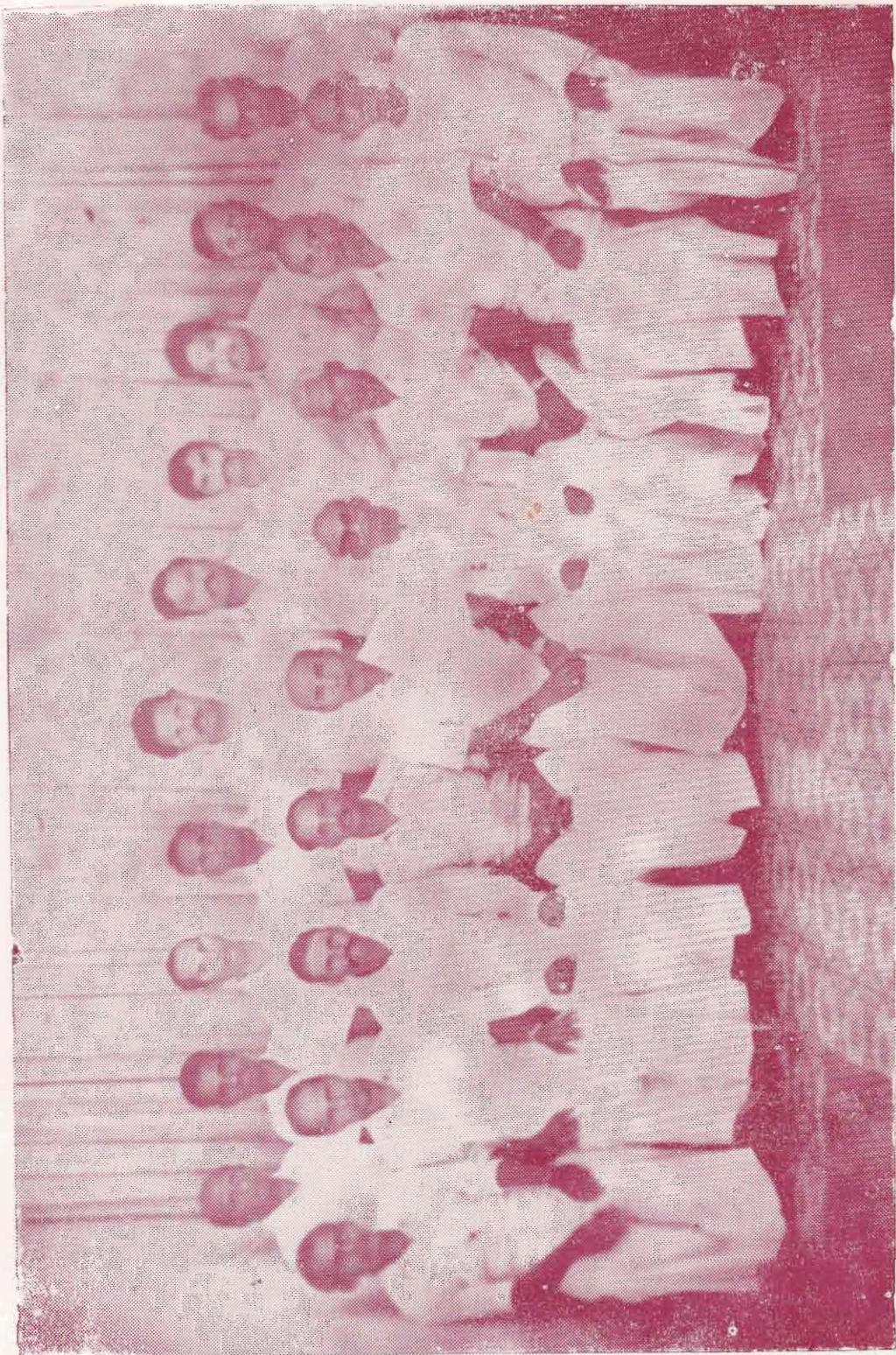
“கலாஜோதி”

சைவப் புலவர் சி. வஸ்லிபுரம்
ஆசிரியர் அவர்கள்

οὐρανὸν τὸν πάντας

περιβόλιον τοῦ οὐρανοῦ

பிள்ளைகள்: க. பத்மநாதன், வே. குருகாமலேஸ், சி. திரவியசிங்கம், கா. கந்தசாமி, இ. செல்லநாதன் (முபத்தீவர்), இ. யோகராசா மா. பாலேந்திரன், கோ. பேவாகுணநேசன் (முபத்தீவர்), க. கணக்சிங்கம், சி. கதிரேசன் (துலை முகாலையாளர்) மா. பாலேந்திரன், கோ. பேவாகுணநேசன் (முபத்தீவர்), சி. குலசேகரம் (பொறுளாளர்), சி. க. வேங்கநாதன் (சி. மாதிரவாமனி உ. செயலாளர்), வ. சி. இராசையா (உ. தலைவர்), சி. குலசேகரம் (பொறுளாளர்), சி. க. சோமசுந்தரம், (செயலாளர்), ஆ. முறுஞேசு (முகாலையாளர்), கு. ஏகாம்பரம் (தலைவர்), க. இராசையா, சி. சோமசுந்தரம், வ. கந்தவேங் முன்வரிகள்: க. பத்மநாதன், வே. குருகாமலேஸ், சி. திரவியசிங்கம், கா. கந்தசாமி, இ. செல்லநாதன் (முபத்தீவர்). இ. யோகராசா மா. பாலேந்திரன், கோ. பேவாகுணநேசன் (முபத்தீவர்), க. கணக்சிங்கம், சி. கதிரேசன் (துலை முகாலையாளர்) மா. பாலேந்திரன், கோ. பேவாகுணநேசன் (முபத்தீவர்), சி. குலசேகரம் (பொறுளாளர்), சி. க. வேங்கநாதன் (சி. மாதிரவாமனி உ. செயலாளர்), வ. சி. இராசையா (உ. தலைவர்), சி. குலசேகரம் (பொறுளாளர்), சி. க. சோமசுந்தரம், (செயலாளர்), ஆ. முறுஞேசு (முகாலையாளர்), கு. ஏகாம்பரம் (தலைவர்), க. இராசையா, சி. சோமசுந்தரம், வ. கந்தவேங்

வதிரி தேவரையாளிச் சைவப்பன்னி ஆசிரியர்
திரு. சி. வல்லிபுரம் அவர்கள்
 சென்னை சைவசித்தாந்த சமாஜம் நடத்தி வருகின்ற
 சைவப்புலவர் பர்ட்ஜெஷனிற் சித்தியெய்திப் பட்டங்க பெற்றமையைக் குறித்து
 நவாலியூர் சைவத் திருவாளர்

உயர்திரு. க. சோமசுந்தரப் புலவர் அவர்கள்

3-1-1940ல் அன்பு கூர்ந்து கடவுட் பராவி விடுத்த

வாழ்த்துப் பாடல்

வாழிய பெரிதே! வாழிய பெரிதே!
 ஆழிகுழ் உலகில் அரும்புகழ் பரப்பி
 ஊழியிழி வாழிய பெரிதென
 மங்கலச் செந்தமிழ் மதுர நன்மொழி
 பொங்கிய மகிழ்ச்சியிற் புகன்று வாழ்த்துமின்

இடப்பால் முப்பத் திரண்டறம் வளர்க்க
 வலப்பால் உயிர்புரி வல்வினைப் பலிதேர்
 இருபால் ஒன்றிய ஒருதனி உருவத்
 தாதிநா யகற்கு வேதமுத லோதியும்
 விந்தம் அடக்கி விரிந்தீர் குடித்த

சந்தனப் பொதியத் தவழுனி வேண்ட
 வண்டமிழ் முர்மை வாரிதி வழங்கியும்
 தொக்க வல்வினை துல்நேர் ஒத்த
 மிக்கமெய்ஞ் ஞானம் பக்குவர்க் கருளியும்
 உலகெலாம் வணங்கும் பரமகுரு வாகி

ஆறுமா முகமும் ஆறிரு நோக்கமும்
 ஏறுமா மயிலும் இலங்குச்டர் வேலும்
 பன்னிரு தோனும் பாவையர் பாகமும்
 என்னிரு கண்ணும் இறையும் விட்டகலாப்
 புண்ணிய புராண பூராண ஞானப்

பண்ணியல் நாத பரிபாத் தாஞ்சாய்
 அந்தமில் அருள்ஞருக் கொண்டயன் மால்துதி
 கந்த வனத்துக் கலந்துவீற் றிகுக்கும்
 பஸ்ருகழ் நன்மொழியிப் பலவர்தம் பெருமான்
 திருவருளாலே வருமொரு மைந்தன்

விரவுநந் புகழ்சால் வதிரியம் பதியிற்
 குலமுறை ஓங்கி வழிவழித் தழைய
 வீரிக்கிர் பரப்பி எழுதரு மதியம்
 தேவரை யாளிச் செல்வநூற் கழகத்து
 நாவுறை மேன்மை நலந்தரும் ஆசான்

அளந்துகண் டறியாப் பழந்தமிழ் நூல்கள்
வளம்பெறக் கற்ற இளந்தமிழ்ப் புலவன்
எல்லவ ரும்புகழ் வல்லிபு ரம்னனும்
நல்லியல் நாமம் நயந்தவன் இந்நான்
மெய்வரு சைவ வியன்பெரு நூலறி

சைவப் புலவனும் ஆயின ணதனால்
தண்டமிழ் வளனுஞ் சைவ மாட்சியும்
என்றிரு திறனும் யாவர்க்கும் வழங்கிச்
செம்மை மனத்தொடு சீரினும் ஒங்கி
இன்னமும் நன்னிலை எய்திட
நன்மொழிப் புலவீர் நயந்தவாழ்த் துமினே.

சைவப்புலவருக்குப் பாராட்டு

சைவப்புலவர் என்றால், தமிழ் மொழியைத் தவிர
வேறு மொழிகளை விரும்பாதவர் என்று பலர் கருது
கிறார்கள். ஆனால் சைவப்புலவர் திரு. சி. வல்லிபுரம்
அவர்கள் தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மூம்மொழி
வளிலும் தேர்க்கி பெற்றுத் தமிழர்கட்கு சிங்களம்
போதிக்கும் அளவிற்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளாரென்றால்
பிற இனத்தவரையும் நேசிக்கும் அவரது அன்புள்ளம்
புலனுகின்றது.

“செந்தமிழ்மணி பண்டிதர்”

பொன் கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள்
வீரகேசரி - 2-8-64.

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாக்ஷார்ய
சுவாமிகள் வழங்கிய

ஆசியுரை

அன்புடைப் பெரியீர்!

பாராட்டுக்குரிய பெரியார்களை அவர்கள் வாழ்நாளிலே
அவர்களை நேரில் கண்டு அகமகிழக் கொரவிப்பதே சிறப்பும்
பொருத்தமுமாகும். அந்த வகையில் சைவமும் தமிழும் வளரப்
யல பணிகளாற்றுபவரும், சிவத்தொண்டுகள் ஏரி பவருமான
சைவப்புலவர் திரு. சி.வல்லிபுரம் அவர்களைக் கொரவிக்கு முக
மாக விழா எடுப்பதறிந்து மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். வதிரி பூவற்
கரை விநாயகர் ஆலய பரிபாலனசபை இதனை நடாத்துகின்றார்
கள். இன்னேரன்ன பெரியார்களின் அறிவுரைகளை மனதிற்
கொண்டு சீரியவாழ்வு வாழ்வதே நாம் அவர்களுக்குச் செய்யும்
கைமமாருகும். இழ்விழாவை ஒட்டி ஒரு மலரினை இச்சபையினர்
வெளியிடுவதும் நனி சிறந்தது. புகழ்ச்சி விரும்பாமல், சுயநலமின்
நிச் செய்யும் இவ்வகைச் சேவைகள் மகேஸ்வரனுக்கு ஆற்றும்
பூஜைகளை ஒத்த சேவைகளாகும். சைவப்புலவர் திரு. சி. வல்லி
புரம் அவர்களுக்கும் இவ்விழாவில் பங்குகொள்ளும் அன்பர்கள்
அனைவருக்கும் எமது உளமார்ந்த நல்லாசிகளை வழங்குகிறோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்.

வதிரி பூவற்கரைப் பிள்ளையார் ஆலய
 பிரதம அரச்சகர்
 பிரம்மஸீ மா. சோமசுந்தரக் குருக்கள்
 அவர்களின்
ஆசிச்செய்தி

வதிரி பூவற்கரையில் சைவம் தலைக்க கல்விப்பெறுக்குடன் பக்தியில் முதியவராகி பூவற்கரை விநாயகப்பெருமானுக்கும், விநாயகர் அடியார்களுக்கும், யன்முகத் தொண்டு செய்து தமக்கும் தம்மைச் சார்ந்தவர்களுக்கும், பேரும் புக மும் தேடித்தந்தமை அவர் தம் பளுதிலாதிறத்தின் பாந்பட்டவை. இப்பாரம்பரிய மரபு ராஜராஜசோழப் பெருமன்னன் காலத்தில் காணப்பட்டது. அதே மரபு இன்றும் எங்கள் சிவபூமியான இலங்கையில், மங்களகரமான வடக்கின்கண் வதிரி பூவற்கரையில் மிகப்பெரிய கல்விமானுக்கும், விநாயக பக்தனுக்கும் கல்வியையும் சைவத்தையும் வளர்க்கும் பண்பு திரு. சி. வல்லிபுரம் (சைவப்புலவர்) அவர்களிடம் பழுத்து பயன்படுவதைக் காணலாம். விநாயகர் திருக்கோயிலிலும் தமிழ்மன்றத்திலும் பணிவோடு பணி செய்வதையும் அவ்வப்போது விளையாட்டுத்துறைக்கும் ஆலோசனை தந்து இளைஞர்களையும் ஆர்வப்படுத்தும் பக்தியால் பழுத்த அன்புடைய அனுபவத்தைக் கொண்டு காலந்தோறும் பூவற்கரைக்கு புகழ் தருவாராக.

வாழ்க புலவர்
 வளர்க இவர் தம் பணி.

வட்டாரக் கல்வி அதிகாரி
திரு. க. மகேசன் அவர்களின்

விஷயத்துறை

சைவப்புலவர் திரு. சி. வல்லிபுரம் ஆசிரியமணி அவர்கள் நான் சிறுவனுயிருந்த போது எண்கணி தத்தின் நுட்பங்களைத் தெளிவாக்கிய ஓர் ஆசான். இதன் பொருட்டாக நான் அவரைச் சந்திக்க நேர்ந்தபோது தான் சைவன் எப்படி இருப்பான் என்பது பற்றிய ஒர் எண்ணைக்கரு எனது உள்மனதில் உதயமாயிற்று. அப்போது அவரிடத்திலே கண்ட தவக்கோலம், சொல், செயல் எனதுள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. நானும் ஒரு சைவனுய் வாழ்ந்தா வென்ன? என்று எண்ணினேன். தின்னியனுகப் பெற்றேன். அதன் விளைவாக இன்று “திருவும் மெய்ப்பொருளும், செல்லவழும் எனக்கு உன் சீருடைக் கழல்களைன்றெண்ணி, ஒருவரை மதியாது உரிமைகள் செய்தும், ஊடி யும் உறைப்பனுயத் திரியும்” பேறு பெற்றேன்.

நாவலர் வழிநின்று சைவப்பணி செய்தவர் சைவப்பெரியார் குரன். அவர் வளர்த்த சைவப்பயிர்களில் ஒன்று தான் திரு. சி. வல்லிபுரம் ஆசிரியமணி அவர்கள்.

‘புண்புடையார் பட்டுன்டு உலகம், அன்பும் அறனும் உடைத் தாயின் இல்லாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது’ இவை பொய்யா மொழி. சைவம் இனப்மானது, சைவம் அன்பு வடிவானது மட்டுமன்றி அறிவு வடிவானதும் கூட. சைவம் செம்மையானது. அது கொலை, களவு, கள், காமம், சூது, வாது ஆகிய அனைத்துப் பஞ்சமா பாதகங்களையும் விலக்கியவாற்றிற்கும் நீதியானதும் மேலானதுமாகும் சுருங்கச் சொல்லின் எல்லா நன்னெறிகளினதும் கூட்டுத்தொகை தான் சைவநெறி. இந்த உண்மையை உணர்ந்து செவழிபாட்டிலே ஈடுபடுவன் எவ்வளை அவரே உண்மையான சைவன்.

மேலே சொல்லப்பட்ட இல்லியல்புகளெல்லாம் கைவரப் பெற்றவர் சைவப்புலவர் சி. வல்லிபுரம் ஆசிரியமணி அவர்கள் என்பதற்கு அவர் வழிபடும் பூவற்கரை விநாயகரே சான்று பகரவர். ஆசிரியமணிகள் என்பது வயதுவரை வாழி, தோன்றுத்துணையாயிற்று தொழிற்பட்டவர் பூவற்கரை விநாயகர். மேலும் அவர் நீட்டிமிவாழ்ந்து நம்மக்களோடு கலங்கரை விளக்காக இனித் திருக்க விநாயகர் இன்னருள் புரிவாராக.

பனை அபிவிருத்திச் சபைத்தலைவர் திரு. க. நடராசா அவர்களின் வாழ்த்து

சைவப்புலவர் திரு. சி. வல்லிபுரம் அவர்களைக் கொரவித்து அன்னரின் எண்பதாவது வயதில் ஒரு விழா கொண்டாடுவதற்கு வதிரி பூவற்கரை விநாயகர் ஆலய பரிபாலனசபை தீர்மானித்து, அவ் விழா வில் வெளியிடவிருக்கும் சிறப்பு மலருக்காக எனது செய்தியை எழுதுவதையிட்டு நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

1958ம் ஆண்டு எனது 19 வயது பராயத்தில் பல பாடசாலைகளை நான் உருவாக்கி, தாழ்த்தப்பட்ட பலருக்கு ஆசிரியர் தொழில் பெற்றுக்கொடுக்க அக்கால கட்டத்தில் என் பணிக்கு எனக்கு நேரடியாக வழிகாட்டியாக விளங்கியவர்கள் அமர்கள் அல்வாழுர் கவிஞர் செல்லையாவும், வதிரியூர் ஆ. ம. செல்லத்துரை ஆசிரியர்களுமாவார். இவ்வேளையில் சைவப்புலவர் அவர்களின் ஆசீர்வாதமும் ஊக்குவிப்பும் எனது தொழிற்பாட்டை மென்மேலும் மேம்படுத்தியது. ஆனால் நான் இப்பெரியார் மேல் வைத்திருந்த அளவுக்கு மீறிய மதிப்பினாலும் மரியாதையினாலும் இவருடன் நெருங்கிப்பழக முடியவில்லை.

தாழ்த்தப்பட்ட சமூகம் மிகப் புறக்கணிக்கப்பட்ட அக்கால கட்டத்திலேயே சி. வல்லிபுரம் அவர்கள் ஆசிரியர்த் தொழிலுடன் சைவப்புலவர் பட்டமும் பெற்று உண்மையான சைவப்பழமாக வாழ்ந்து வந்தது, சைவசமய உயர்ச்சாதி வெறியர்களைக் கலங்க வைத்தது. இவர் அந்தக்காலம் தொடக்கம் ஓய்வுபெற்ற பின்பு கூட தனது ஆசிரிய சேவையை புனிதமாக கடமையுணர்ச்சியுடன் மாணவர் நலன்கருதி செய்துள்ளார். இவரின் சமயச் சொற்பொழிவுகள் சகல தரத்திலுமளவர்களுக்கும் இலகுவில் விளங்கக்கூடியதாக உள்ளதனால் எல்லோரையும் கவர்ந்தது. எனது அறிவுக்கெட்டியவரை பின்தங்கிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தோர் களில் தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மூம்பொழிகளிலும் சரளமாக கற்பிக்கும் திறன் சைவப்புலவருக்கு மாத்திரம் தான் இருக்கின்றது என்பதை மறுக்கமுடியாது. சமத்துவம் விரும்பாத சில உத்தியோகத்தர்கள் கூட ஒங்கள்மொழியை இவரிடம் தான் கற்று தேர்ச்சி பெற்றுள்ளனர். இப்பணிகள் மாத்திரமல்ல சாஸ்திரம் பார்ப்பதிலும், திருமணப் பொருத்தங்கள், குழந்தைகளுக்குரிய குறிப்புகள் எழுதுவதிலும் இவருக்கு நிகர் இவரே தான்.

சைவப்புலவர் அவர்களின் திருநீற்றுப் பூச்சுடனுண் மலர்ந்த முகமூம், சிவந்த மேனியும், இவை பண்பும், கனிவான பேச்சும், உயர்ந்த கல்வியறிவும், ஆழ்ந்த சைவதெறியும், சிறந்த நேர்மைத் திறனும் எம்மைவிட்டு என்றும் அகலா.

சேற்றில் முளைத்த செந்தாமரை போன்று தொன்றி, வாழ்த்து தற்பொழுது 80 வயதடைந்திருக்கும் சைவப்புலவர் அவர்கள் மேலும் பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்து சைவஉலகிற்கும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகங்களுக்கும் தமது பங்களிப்பை தொடர்வதற்கு எல்லாம் வல்ல பூவற்கரை விநாயகர் அருள் புரியாராக.

கரவை சைவ நெறிக் கழகம், சமூக சேவா சங்கம் வழங்கும் வாழ்த்து

‘தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக’ என்ற வள்ளுவப் பெருந்தசையின் மொழிச்சிணங்க அவதரித்த பெருவிழா நாயகனாகிய சைவப்புலவர் திரு. டி. வஸ்விபுரம் ஆசிரியர்களைப் பற்றிய சிறப்பியல்புகளை இயம்புவகற்கு அடியே னுக்கும் தருணந்தந்த வதிரி பூவற்கரை விநாயகராலய பரிபாலன சபை யாருக்கு என் நன்றியைக் கூறக் கடப்பாடுடையேன் என்பதை முதற்கண் தெரியத்தருகிறேன்.

திரு கா. சூரன் ஆசாரியாரின் பெருமுயற்சியின் ஆதரவால் பயிற்றப் பட்ட ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த இவர் தன் விடாமுயற்சியாலும் பெரும் ஊக்கத்தாலும் சலியா உழைப்பாலும் நுட்பமான விவேகத்தாலும் படிப் படியாக வளர்ச்சியடைந்து வரப்போகும் சந்ததியாருக்கு முன்மாதிரியாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் உத்தமராகும்.

சமயத்துறையில், சைவசித்தாந்தத்தில், மொழியியலில், தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய பன்மொழிகளிலும் சோதிடக்கலையிலும், சித் திரத்திலும், சொற்சவை, பொருட்சவை, அருட்சவை ததும்ப கவிதை இயற்றும் புலமையிலும் அறிவுப் பொக்கிஷமாக, ஏன் நடமாடும் பல்கலைக் கழகமாகத் துவங்கிக் கொண்டிருக்கின்றார் என்பது அப்பட்டமான உண்மையாரும்.

கல்விப்பணியை ஓய்வுநேரத் தொழிலாகத் தமது இல்லத்தில் நடத்தியும், சமூகப்பணியை சமூகசேவாசங்கம், சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை ஆகிய வற்றில் ஈடுபாடு கொண்டு உணர்ச்சியையும் எழுச்சியையும் ஊக்குவித்து சேவை செய்து வந்த வித்தகராக இருந்தவராகும்.

இப்பெரியாரை ஆங்காங்குள் ஆலய பரிபாலனசபையார் அழைக்கும் போது என்னையும், ஆசாரியார் மகள் சிவபாக்கியம் ஆசிரியையும் தன்னுடன் அழைத்துச் சென்று எங்களையும் அப்பணியில் ஈடுபடச் செய்த பெருநோக்கம் கொண்டவராக இருந்தவராகும்.

பூவற்கரை விநாயகர் ஆலயத்தில் விசேடகாலங்களில் நடைபெறும் உபந் நியாசங்களுக்குத் தலைமைதாங்கி கலைஞரான ஒளிச்சுடராகிப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

‘திருவள்ளுவர் அகம்’ என்பது இவருடைய இல்லத்தின் பெயராகும். இடச்சுழலுக்கு ஏற்ப மனிதரது குணங்களும் வாழ்க்கையும் சிறப்புறப் பிரதிபலிக்கும் என்பது ஆராய்ச்சி வல்லுனரின் கருத்தாகும். ஆகவே வள்ளுவர் இல்லத்திலிருக்கும் இப்பெருமகங்குருக்கும், வள்ளுவருக்குக் கிடைத்த வாசகி யைப் போல் கிடைத்த பத்தினியும் அன்னை தயையும், அடியாள் பணிவிடையும் பொன்னிமைகும் புவிபொறையும், விறல் மந்திரி மதியும் ஆகிய நற்குணங்கள் அமையப்பெற்று மனியும் ஒளியும், நகமும் சதையும், தமிழும் சுவையும் போல் வாழ்ந்து, இவரது மங்காத புகழுக்கு உறுதுணையாக தொண்டு செய்த அம்மையாருக்கும் எங்கள் ஆசிரியதாகும்.

வச்சீர் சரீரமும், வயது நூறும், சுகசேம சம்பத்தும், அறிவு மங்காத நல்லருளும் கிடைக்க வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறையருளிடம் வரம் வேண்டுவதுடன், என் ஆசியையும் வாழ்த்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

த. இரத்தினம் (இளைப்பாறிய தலைமையாசிரியர்)

பவள விழாக் காணும் ஓளிவிளக்கு

வதிரி தமிழ் மன்றத்தின் வாழ்த்து

வதிரியின் வரலாற்றுப் பாதையில் மூன்று கண்களாக விளங்கும் வதிரி தமிழ்மன்றம், வதிரி பூவற்கரை விநாயகர் ஆலயம், வதிரி தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரி ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்காக தொண்டாற்றியவரும் எமது கிராமத்தின், எமது சமூகத்தின், எமது பிரதேசத்தின் சைவவளர்ச்சியிலும் தமிழ் வளர்ச்சியிலும் பெரும் பங்காற்றுபவருமான சைவப்புலவர் இரு சிவலிபுரம் அவர்களுக்கு வதிரி பூவற்கரை விநாயகர் ஆலயத்தில் பவளவிழா காண்பதையிட்டு வதிரி தமிழ்மன்றம் தனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றது.

எமது தமிழ்மன்ற நூலகத்திற்குப் பெருந்தொகையான இலக்கிய நூல்களை அன்பளித்தும், வருடந்தோறும் தமிழ்மன்றப் பாலர் பாடசாலை பாலர்களுக்கு ஏடுதிறந்தும், எமது மன்றத்தினாடாக பல கலை இலக்கிய கர்த்தாக்களை உருவாக்கியும் எமது கிராமத்திற்கு அளப்பரிய சேவைகளை ஆற்றிக்கொண்டிருக்கும் சைவப்புலவர் அவர்கள் மேலும் பன்னெடுங்காலம் வாழ்த் தமிழ்மன்றமும் அதனுடன் இணைந்த ஏணை சங்கங்களும் வாழ்த்துகின்றன.

அஸ்வாய் வடக்கு

பாரதி சனசமூக சேவா நிலையம் வழங்கும்
வாழ்த்து

தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியிலா படித்தோம் இல்லவே இல்லை
திரு வல்லிடுரம் ஆசிரியரின் அறிவுப் பாசறையில் அல்லவோ
படித்தோம்
மக்களா ஊட்டினர் சமூக உணர்வை - இல்லவே இல்லை
மகத்தான சைவப் புலவரின் புகழ் பூத்த விரிவுரையே!

அத்தனரே தலைகுனியும் அளவுக்கு அத்தனை பண்புகளையும்
ஒருங்கே அமையப்பெற்ற ஆசிரியருக்கு பிரதி உபகாரமாக நாமே
விழா எடுக்கவேண்டும், தவறிசீட்டோம். அந்தக் கட்டமையை
பூவற்கலர விநாயகர் ஆலய பரிபாலனசபை எடுப்பதையிட்டு
இறும்புதெய்துகின்றோம். ஆசிரியர் சைவமக்களின் கலங்கரை
விளக்கமாக வாழ்வதற்காக எடுக்கும் பெருவிழாவின் சிறப்புமல
ருக்கு எம்நல்லாசிகள். இங்மலர் எம்மக்களிடையே புலவரி ஸ்
'சிறப்புகளை' என்றென்றும் மனம் பரப்பட்டும்.

வட அல்வை

நக்கீரன் சனசமுக நிலையம் வழங்கும் வாழ்த்து

தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் நலிவுற்ற சமூகமக்களின் கல்விப் பாரம்பரியத்தில் அன்று தொட்டு இன்று வரை கல்விப்பணியில் நடுநாயகமாக விளங்கி வரும் தேவரையாளி இந்துவின் வளர்ச்சிக் காலகட்டத்தில் தனக்கென ஒரு தனியிடத்தை எடுத்துக்கொண்டு தமிழ்மொழியையும், சைவத்தையும், கணிதத்தையும் தன து அணிகளாகக் கொண்டு மேன்மையுறு ஆசிரியச்சேவையினை மேதி னியில் பரப்பிய மூதறிஞர் பரம்பரையில் வந்த சைவப்புலவர் திரு சி. வல்விபுரம் அவர்களின் கல்வித்தொண்டால் பயன்பெற்ற நம் சமூக மாணவர்கள் கணக்கிலர்.

அன்னுரின் தமிழ்த்தொண்டு, சைவத்தொண்டு அளப்பரியது அன்னுரின் எண்பதாவது ஆண்டு நிறைவைக் குறித்து வதிரி பூவற்கரைப்பிள்ளையார் ஆலய பரிபாலனசபையினரால் எடுக்கப்படும் பவளவிழா மிகுந்த மதிப்புடையது, பாராட்டுக்குரியது. அன்னுரின் தொண்டு அவனீயில் மேன்மையுற இம்மலர் வழி வகுக்குமாறு ஆசிருகின்றோம்.

கொற்றுவத்தை
கலைவாணி சனசமூக நிலையத்தினரின்

விருந்து

ஓரு மனிதன் தன்னைப் புத்திஜீவியாக வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமாயின் அதற்காக அயராது உழைக்க வேண்டும். அந்த வகையில் திரு. சி வல்லிபுரம் அவர்கள் இன்று இருக்கின்ற அதிஉன்னத நிலைக்கு, துன்பங்களுக்கும், இடர்பாடுகளுக்கும் இடையில் தன்னை உட்படுத்தி சமுதாயக்கருத்துக்கள் ரீதியாகவும் சமயப்பணி ரீதியாகவும் சோதிட விஞ்ஞானம் மூலமாகவும் தன் பகுதிநிலையை வளர்த்துக்கொண்டவர். அதாவது அவர் மேற்கொண்டு சென்ற துறைகளே அவரை வளர்த்தது எனலாம்.

தாய்மொழியான தமிழ்மொழியில் மாத்திரமல்ல ஆங்கிலம், சிங்களம் போன்ற மொழிகளிலும் அவர் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்.

“ஒரு பிரச்சனையைக் கண்டு பயந்தால் அது நம்மைத் தீர்த்தும் அதை எதிர்த்து நின்றால் விலகிப் போகும்” என்ற சமூகயதார் தத்துவத்திற்கு இனங்க தன் இலட்சியவாழ்வை இசைவாக்கம் செய்து கொண்டவர்.

ஒரு புலவன் வறியவனை இருப்பது தவிர்க்க முடியாத ஒரு சமூக அகநிலைக்கட்டமாகும். அந்தக் கட்டத்திலும் தனது குடும்பத்தையும், சூழ்வையும் உயிரைக் கொடுத்ததாவது கல்வியில் உயர்த்த வேண்டும் என்று அயராது பாடுபட்டு வெற்றி கண்டவர்.

அவருடைய சமயப்பணியினாடாக தான் வாழும் சூழலை முன் ணேற்றப் பாதைக்குக் கொண்டு வந்தார். ஒழுக்கமும் சுத்தமும் அவருடைய உடன் பிறப்புகள். அதனாற்றால் தனது 80வயதிலும் திடகாத்திரமான உடல் அமைப்பும் உறுதியான உள்ள மும்கொண்டவராகக் காணப்படுகின்றார்.

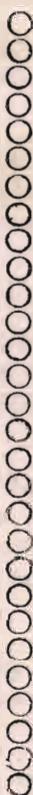
பிறநடன் பழகுவதில் அவர் நிலவின் தண்மைக்கு ஒத்தவர். ஒரு நிமிடம் கடைத்தவர் ‘நல்ல மனிதர்’ என்று சொல்லிவிடும் அளவிற்கு அவருடைய அனுகுமுறை இருக்கும்.

அன்னையின் சேவை என்றும் நிலைக்கும். அவருடைய தத்துவங்கள் கோட்பாடு வடிவிலே அமையும். அன்னையின் சேவை தொடர்ந்து அவரின் புகழ் நிலைத்து நிற்க எமது கலைவாணி ச. ச நிலைய மக்கள் சார்பாக மனப்பூர்வமான ஆசிகளை அள்ளி வழங்குகிறோம்.

கல்டி ஜக்கிய சனசமூக நிலையம் வழங்கும்

ந
ல
வ
ச
க
ள

ஆங்கில ஆட்சி தன்னில் அந்நிய சமய மாயை அனைவரை ஈங்கு வந்து ஈர்த்ததால் வெகுண் பெறுந்த குரனர் மரபின் பாங்கின் சுடர் மிகுவல்லி புரத் தோன்றவின் பிறப்பு நம்மோர் வாங்கிய வரத்தாற் சைவம் வாழ வதிரியில் முகிழ்த்த தன்றே.

ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆங்கிலமும் செந்தமிழும் அன்பாய்க் கற்றுத் தேறி சிரிய நம்சைவ முதற் புலவனையுத் தேர்ந்து சித்தாந்த நெறி நேறிய வழியாகும் புவிவாழ நெற்றித் திலகமொடு நீறணி பவள ஏரிய யாக்கை ஏந்தியென்றும் எழில் பெற்று நன்கு வாழியவே.

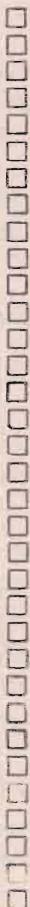
அருமறை ஆசானாகித் திருமறை அந்தண னகித்தீந் தமிழின் கருதரும் கருந்துரை வழங்கிக் காசினியிற் கற்றேர் போற்றும் திருவினைக் கண்டோம் தித்திக்கும் சிவம்தனை வதிரி தன்னில் குருவினைக் கண்டோம் குறள்வழி அகமீதில் குன்று தென்றுமே.

ஆதவன் முகந்த ஆழிநீர் மழைபோலப் பேதமறத் தெளிந்துரைக்கும் பெம்மான் — வேத வல்லவனும் வல்லிபுரன் வாழிய வையமதில் எல்லா நலங்களும் ஏற்று.

பாட்டினிற் பாடிடுவேரம் பாராட்டிப் புகழ்ந்திடுவோம் ஏட்டினில் ஏற்றியெழுதி வைப்போம் — நாட்டில் வள்ளுவன் வழவந்த தமிழ்முனிவ னென்றுதினம் கொள்ளுவோம் மனதிற் கொண்டு.

வதிரி கலாநிலையம் வழங்கும்

வதிரி

சைவப்புலவர் திரு. சி வல்விபுரம் ஆசிரியர் அவர்கள் என்பது வயதினை அடைந்திருப்பதையும், அவரது ஒப்பற்ற சேவையையும் கொரவிக்குமுகமாக வதிரி பூவற்கரை விநாயகர் ஆலய பரிபாலன சபையினர் பெருவிழா எடுக்க முன்வந்திருப்பதையிட்டு எமது நிலையம் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றது.

சைவப்புலவரவர்கள் பல்துறையும் கைதேர்ந்த விற்பனைர் இலக்கணம், இலக்கியம், தத்துவம், கணிதம் போன்ற கல்வியியலில் கரைதேர்ந்தவர். கதை, கவிதை, கட்டுரை போன்ற ஆக்கிரியங்களைப் படிப்பதில் ஆற்றல் மிக்கவர். தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய பல்வேறு மொழிகளிலும் தேர்ச்சி மிக்கவர். பேச்சாற்றல் கொண்டவர், சோதிட வல்லுனர், சிறந்த ஓர் ஆசிரியர். எமது சமூகத்தின் விடுதலைக்காகத் திருவாளர்கள் கா. குரன், கவிஞர் செல்லையா, ஆ. ம செல்லத்துரை, க. முருகேசு ஆசிரியர்களுடன் இணைந்து பல்வேறு போராட்டங்களில் பங்கு கொண்டவர். நாம் கொரவமாக வாழ்வதற்கு வழிசைமதி தவர்.

இத்தகைய பேராசானை வாழும்போதே கௌரவிப்பது எமது தலையாய கடன், இந்த அரும்பணியை வதிரி பூவற்கரை விநாயகர் ஆலய பரிபாலன சபையினர் ஆற்ற முன்வந்திருப்பது ஆக்கந்துவமான நடவடிக்கையாகும். கொரவப் பெருவிழாவும், மலரும் சிறக்க உளமார வாழ்த்துகின்றது.

நீடு வாழ்க சைவப்புலவர்!

நெடிது வாழ்க ஆலய பரிபாலன சபையினரின் அரும்பணி!!

அஸ்வாய் மேற்கு கொற்றுவத்தை பூமகள் சனசமூக நிலையத்தினரின் வாழ்த்துச் செய்தி

வடமராட்சியில் சைவப்புலவர் என்றால் அது எமது வல்லி பூரம் ஆசிரியர் அவர்களையே குறிக்கும். இப்பகுதியில் சைவப் பாரம்பரியத்தின் அடிப்படையில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து வந்த வர்களில் எமது சைவப்புலவர் அவர்கள் குறிப்பிடக்கூடிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர். இவர் சிறந்த கவிஞர் மட்டுமல்லாது பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் ஆழந்த தேர்ச்சியும் உடையவர் என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

தமிழ் ஆசிரியராக இருந்துங்கூட சிங்கள மொழியைக் கற் பிப்பதிலும் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தார். வடமராட்சியில் பெரும் பாலான் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள் அரசகரும் மொழியில் தேறுவதற்கு இவரிடமே கல்வி கற்றவர்களாவார். எமது சைவப்புலவர் தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் சமஸ்கிருதம் ஆகிய நான்கு மொழிகளிலுமே பாண்டித்தியம் பெற்றிருக்கின்றமை அவருடைய திறமைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

கணிதத்தில் இயல்பாகவே திறமை மிக்க எமது சைவப்புலவர் அவர்கள் சோதிடத்தைக் கணிப்பதிலும், அதிள்ட விஞ்ஞானத்தைக் கணிப்பதிலும்^{தீர்மையாக} விளங்குவது கண்கட்டு மொத்தத்தில் இவர் தொட்டுத் துலங்காத துறையேதும் இல்லை என்னும் அளவிற்கு சகலதுறைகளிலும் திறமை பெற்று விளங்குவது ஆசிரியத்திற்குரியதே. இத்தகைய சைவப்புலவர் அவர்களின் சமகாலத்தில் நாம் வாழ்வதையிட்டு பெருமையடையாமல் இருக்க முடியாது.

தமிழையும் சைவத்தையும் தமது இரு கண்களாகப் போற்றும் சைவப்புலவர் திரு. சி. வல்லிபூரம் அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து நமக்கும், நாட்டுக்கும் பயன்தர வேண்டுமென இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

பண்டிதர், சைவப்புலவர், பன்மொழிவிற்பன்னர்,
உத்தம சைவத் திருவாளர்

சி. வஸலிபுரம் ஆசிரியர் அவர்கள்

**குரன் ஏகாப்பரம் - தலைவர், வதிரி பூவற்கரைப் பிள்ளையார்
ஆலய பரிபாலன சபை**

எல்லாம் வல்ல வதிரி பூவற்கரைப் பிள்ளையார் ஆலய முன்றலில் பெருவிழா காணும் நாயகம் அவர்களே!

“ஆசிரியர் என்பவர் யார்? அவர் எத்தனமையார்?” என்ற வினாக்களை விடவும் போது பல துறைகளிலுமிருந்து பலவாருடைன் இலட்சணங்கள் ஒன்று கூடுவதை யாவரு மறிய முடியும்.

தொன்று தொட்டு ஓர் ஆசிரியரிடம் இயல், இசை, நாடகம், சித்திரம், சிறப்பும், கணிதம், ஜோதிடம், வேற்றுப்பமாறி ஞானம் என்பவையும், இன்னேரன்ன பிறவும் இருக்க வேண்டிய அவசியம் அந்நான் சமுதாயத்தில் முதன்மை பெற்றிருந்தது. என்பதைக் “கணக்காயர் இல்லாத ஊரும்.....” என்ற திரிகடுகப் பாடலால் தெரியக் கூடியதாகின்றது. “கணக்காயர்” என்பவர் “ஆசிரியரே” ஆசிரியர் “கணக்காயர்” என்ற பதக்தாற் குறிக்கப்பட்டமையும், பாடவில் முதலாகச் சொல்லப்பட்டமையும் இந்திக்க வேண்டியவையாகும். எனவே “கணக்காயர்” என்ற சொல்லுக்குத் தாங்கள் இலக்கிய புருஷராகத் திகழ்கின்றமையைத் தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியிற் கற்ற மாணவரும். வதிரிக் கிராமத்தில் வந்து தங்களிடம் சமஸ்கிருதம், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆசிய வேற்றுமொழிகளைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்களும், செய்யுள் யாப்புமுறை, ஜோதிடம், சைவசித்தாந்தம், திருவருப்பயன் முதலாவைற்றைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்களும், மற்றும் ஊரவர் யாவரும் நன்கறிந்தவராவர். எனவே தாங்கள் காணும் இப்பெருவிழா எமக்குப் பெருமகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

“கற்றதனுலைய பயணென்?” “வாறிவன் தற்றுள் தொழுதலே” என்ற மெய்ம் மொழியைத், தாங்கள் இதயத்திலேற்று முதல் இடங்களைகின்ற பண்பினைப், பூவற்கரைப் பிள்ளையார் மூன்பார்த்துப் பெருங்களிப்புறுகின்றோம்.

“மெய்வருக்தம் பாரார் பலிநோக்கார் கணதுஞ்சார்
எவ்வெவர் தீவையும் மேற்கொள்ளார் — செய்வி
அஞ்சையும் பாரார் அவைழிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணுயினார்”

என்ற முதுபெரும் போதனையைச் சிரமேற்கொண்டு கருமாற்றுஞ் சிறப்பியங்கு தங்களிடம் இன்றுஞ் திகழ்வதைத் கண்டு தங்களைப் பெறிதும் பாராட்டுகின்றோம்.

யாரும் யாருக்கும் நன்மை செய்யாவிட்டாலும் ‘தீவை செய்யாதிருக்க வேண்டும்’ என்பது உலகப் பொதுமறையாகும். இதைக் கருத்திற் கொண்ட தாங்கள், தங்களுக்குத் தீவை செய்தவர்க்கும், மற்றுமென்றாக்கும், மலையாழி, மெய் என்பவற்றால் தீவை

செய்தமையை யாமறிந்திலோம் இத்தகைய நற்பண்டும் பொறுவதையும் தங்கள் பால் சிறந்த இலட்சணங்களாய் அமைந்திருப்பதைக் கண்டு தங்களைப் போற்றுகின்றோம்.

“மனித வாழ்க்கையின் தத்துவமாகவே திருவள்ளுவ நாயனுர் உயர் வேதமாந் திருக்குறளைப் பாடியருளினர் என்று ஆண்டேர் கூறுவர். திருவள்ளுவ நாயனுரின் பெயரை முதலாகக் கொண்டு 1916ம் ஆண்டிலேயே தங்கள் இல்லத்திற்கு “திருவள் ஞாவரகம்” என்ற நாமத்தைச் சூட்டியதிலிருந்து, தங்கள் வாழ்க்கை முறையினை உணர்ந்து பெருமைப்படுகிறோம்.

நாம் சிறுவயதில் தங்களிடங்கல்வி பயின்றபோது தாங்கள் எழுதிக் காட்டிய எழுத்துக்கள் இன்றும் அதே வடிவினதாகவும், உறுப்பினதாகவும், புனிதமானதாகவும் இருப்பதைக் கண்டு அதிசயிக்கிறோம். இந்த இலட்சணம் பாரிடமும் இவகுவாய் அமைந்துவிடாத ஒன்றாகும். தங்கள் பால் சிறப்பாயமைந்த இந்த இலட்சணம் என்றும் நிலைபெறும் வண்ணம் இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

தங்களிடங் கற்றுத் தேர்ந்த மாணவர் பலர் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் கடல்கடத்து வெளிநாடுகளிலும் நற்றெழுபில் செய்து வளம் பெற்று வாழ்வதைக் கண்டு தங்களை புகழ்கிறோம்.

சொல்வதற்கரிதான் ஏற்பல கலைத்திறன் பெற்ற தங்களுக்குச் சிறந்த பட்டிடயம் தந்து கொரவிக்க வேண்டியது பல்கலைக்கழகத்தின் கடமையாகும். பல்கலைக்கழகம் தங்களைப் பற்றித் தெரியப் படுத்தவுயில்லை.

எனவே தன் மருப்பொன்றுள் வெள்ளியங் கிளிப்புறத்துப் பாரதம் எழுதிய ஞான முதல்வரும், உலகளாலிய பின்னையாகிய விதாயகர் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் வதிரி பூவற்கரை விநாயகப் பெருமானைத் தாங்கள் இன்றும் பல்லாண்டு, பல்லாண்டு வாழ்ந்து பலவழிகளிலும் நமக்கு நல்லுபதேசஞ் செய்து அறநெறி காட்டி மகிழும் வண்ணம் இறைஞாக்கின்றோம்.

மங்களாம்

சுபமங்களாம்

தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் இன்றும் வேரருக்க முடியாத சாக்ஷி வெற்றுவைகளை தொடர்ந்தும் பேண முயன்வதும், பேண அடிக்கமத்துவத்தை தொடர்ந்தும் நிகைபேற வைப்பதும் தான் முழுமனித உரிமைகளையும் வென்றெடுக்க முடியாத வாறு நடுக்கின்றது.

பேராசிரியர் கவனந்தி கா. சிவத்தாங்கி
(ஆதாரம்: 14-12-85 வீராகௌரி)

ஈசுவப்புலவர்
உயர்திரு. சி. வல்லிபுரம் அவர்களின்
வாழ்க்கை வரலாறும்
அதன் வழிவந்த சமூகப் பெறுமானங்களும்

கந்தையா நடேசன்

வரலாறு என்பது ஒரு நதியைப்போல இயல்பாக ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. புனுப்புஞல் நதியில் வந்து கலக்கும் போது அது பொங்கி எழுந்து பிரவாகித்துப் பாய்வது போல ஒரு சமுதாயத்தில் எழுச்சிகளும் மாற்றங்களும் தோன்றும் போது அச்சமுதாயம் சார்ந்த வரலாறும் புதிய மாற்றங்களுக்கு உள்ளாதல் தவிர்க்கவியலாத வரலாற்று நியதியாகும். சமுதாயமாற்றமென்பது எவ்வித அடியாதாராயுமின்றித் திஹரென நிகழ்ந்து விடுவதொன்றன் பல்வேறு சமூக, பொருளாதாரக் காரணிகளின் பரிணமை வளர்ச்சியின் வெளிப்பாடாகவே சமுதாய எழுச்சியும் அதன் பேரேன் மாற்றங்களும் நிகழ்கின்றன இந்த எழுச்சிகளையும் மாற்றங்களையும் வெளிக்கொண்டவதற்கும் துரிதப் படுத்துவதற்கும் காரணர்களாகவும் பங்காளிகளாகவும் விளங்கியவர்கள் அல்லது விளங்கியகுழுவினரே சமுதாய வரலாற்று நூபகர்களாகக் கணிக்கப்படுகின்றனர். அவ்வாறன்றி சமுதாயத்தில் மாற்றமுறை அம்சங்களை பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகின்றவர்களும் தலீர்க்கவியலாது ஒருவகையிற் சமுதாய வரலாற்று நாயகர்களாகக் கணிக்கப்பட வேண்டியவர்களேயானார். அத்தகைய கணிப்புக்கு உள்ளாகும் ஒருவர்தான் எமது ஆசான் ஈசுவப்புலவர் உயர்திரு சி. வல்லிபுரம் அவர்கள்.

யாழிப்பானத் தமிழ்ச்சமுதாய வரலாற்றில் 1930ம் ஆண்டு மிக முக்கியமான காலகட்டம். இக்கால கட்டத்திலேயே சமாசன சமபோசனத்துக்கு ஆதரவாக அன்றைய அரசு நிர்வாகம் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டது. இதே சமயத்தில் ஹன்பு எச் பேரின்பநாயகம் அவர்களைத் தலீவராக கொண்ட “இளைஞர் காங்கிரஸ்” என்ற ஸ்தாபனம் சாதி ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளிலே தீவிரமாக செயற்பட்டு, சமாசன, சமபோசனத்திற்கு ஆதரவு தேடும் முகமாக பிரசாரத்திலும் ஈடுபட்டது அத்துடன் தமிழ்நாட்டிலிருந்து தமிழ்த்தென்றல் திரு வி. கவியானசுந்தர முதலியாரையும் அழைத்து அவர் மூலமாகவும் இந்த பிரச்சாரத்தை நடத்தியது. அவர் அதை முடித்துக் கொண்டு தமிழ்நாடு திரும்பியதும் சமாசன, சமபோசனத்துக்கு உடன்பட்ட ஏறக்குறைய பதினெட்டு பாடசாலைகள் பரவலாக யாழ் குடாநாடெடங்கும் என்று சாம்பலாவதே யாழிப்பானச் சமுதாயத்தின் அக்கால வரலாறு இக்கால கட்டத்தில் கோபபாய் ஆசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலைக்கு பயிற்சி மாணவங்கத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்தான் திரு. சி. வி. அவர்கள் எண்பத்தியூன் மாணவர்களுக்கு மத்தியில் அகப்பட்டுக்கொண்ட ஒரேயொரு தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்து மாணவர் இவர். இவருடன் சேர்ந்து சமபோசனம் செய்வதற்கு விருப்பாத ஏஜைய மாணவர்கள் அனைவரும் கலா. சாலை உணவை உண்ணைத் தூரம்பத்தில் வெளிநடப்புச் செய்தனர். இவரை அச்சுறுத்திக் கலாசாலையிலிருந்து விசட்டிவிடுவதற்கு முற்பட்டனர். குறித்த ஒரு தொகை பணத்தை திரட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஈடாக வட்டுக்கோட்டை யாழிப்பானக்கல்லூரி யிற் சேர்ந்து படிக்கும் வண்ணம் ஆலோசனை கூறினார். செல்வாக்குள்ள பாழ்ப்பாணத்து பெரும்மனிதர்கள் பலர் தேவரையாளிக்குரன் அவர்களைச் சந்தித்து சி. வி. அவர்களை கோப்பாய் ஆசிரியபயிற்சிக் கலாசாலையிலிருந்து தந்திரமாக வெளியேற்றி

விடுவதற்கான பேச்சுவார்த்தைகளில் இறங்கினர். “இத்தகைய சமூகக்கொடுமையைச் சுதித்துக் கொண்டிருக்க இயலாதவரான திரு. கா. குரன் அவர்கள் தமக்கு வழிகாட்டியாகவும், உறுதுணையாகவும் இருந்து வந்த கரவெட்டி சித்தமணியம் அவர்களை நோக்கி, “கோப்பாய்” அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலை சைவ உயர்சாதி மக்களுக்குத் தான் சொந்தமா?” என்ற வினாவையே “(தெணியான், தேவரையாளி இந்து - 2) எழுப் பினார். திரு. சி. வ. அவர்கள் முகம் கொடுக்க வேண்டியதாக இருந்த சம்போசனப் பிரச்சனை என்பதன் முக்கியத்துவம் அது கொண்டிருந்த பயங்கரப் பின்னணியை விளங்கிக் கொள்வதன் மூலமே உணர்க்கூடியதாக உள்ளது.

“.....இக்கலாசார நடைமுறைக்கு அரசியல் வாரிசாக இடம்பெற்றவர் சேர பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள் வளர்ந்தோர் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை என்ற கோட்டபாட்டை எதிர்க்கும் அளவிற்கு மாத்திரமல்லாது ஓர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை விடுதியில் சகலருக்கும் சமபந்தியில் உணவு வழங்கப்படுதலை கூட அனுமதிக் கலாகாது என அவர் வாதிட்டுவந்தார்.” எனப் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி (வட்டுக் கோட்டை, யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி 19-9-85 பரிசளிப்பு தினப்பேச்சு) குறிப்பிடுவதன் மூலம் எமக்கு தெளிவாகின்றது. யாழ்ப்பாணத்து நிலவுடைமைச் சக்திகளின் கெடு பிடியாக இருந்து வந்தவர்களின் எதிர்ப்பையும் முறியடித்து கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலையில் சம்போசன மனித உரிமையை நிலைநாட்டிய ஏகப்பிரதி நிதி சி. வ. அவர்களின் சாதனை வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததொன்றுக்கும்.

தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்துக்கான மாற்றமுறும் அம்சங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய திரு. சி. வ. அவர்கள் இத்தகைய வாய்ப்பினைப் பெற்றுக் கொண்டமை இந்தச் சமுதாயத்துக்கு எதிர்பாராதவன்னம் கிடைத்த பெரும்பேறு என்றே கொள்ளவேண்டும். இல்லையேல் அன்னூர் சிறந்தவொரு பாதனை உற்பத்தித் தொழிலாளியாகவே தமது வாழ்வைக் கழித்திருக்க வேண்டியவராகவே அன்னூரின் ஆரம்பகால வாழ்க்கை அமைந்தது.

கருத்துறையிற் சிறியகடை ஒன்றை வைத்து தொழில் நடத்திவத்த ஆ சின்னத் தம்பி ஆனந்தம் தம்பதிகளுக்கு புத்திரனாக 28-10-1905ல் வதுரிக் கிராமத்தில் பிறந்தார். திரு. சி. வ. அவர்கள் அன்னூரின் குழந்தைப் பருவத்திலேயே தந்தையார் கால மானார். அதன் பின்னர் அன்னூர் தமது ஆரம்பக் கல்வியை வதுரி வடக்கு மே. மி பாடசாலையிலேயே தொடங்கினார். 1914ம் ஆண்டு முதல் மூன்று வகுப்புக்களையும் படித்து முடித்துக்கொண்டு நான்காவது வகுப்பிற் கற்க ஆரம்பித்தார். அச்சமயத்திற் கட்டைவேலி கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தில் நடந்து வந்து கிறிஸ்தவசமய பரீட்சைக்கு இப்பாடசாலையிலிருந்து தோற்றியவர்களுள் சி. வ. வும் ஒருவர் அப்பரீட்சையில் மிக திறமை காட்டிய காரணத்தினால் சி. வ. க்கு மாத்திரம் கிறிஸ்தவ சமயதுால்கள் சில பரிசாக வழங்கப்பட்டன.

இந்தச்செய்தி கரவெட்டி கா. குரன் அவர்கள் செலிக்கெட்டியது. குரன் அவர்கள், வதுரியில் வாழ்ந்த க. வே. சின்னப்பிள்ளை வைத்தியர் அவர்களைச் சந்தித்து, அவர்மூலமாக வதுரிவடக்கு மே மி. பாடசாலையிற் கல்வி கற்கும் தமது சைவப் பின்னைகளுக்கு வதுரிவடவ சமயபாடம் படிப்பிக்க வேண்டாம் என்ற வேண்டுகோளை விடுத்தார். இதற்கு மூன்னர் அல்வாய் க வேலுச்சோதிடர் அவர்கள் கணிசசட்டத் தில் சைவசமயத் தோத்திரப்பாடல்களை எழுதிச் சைவபின்னைகளுக்கு கொடுத்து மன னஞ்சு செய்வித்து வந்தமையை மிழுனமார் தடுத்தமையால், தமது ஆசிரியத் தொழிலைத் துறந்து தம்மைச் சேர்ந்த பின்னைகள் சிலரைப் பாடசாலையிலிருந்து மீட்டு, தமது

ஊரில் திண்ணெப்பள்ளிக்கூடம் ஒன்றை நடத்திக் கொண்டிருந்தார். இத்தகைய சூழ்நிலையில் சின்னெப்பள்ளை வைத்தியருக்கூட்டாக சூரன் விடுத்த வேண்டுகோளும் மஜனரி மாரால் நிராகரிக்கப்பட்டது கரவெட்டி சித்தமணியம் போன்றேரின் தொடர்பு காரணமாக மாமிசம் புசித்தலை கைவிட்டு சைவஆசார சீலராக தமது வாழ்வுநெறியை அமைத்துக்கொண்ட சூரனின் தூண்டுதலால் கிறிஸ்தவ பாடசாலையிற் கல்விகள் நுவந்த வதிரிக்கிராமத்து மாணவர்கள் அப்பாடசாலைக்கு செல்லாது தடுத்து நிறுத்தப் பெற்று வதிரியில் திண்ணெப்பள்ளிக்கூடம் ஒன்றில் வைத்து கல்வி புகட்டப்பட்டனர். அல்வாய், வதிரி திண்ணெப்பள்ளிக்கூட மாணவர்களையும் அயற்கிராமங்களைச் சேர்ந்த மேலும் பலமாணவர்களையும் ஒன்றுகூட்டி வதிரிக் கிராமத்தில் பள்ளந்தோட்டம் என்ற இடத்தில் 1914ம் ஆண்டு தற்காலிகமாக ஒரு பாடசாலையை அமைத்துக்கொண்டனர் இதன் பின்னர் சைவப்பெரியார் சூரனின் முன்முயற்சி காரணமாக ஏனைய பலரது நல்லாதரவுடன் இன்று தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரி இருக்கும் இடத்தில் இப்பாடசாலை ஸ்தாபன ரீதியாக 1917ம் ஆண்டில் நிறுவப்பெறலாயிற்று. 1914 முதல் 1917 வரையுள்ள மூன்றாண்டு காலமும் வகுப்பு ரீதியான ஒழுங்கான கல்வியை சி. வ. அவர்கள் பெறுவதற்கு இயலாது போயிற்று. இதனை உணர்ந்த சூரன் அவர்கள் தச்சத் தொழில் நிபுணத்துவம் காரணமாகக் கத்தோலிக்கர்களுக்கிடையே தமக்கிருந்துவந்த செல்வாக்கினைப் பயன்படுத்தி சி. வ. அவர்களையும் வேறு சிலரையும் கரவெட்டி திருஇருதயக் கத்தோலிக்க பாடசாலையிற் சேர்த்துவிட்டார். அப்பாடசாலையில் இரண்டு வருடங்கள் கற்று ஐந்தாம் வகுப்பு தேறிய பின்னர் மாமானுரூடன் குருநாகல் சென்று அங்குள்ள பாடசாலை ஒன்றில் சேர்ந்து மூன்று வருடங்கள் கல்வியைப் பெற்று ஆங்கிலத்திலும் சிங்களத்திலும் ஐந்தாம் வகுப்பை முடித்துக் கொண்டார். அக்காலத்தில் மிக பயங்கரமாக அப்பகுதி மக்களைத் தாக்கிய மலேரியாக்காய்ச்சல் காரணமாக அடிக்கடி நோய்லாப்பட்ட சி. வ. தமது படிப்பை நிறுத்திவிட்டு கொழும்பு சென்று பாதனி உற்பத்தித் தொழிலாளியாக வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தார். பின்னர் பாதனி வியாபாரக் கண்டமில் விற்பனையாளருகிட கணக்குப்பிள்ளையாக உயர்ந்து தமது வாழ்க்கைக்கு போதுமான வருமானத்தை பெற்றுக்கொண்டார்.

1926ம் ஆண்டு தேவரையாளி கைவச்சூரன் தாம் முன்னிற்று நிறுவிய தேவரையாளி சைவவித்தியாசாலையை நிருவகிப்பதற்கு வேண்டிய நிதியைச் சேகரிக்கும் நோக்கத்துடன் கொழும்பு சென்ற சமயம் சி. வ. அவர்களை மீண்டும் அங்கு சந்தித்தார். சூரனின் நால்லூபதேசங்காரணமாக சி. வ. அவர்களும் கொழும்பில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த வேறு சிலரும் மச்சமாயிசம் புசிப்பதை விட்டுவிட்டு சுத்தசைவர்களாய் மாறினர்.

இக்காலக்ட்டத்தில் கொழும்பு கோட்டையில் சப்பாத்துக்கடை ஒன்றை வைத்து நிறுவகித்துக்கொண்டிருந்து ஆங்கிலேயரான திரு. கென்னடி என்பவர் உள்ளூர்ச் சப்பாத்து உற்பத்தியிலும் ஈடுபடும் நோக்கத்துடன் சி. வ. அவர்கள் கணக்குப்பிள்ளையாக இருந்த கடைக்கு அதனைப்பார்வையிடும் நோக்கத்துடன் வருகை தந்தார் அப்போது சி. வ. அவர்களின் திறமைகளை அவதானித்த அவர் சி. வ. பெற்றுக்கொண்ட வேதனாத்துப்போல மூன்று மடங்கு வேதனம் அளிப்பதாகவும் தமது வியாபார ஷ்டலத்தில் வந்து கடமையாற்றுமாறும் கேட்டுக்கொண்டபோதும் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளாது 1927ம் ஆண்டு கொழும்பில் இருந்து ஊருக்குத் திரும்பினார்.

ஊரிலே தங்கிருந்த சி. வ. அவர்களுக்கு கல்வியின்மேல் உள்ள நாட்டத்தைப் பெரியார் சூரன் அவர்கள் அறிந்து கொண்டார். வாலீப்ரான் சி. வ. அவர்கள் மீண்டும் பாடசாலையில் மாணவராகச் சேர்ந்து கல்விகற்பதற்கு இயலாத இக்கட்டான

நிலைமையைச் சூரன் அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டார். ஆனால் இக்காலகட்டத்தில் பாடசாலை முகாமையாளர் ஒருவர் தாம் விரும்பிய எவரையும் ஓர் ஆசிரியராக உரிமை யுண்டென்னும் வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்தி தேவரையாளிச் சைவவித்தியாசாலையில் ஆசிரியராக சேர்த்துவிட்டார். ஆசிரியராய் இன்னந்து மறநாட்டதொடக்கம் கரவெட்டி பண்டிதர் மயில்வாசனம் அவர்களிடம் இராக்காலத்திற் சென்று தமிழ்இலக்கிய, இலக்கணங்களைக் கற்பதற்கான ஒழுங்கினையும் செய்து கொடுத்தார். சில தினங்களின் பின் என்னர் பண்டிதர் அவர்களின் ஆலோசனைக்கிணங்க, மூன்றாம் வகுப்பு ஆசிரியதராதரப் பத்திரப்பரீட்சைக்கு தயார் பண்ணும் வண்ணம் குரன் அவர்கள் ஆலோசனை கூறினார். பண்டிதர் அவர்களிடத்திலும், கவிஞர் செல்லையா அவர்களிடத்திலும், முன்னர் கத்தோலிக்க பாடசாலையிற் படிப்பித்த சின்னாக்கா என்னும் ஆசிரியை இடத்திலும் ஆசிரிய தராதரப்பத்திரப் பரீட்சைக்கு படித்துக்கொண்டிருந்த சமயத்தில், நெல்லியடி “மொடல் ஸ்கலில்” ஆசிரியர்களுக்கான சித்திரவகுப்பில் பாடத்தைக்கற்று ஏற்குறைய ஜம்பது ஆசிரியர்களும் சி.வ. அவர்கள் உட்பட மூன்று அல்லது நான்குபேர் மாத்திரம் தான் ஆசிரிய தராதரப்பத்திரம் எதுவுமில்லாதவர்கள் ஏனையவர்கள் யாவரும் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களாக இருந்தார்கள். ஆசிரியர்களுக்கான அந்தச் சித்திரவகுப்பை ஆரம்பித்திருந்த ஹாட்லிக்கல்லூரி சித்திர ஆசிரியர் சொலமன் அவர்கள் ஆசிரியர்களின் முன்னிறவைக் கோதிக்கும் பொருட்டு சில பொருட்களை மேசையின் மேல்வைத்து அவற்றை ஓவியமாகத் திட்டும்வண்ணம் பணித்தார்கள் இறுதியில் எல்லோரும் தீட்டிய ஓவியங்களைப் பார்வையிட்டுவிட்டு, சி.வ. அவர்களின் ஓவியக்கை மாத்திரம் எடுத்துச்சென்று வகுப்பறைக் கரும்பலகையிற் பொருத்திவிட்டு ‘இப்படி வரையக்கூடியவர்கள் குறைந்தபட்சம் ஒரு பத்துப்பேராதல் உங்களுள் இருந்தால் ஆறுமாதமுடிவில் நிச்சயமாக நீங்கள் எல்லோரும் சித்தியடையக்கூடும்’ என்று பாராட்டிக் கூறினார். அப்பரீட்சையில் சி.வ. உட்பட ஐந்துபேர் மாத்திராமே இறுதியிற் சித்தியடைந்தார்கள். அதன் பின்னர் நடைபெற்ற மூன்றாம் ஆசிரிய தாாறாப் பரீட்சைக்குத் தோற்றிய முந்தாறுக்கும் மேற்பட்ட தொகையினருள் சித்தியடைந்தோர் தொகை பத்துக்கும் குறைவானது இந்த இரண்டு பரீட்சைகளிலும் சித்தியடைந்த பின்னர் இடைக்காலத்தில் வரன்முறையான கண்ணியைப் பெற்றுமுடியாமல் உங்டான தாழ்வுச்சிக்கவில் இருந்து விடுபட்டு, பலதுறைக் கல்வியிலும் துணித்து இறங்கும் மாணவ வலிமையையும், தன்னம்பிக்கையையும் சி.வ. அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டார்கள். இந்தத் துணிச்சலும் தன்னம்பிக்கையையும் ஆசாரியார் குரனின் அதீதியைக்கண்டு பின்வாங்காத போர்க்குண்மும் ஒன்றிணைந்ததே, கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் சமபோசன சமத்துவநீதியை சி.வ. அவர்கள் மூலம் நிலைநாட்டினர் என்று கூறலாம். அந்த நாட்களில் பஸ் வண்டிகள் தனியாருக்குச் சொந்தமானவையாகவே இருந்தன. அந்த வண்டிகளில் ஆசனங்களிலே அமர்ந்து பிரயாணம் செய்யும் உரிமை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு மறுக்கப்பட்டே வந்தது. சமாசனப்பிரச்சனை மக்கள் மத்தியில் எழுந்தபோது, ஆசனத்தின் மேலுள்ள மெத்தையை அதற்கிட்டு அதன்மேல் இருந்து பிரயாணம் செய்வதற்கென ஒரு பகுதியை ஒதுக்கிக் கொடுத்தனர் ஒரு தினம் நெல்வியதியிலிந்து கோப்பாகை நோக்கி தும்பளையைச் சேர்ந்த ஒருவரின் பஸ்வண்டியில் சி.வ. அவர்கள் பிரயாணஞ்சு செய்து கொண்டிருந்தார். அந்த வண்டியிற் பிரயாணஞ்சுசெய்து கொண்டிருந்து ஒரு சாதிமான், கோப்பாய் ஆசிரியகலாசாலையில் சமபோசனப் பிரச்சனையை உருவாக்கியவர் இவர்தானென்று இனங்களுடுக்கொண்டதும், இவரை வண்டியில் இருந்து இறக்கிவிட வேண்டுமெனச் சாரத்தியுடன் வாதாடினார். சாரதி துணிச்சலும் தைரியமும் மிக்கவர். அந்தசாதிமானின் வார்த்தைக் கணை ஆச்சமாக நிராகரித்துவிட்டதுடன், அடுத்த சந்தர்ப்பத்தில் ஆசனமெத்தையைப் போலிருந்து பிரயாணஞ்சு செய்யும் உரிமையையும் வழங்கி விட்டார்.

தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தை சேர்ந்தவர்கள் அக்காலத்தில் ஆசிரியர்களாக - சைவாசிரியர்களாக வருவதென்பது அருமையிலும் அருமை ஒருவாறு ஆசிரியர்களாக வந்த இடத்தும் உயர்ந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்த பின்னைகளுக்கு கல்வி போதிக்கும் உரிமை முற்றுக மறுக்கப்பட்டே இருந்தது. கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலையில் சமபோசன உரிமை உரிமை பெறுவதற்கு முன்னர் கல்வி கற்று வெளியேறி தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்து ஆசிரியர்கள் ஒரு சிலர் உயர்ந்த சமூகத்துப் பின்னைகள் படிக்கும் சாதன பாடசாலையிற் செயல்முறைப் பயிற்சிக்காக கல்விகற்பிக்கும் வாய்ப் பினைப் பெருமலே கலாசாலைப்பயிற்சியை முடிக்க வேண்டியவர்களாக இருந்தனர். சி. வ. அவர்கள் கலாசாலையில் அனுமதிக்கப்பெற்ற பின்னர் முதலாந்தவளையப் பரிட்சையில் முதல்மாணவனுக்குத் தேறினார். அதன் பின்னர் தொடர்ந்து நடந்த எல்லாப் பரிட்சைகளிலும் அந்த முதன்மை இடத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டார். பயிற்சிக் கலாசாலை மாணவனுக்கு இருந்து கொண்டே கலாசாலைப்பின்டிதார் குருகவி மகாவிங்க சிவம் அவர்களும் பண்டிதர் பொன்கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களும் நடத்திவந்த பண்டித வகுப்பிற் சேர்ந்து 1931ம் ஆண்டு ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கத்தின் பண்டித பரிட்சையில் யாழ்ப்பாணம் முழுவதற்கும் முதல் மாணவனுக்கு சித்தி எய்தினார் அன்னரின் அறிவுத்திறனும், மாணவர்களுக்கு கல்வி போதிப்பதற்கு வேண்டிய உபகரணங்களையும் ஓவியங்களையும் இவர் கைவண்ணத்தின் மூலம் பெற்றுக் கொண்டனர். இந்த நெருக்கம் காரணமாக உயர்ந்த சமூகப்பின்னை படிக்கும் சாதன பாடசாலையிலே தங்களைப்போல பயிற்சி மாணவனுக்குத் தந்திக்கும் வாய்ப்பினையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தனர். சி. வ. அவர்கள் தமது அறிவு, ஆற்றல்களின் மூலம் தேடிக் கொண்ட இந்த வாய்ப்பு தாழ்த்தப்பட்ட சமூக ஆசிரியன் உயர்சாதி இந்துப்பின்னை களுக்குக்கல்லி போதிக்கலாம் என்ற வரலாற்றைத் தோற்றுவிக்கும் சாதனையாக அமைந்தது.

ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை வாழ்க்கையில் இரண்டாம் வருட காலகட்டத்தில் சி. வ. அவர்களுக்கு கிட்டிய அருட்கொடை ஒன்றினை எண்ணி அன்னர் இன்றும் மெய்சிலிர்க்கின்றார்கள். அக்காலத்தில் கலாசாலைப் பண்டிதர் குருகவி வே. மகாவிங்கவிலம் அவர்கள் சீடுதிமேத்தபார்வையாளர் பொறுப்பினை ஏற்று விடுதியிலே தங்கியிருக்க வேண்டி நேர்ந்தது அச்சமயம் பண்டிதர் அவர்களுக்கு பொழுதுபோகாமையால் கலாசாலை மாணவர்கள் அந்தனை பேருள்ளும் சி. வ. அவர்களையும் தச்சர்குலத்தைச் சேர்ந்த இன்னென்று மாணவனையும் கட்டாயப்படுத்தி விவராண்தித்தியார் என்ற சைவசித்தாந்த சாஸ்திரத்தை இருவருக்கும் போதித்தார். அந்தப்பெரியாரின் புனிதமான அந்தர் நோக்கத்தை அக்காலத்திலே தெளிவாக புரிந்து கொள்ளாத சி. வ. அவர்கள் “அந்த மகாவின் அந்தரங்க நோக்கத்தை நான் அப்பொழுது அறியவில்லை. பின்னர் அறிந்து திருவருணை வியந்தேன்” எனப்பக்கத்திருத்தையுடன் இஞ்று புளகாங்கிதமுறுகின்றார்கள். சி. வ. அவர்களின் உணர்வு எத்துணை நியாயமானது என்பதையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமாயின் அன்றைய யாழ்ப்பாண சமுதாயத்தின் குணம்சந்தை விளங்கிக் கொள்ளுதல் அவசியமாகிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மகன் ஒருவன் கைகட்டி, வாய்பொத்தி வெளியே நின்று புராணப்படிப்பைக் கேட்கின்றான் என்ற காரணத்துக்காக புராணப்படிப்பையே திருத்திக்கொண்ட யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்தில், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் கணபார்க்கத் தகுந்து வண்ணம் உணவு உண்பதே பாவம் என்று ‘சைவவினாவிடை’ எழுதி இன்று தேசிய வீரனென்ற தலையில் வைத்துக் கொண்டாடப்படும் ஆறுமுகநாவலர் என்ற பெருந்தகை பிறந்த இந்த மஸ்னில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்து ஆசிரிய மாணவன்

ஒருவருக்கு சைவசித்தாந்த சாஸ்திரத்தைப் பிரத்தியோகமாக அக்கறையுடன் குருகவி அவர்கள் அன்று போதித்தார் என்பதே சி.வ. அவர்களின் பத்திசிரத்தையான உணர் வுக்குரிய நியாயமென்பதை இன்றைய இளையதலைமுறையினர் விளங்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

சி.வ. அவர்கள் 1930ம் ஆண்டு ஆசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலைக்கு செல்வதற்கு முன் ணர் மாமனூர் கரவெட்டி வ. சி. சிலம்பு வைத்தியர் அவர்களின் மூத்த புதல்வி பரா சக்தியை திருமணம் செய்து கொண்டார்கள். ஐந்தரைவருட இல்வாழ்க்கையில் ஒரு பெண்குழந்தையை அளித்துவிட்டு மனைவி பராசக்தி அவர்கள் காலமானார்கள். அதன் பின்னர் இரண்டரை ஆண்டுகள் கடந்தது வதிரி க. கந்தையா அவர்களின் மூத்த புதல்வி மீண்டுமியம்மாவை மறுமணம் செய்து கொண்டார்கள்.

ஆசிரிய பயிற்சியை முடித்துக்கொண்டு மீண்டும் தேவரையாளி சைவவித்தியா சாலையில் ஆசிரியராகப் பதவியேற்று பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் பண்டித மணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் திருநெல்வேலியில் நடத்திவந்த காவிய வகுப்பிற் படித்துப் பாலபண்டிதர் பரீட்சையிலும் முதலாவதாகச் சித்தியெய்தினார்கள். அதன் பிறகு தேவரையாளி சைவவித்தியாசாலையிற் தலைமை ஆசிரியராக இருந்த கவிஞர் மு. செல்லையா அவர்களுடன் இனைந்து வித்துவான் ந. சுப்பையாடிள்ளை அவர்கள் யாழ் இந்துக்கல்லூரியில் நடத்திய வித்துவான் வகுப்பிற் சேர்ந்து படித்தார்கள். ‘மறு மலர்ச்சிக்கால்’ எழுத்தாளரான கோப்பாய்ப் பண்டிதர் ச. பஞ்சாட்சரசர்மா அவர்களிடம் சமஸ்கிருதத்தையும் பண்டிதமணி அவர்களிடமும் மதுரைப்பண்டித பரீட்சைக் குரிய பாடங்களையும் ஒழுங்காக படித்துவந்தார்கள். அதன்பிறகு பொலிகண்டி கந்த வன ஆலய முகாமையாளர் திக்கம் செல்லையாடிள்ளை அவர்களிடம் கல்விகற்று சென்னை சைவசித்தாந்த சமாஜம் நடத்திவந்த இனங்கைப்புலவர் பரீட்சையிலும், சைவப் புலவர் பரீட்சையிலும் சித்தியடைந்த முதல்வர் என்ற பெருமையைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். சி. வ. அவர்களின் இச்சாதனை தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்துக்கு கிடைத்த ஒரு சமூக வெற்றியாகவே அமைந்தது. சைவப்பெரியார் சூரன் வழிவந்த சமய நெறியா னது சடங்குமுறையாலும், வழிபாட்டு முறையாலும், ஆசார முறையாலும், தேவரையாளிச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் மத்தியிற் செறிந்து உயர்சமூகத்துச் சைவர்கள் இடையே ஆங்கோரத்தையும் பெற்றுக்கொண்டது. ஆனால் புலமை நெறிசார்ந்த சம அறிவுக்கான அங்கோரமும் தகுதிப்பாடும் சி. வ. அவர்களின் சைவப்புலவர் பட்டம் மூலமே இச்சமூகத்துக்கு வந்து சேர்ந்தன என்னாம். இதனை உறுதிப்படுத்துவதாகவே பொலிகண்டி கந்தவன் ஆலய வழிபாட்டு தொடர்பினால் சி. வ. அவர்களை அறிந்து வைத்திருந்தார். நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப்புலவர் வாழ்த்துப்பா ஒன்றினை சி. வ அவர்களுக்கு அனுப்பிவைத்தார்.

சி. வ. அவர்கள் ஆசிரியர் பயிற்சி பெறுவதற்கு முன்னர் மூன்று ஆண்டுகளும், பயிற்சியின் பின்னர் முப்பத்திமுன்று ஆண்டுகளுமாக. இன்றைய தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியில் பணிபுரிந்து வந்திருக்கின்றார்கள் அக்காலத்தில் இலக்கியம், மொழி, சைவ சமயம், கணிதம், சித்திரம் ஆசிரிய பாடங்க் சிறப்பாக கற்பித்து வந்ததன் சாரண மாக அரசினர் பொதுப்பரீட்சைக்குத் தோற்றிய மாணவர்கள் குறிப்பிட்ட இப்பாடங்களில் விசேட சித்தியைப் பெற்று வந்திருக்கின்றார் சைவப்புலவர் சி. வ. அவர்கள் தமது ஆசிரிய பணியிலிருந்து இளையப்பாறிய சமயத்தில் கல்லூரி அதிபராக இருந்த திரு. எம். எஸ். சீனித்தம்பி அவர்கள் முன்னின்று நடத்திய மாபெரும் பாராட்டு விழாமூலம் பல அன்பளிப்புகள் மூலமும் கெளரவிக்கப்பெற்றார்கள்.

இப்போது தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரியின் அதிபராக இருக்கும் திரு. ஆ. இரத் தினசபாதி அவர்கள் சைவப்புலவர் சி. வ. அவர்களின் முதற்தாரத்து மகள் திலக வதி அவர்களின் கணவராவார். இரண்டாவது தாரத்தின் முத்தமகனும் அவரது மனை வியும் கணக்காளர்களாக I. C. M. A (லண்டன்) இப்பொழுது இங்கிலாந்தில் உத்தி யோகம் பார்த்து வருகிறார்கள். இளையபுதல்வர்கள் இருவரும் க பொ. த. பரீட்சையிற் சித்தியடைந்து தமது கல்வியைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சி. வ. அவர்களின் கல்விப்பணியானது அன்னர் கற்பித்துக்கொண்டிருந்த கல்லூரி யோடு மாத்திரம் உள்ளடங்கி நின்றுவிடவில்லை. இலக்கணமேதை பண்டிதர் க. வீரகத்தி அவர்கள் கரவெட்டியில் வாணிகலைக்கழகம் என்னும் கல்விக்கூடத்தை நிறுவி பண்டிதர் சைவப்புலவர் பரீட்சைகளுக்கான வகுப்புக்களை நடத்தியபோது அவ்வகுப்புகளிற் கல்வி போதித்த ஆசிரியப்பெருமக்களுள் சி. வ. அவர்களும் ஒருவர். சிங்களம் அரசகருமொழி ஆக்கப்பட்டதால் அம்மொழியைக் கற்றுத்தேற வேண்டிய அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களுக்கு சி. வ. களம் கற்பிக்கும் பணியையும் செய்து வந்துள்ளார்கள். இப்பணியை ப்பாராட்டி சி. வ. அவர்களின் குருநாகல் பாடசாலை சுபாடியும், முன்னான் நிதிமந்திரியுமான அமரர் வன்னிநாயக்க அவர்கள் பாராட்டுக் கடிதமொன்றை அனுப்பிய போதும் அமரர் எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்கள் நேரில்வந்து விடுத்த வேண்டுகோளுக்கிணங்க சிங்களம் போதிப்பதை கைவிட்டார்கள்.

1956ம் ஆண்டு அகில இலங்கைத்தமிழர் மகாசபை முன்னின்று நடத்திய ஆலயப் பிரவேசங்களில் சி. வ. அவர்களும் முக்கியப்பங்கேற்ற செயற்பட்டார்கள். குறிப்பிட்ட அச்சந்தர்ப்பங்களில் அன்னரால் ஆக்கப்பெற்ற பாடங்கள் பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றன பேராதனைப்பல்கலைக்கழக இந்துமாமன்றத்திலும், ஆசிரியர் கலாசாலைகளிலும், சைவஆலயங்களிலும் சமயச்சொற்பொழிவுகள் ஆற்றிவந்திருக்கும் சைவப்புலவர் அவர்கள் இன்று என்பதாவது வயதினை அடைந்து விட்டார்கள்.

இன்று அமைதியாகத்தமது இல்லத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சைவப்புலவர் அவர்கள் தாம்கற்ற சோதிடக்கலையினால் மக்களுக்கு பணிபுரிவதும் தமது சமூகத்தவரின் ஆலயங்களுக்குத் தோத்திரப்பியதிகங்கள், திருமூஞசல் பாடிக்கொடுப்பதும், இடையிடையே சைவசித்தாந்த வகுப்பினை நடத்துவதும், ஜயப்பாட்டுடன் வருவோர்க்கு சந்தேகநிவர்த்தி செய்வதும், தமது வழிபாடு தெய்வமான பூவற்கரைப்பிள்ளையார் ஆலயதரிசனத்தில் ஈடுபட்டுத் தினைப்பதுமாகத் தமது பொழுதைப் பயனுறக்கழிக்கின்றார்கள் இப்பயனுறு பொழுது இன்னும் பல்லாண்டுகள் ஓளிவீசிப்பிரகாசிக்க வேண்டுவோமாக.

சோசலிஸ் வாசியின் பாதை மலர்களால் தூவப்பட்டதால். அது கரு முடான் பாதையாகும். எனவே அவன் தானிப்போகாமல் சாதாரண மாகத் தத்தித்தத்தி நடக்க வேண்டியுள்ளது.

வேதியரும் வணக்கிடலே குரவனை வல்லிபுரம் வயதெண்ப துற்றுன் வாழ்க.

தென்தமிழில் கணியமுதம் பிழிந்த பேச்சும் தழுமல் மெய்யில் தரளவென் வீசிற்றுப் பூச்சுக் கூட்டு ஆண்பிக்ஞாக்ஸர் அகத்திடிடலூரி வீசிம் நோக்கும் ஆசனமாம் வள்ளுவென்சொல் ஆசில் வாழ்வும் வான்துவும் மலினுங்கிமோல் இறை நினைப்பும் வையகந்தோப் அதனடிபோல் சுழுக் வாழ்வும் நான்குறிந்த வல்லிபுரக் குரவ னரின் நான்வணங்குங் கோலமெனில் மினையுண் டாமோ.

அந்தபிலாச் சித்தாந்த சாக ரத்துள் ஆய்ந்துமேய்த் தத்துவத்தின் முத்தெ டுத்து முந்திகு முனையோடு புராணங் காறும். மேய்ப் பொருளோ டிதிகாசம் சாப்பியத்துள் சங்கந்தரு இலக்கியங்கள் முற்றுந் தேடுச் சேர்த்திட- நாஸர்த்தங்க் என்னாம் பெய்து நங்கைத்தமிழுக் கனிசியெந் வல்லி புரானர் நக்கவடு ஏண்பதுந்து தமிழ்போல் வாழ்க.

சாதித்திலிர் ஓசுவமதக் கோட்டா டெண்று சல்லன் முந்தீரேர் சமரச்சன் மார்க்கமான போதிநிமல் அமர்ந்தரவேன் போதம் ஒன்றே போக்கிடுத்தம் இன்னுளெனப் பேத வீசுக பாதிமதி பணந்ததைய் யன்றி வேலேர் பரசுமயம் ஸ்ரீவீஷேன் றஹிதி பூண்டு வேதியரும் வணக்கிடலே குரவ னனை வல்லிபுரம் வயதெண்ப துற்றுன் வாழ்க.

பேஷடையிலே முழங்காது மோதி முட்டி மேதினியெல் வாஞ்சிசென்று நியாயங் கேட்டு பாடையிலே பலநூறு பேறைப் போக்கிப் படுபொவஞ் செய்யாது பண்பு என்ற சாகையிலே சாதித்திமிர் சாயக் கைவ சங்மார்க்க வழிநின்று போர் தொடுத்து பிடையெல்லாந் தீர்த்து வைத்த பெம்மான் வல்லி புரம் வயது எண்பதுற்றுன் வாழ்க் வாழ்க.

கல்லிவெயான்றே காதிவெயனும் கொடுவி அத்தை கணைந்திடுமென் யுனாந்திட்ட பெரியார் குரன் நல்லைநகர் நாணலென்போல் நாட்டி வைத்த நமதுயிராம் தேவனரை யாழி பெயன்தும் நல்விளைத்துக்குத் தமிழெழுஞ்சும் தன்னைச் சூன்றி மெய்ச்சமய மாஞ்சைவைப் பச்சைய யிட்டு எல்லவர்க்கும் நிழல்ததுநல் விருட்ச மாக ஆகிக்கொத்த வல்லிபுரம் ஆலபோல் வாழ்க.

நாலிலிரு வீரல்தன்னைத் தாண்ட அறியார் நாற்றிலைசூம் நாதனைத்தே டியலை கிண்றுத காலியின்றி மதிப்பின்றி நீட்டல் இன்றி கணபதியே தெய்வமென்று காலை மாலை பாலினிலே பக்கிடைப்பட பாடிப் பாடிப் பண்ணவெளின் கோற்பாத கமலந் தன்னை பூவற்கரை தனிந்தகண்டு மாரைய தீர்ந்த புண்ணவீழவான் வல்லிபுரம் வாழ்க் வாழ்க.

சைவப்புலவர்

ஒரு தத்துவஞானி

திரு. த. இராகவிங்கம் M. A; Dip. in Ed. Ex. S. L. E. S, Ex. M. P

“சில்வரம்புலி சீரோசைவப்புலவரென்னும்
வல்லிபுர ஆசான் வையத்தில் ஒரு முத்தே”

என எழுத்துலக நண்பர்களாலும் பண்டித வித்துவான் வரிசையாலும் ஒரு முகப்பட வாழ்த்தப்படும் வதிரியூர் சைவப்புலவர் திரு. சி. வல்லிபுரம் பேராசான் அவர்களுக்கு எண்பதாம் ஆண்டு நிறைவு விழாவைச் சீரான முறையில் கோலாகலமாக வதிரி பூவற்களை விநாயகர் ஆவய பரிபாலனசபை கொண்டாட முன் வந்தமை போற்றுதலுக்கும் வாற்றதலுக்கும் உரிய பெரிய கைங்கரிய மாகும் அவரை வாழ்த்துவதிலும், போற்றுவதிலும் சமூகத்தவன், இனத்தவன். ஊரவன், மாணவன் என்ற பல்வகையிலும் நான் பெருமையும் பேருவகையும் அடைகின்றேன்

பேராசான் அவர்கள் 1930ம் ஆண்டு கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைக்குச் சென்றார். இவர் பயிற்சி பெற்ற அந்தக் காலத்தில் 83 மாணவர்களுக்கென ஆக்கப்பட்ட உணவை உண்ண மறுத்து 81 மாணவர்களும் ஒடிசிட்ட போதும் எத்தனையோ வெளி மிரட்டல் சக்திகள் தலை தூக்கிய போதிலும் உள்ள உறுதியுடன் சாதிப்பேயை வீரட்டி அடித்து சம்போசனப் போராட்டத்திற்கு வித்திட்ட பெருமைக்குரியவரென்பதனை நாம் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறித்து வைக்கத் தவறக் கூடாது.

இச் சூழ்நிலையைச் சமாளிப்பதற்கு சைவப்பெரியார் குரன் அவர்கள் அப்போதைய வித்தியாகர்த்தா அவர்களை நேரிற் பேட்டி கண்டு ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை அதிபரும் உபஅதிபரும் சைவப்புலவர் அவர்களுக்கு மெய்க்காப்பாளர்களாக விளங்க வேண்டு மெனப் பணிக்கப்பட்டமை அமரர் குரனின் போருக்கு வெற்றிவாகை சூடிய ஓர் நடவடிக்கையாகும் இத்துடன் இப்பிரச்சனை இப்பயிற்சிக் கலாசாலையில் பிசுபிசுத்துவிட்டது

சமூக நிறுவன ரீதியாக வடமராட்சி சமூகசேவா சங்கம் அகில இலங்கை சிறு பாள்ளமைத் தமிழர் மகாசபை ஆசியவற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்பும் கொண்டு முன் நேடியாகவும் விளங்கினார்.

ஒரு காலத்தில் அகில இலங்கை சிறுபாள்ளமைத் தமிழர் மகாசபையை உருவாக்க வும் அரும்பெரும் சாதனைகளைப் புரியவும் வைத்த, வடமராட்சி மகாங்கள் என்று பாராட்டப்பட்டது அல்லவாய்க் கல்வெளி மு சென்லையா, ஆ. ஸ. செல்வத்துரை, நீ. சுப்பிரமணியம் க முருகேசு. த இரத்தினம் ஆசியோர் சில அரசியற் காரணங்களினால் மகாசபையை விட்டு வெளியேறிய காலகட்டத்திலும், சைவப்புலவர் அவர்கள் தனது நண்பரான K. D. மாணிக்கத்துடனும் தனது மாணவரான வாவிப் முன்னரி முக்கிய பிரமுகர் அதன் செயலாளர் கே. ஜி. மகாவிங்கத்துடனும் பல எதிர்ப்புக்களின் மத்தியிலும் ஒன்று சேர்ந்து சபையின் விஸ்தரிப்புக்கும் பெரும் சாதனைகளுக்கும் தனது பங்களிப்பைச் செய்தார். அக்கால கட்டத்தில் மகாசபையினுலாக்கப்பட்ட 14 பாடசாலைகளிலும் நியமனம் பெற்ற ஒடுக்கப்பட்ட இச் ஆசிரியகுழு இவருக்கு இன்று சிலை எழுப்பினாலும் தகுமென்றே கருதலாம்.

இவர் அதிகாலை 4 மணி தொடக்கம் இரவு 10 மணி வரையும் இயங்கியபடியே வாழ்ந்த ஒரு ஆசிரியர் மட்டுமல்ல ஓவியர், கைத்தொழில் நிபுணர், கவிஞர், கட்டுரையாளர், விமர்சகர், மேடைப் பேச்சாளர், சோதிடர் என்றெல்லாம் பெயரெடுத்தவர். பாலர் வகுப்பு முதல் பண்டிதர், பல்கலைக்கழக மாணவர் வரை இவரிடம் பாடம் கேட்டு பயன் பெற்றுள்ளனர். தமிழே இவரின் முதுமொழியாக இருந்தாலும் ஆங்கிலத்தையும் சமஸ்கிருதத்தையும் தன் செய்யற்கியால் கற்றுப் பயன் பெற்றவர். அது மட்டுமல்ல சிங்கள மொழியையும் திறம்படக் கற்பித்து வடமராட்சியில் ஏராளமான அரசுக்கிதர் கனுக்கு சம்பள உயர்வு கிடைக்க வழி வகுத்தவர். இவர் சிங்களப் பண்டிதர்களுக்கு சமமானவரென சிங்களவரான நிதியமைச்சர் திரு. வண்ணிநாயக்கா அவர்களால் பாராட்டப் பெற்றவர்.

இன்றைய இளம் வட்டங்களுக்கு இவரை நன்கு புரியாவிடினும் எமது சமூக விடுதலைக்காகப் பாடுபட்ட சென்ற்றர் A. B. இராஜேந்திரா, ஜோவீன் போல், J. D. ஆசிர்வாதம், சென்ற்றர் G தல்லையா, கவிஞர் மு. செல்லையா, ஆ. ம. செல்வத்துரை K. D. மாணிக்கம், முப்பர் டி. ஜேம்ஸ், ஜேக்கப் ஜோன், முன்னுள் பா. உ. M C கப்பிரமணியம், அதிபர் மு. சி. சீனித்தம்பி ஆகியோரின் சகபாடியாகத் தொண்டு செய்த பெருமைக்குரியவர்.

அத்துடன் எமது சமூகத்தவர்களுள் இக்காலத்தில் கொடி கட்டிப் பறக்கும் எழுத்தாளர்களாகிய கே. டானியல், டொமினிக் ஜீவா, எஸ். பொன்னுத்துரை, தெணியான் ஆகியோரினதும், கவிதைத்துறையில் புலவரும், கவிஞரும் இரட்டையர்கள் என வர்ணிக்கப்பட்ட அல்வாயூர் மு செல்லையா, கவிஞர் ஜீபாத்துரை, கவிஞர் காரை செ சந்தரம் பிள்ளை, கவிஞர் சிவசம்பு ஆகியோரினதும்; நாடகத்துறையில் திறப்புற வினங்கும் நடிகமணி V. V. வெராமுத்து, பெ. அஸ்ரோசாமி, ச. தம்பிறையா, ஆகியோரினதும்; வெகுஜன மறுமலர்ச்சி நடவடிக்கைகளில் தர்மகுலசிங்கம், முன்னுள் பா. உ. பொன் கந்தையா A. B. தம்பர், ஹண்டி பேரின்பநாயகம், செந்தமிழ் சின்னத்தம்பி, கலைப்புவர் நவரத்தினம், அம்பிகைபாகன், இரசிகமணி கனக செந்திநாதன், இராச அரியரத்தினம், முன்னுள் பா. உ. சிம்மக்குரலோன் மு. சிவசிதம்பரம் அவர்களினதும் நெருங்கிய அங்புக்குரிய வரென்றால் இது மிகையாகாது எக்கட்டத்திலும் சைவத்தையும் தமிழ் மொழியையும் வளர்த்துடன் சமூக முன்னேற்றத்திற்காகவும் உழைக்கத் தயங்காத ஒரு தத்துவங்கானி சிறு பருவம் தொட்டே புலாலை வெறுத்து சைவனுக்குரிய சகல பண்டுகளையும் அனுசரித்த பெருமைக்குரியவர்.

இவர் தேவரையாளி சைவசித்தியாசாலையிலும், தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரி யிலும் கடமையாற்றி பல அறிஞர்கள், ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள், பட்டதாரிகள், நாடகர் சிரியர்கள், பேச்சாளர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர், டாக்டர்கள், சட்டத்தரணி சிவில் சேவையாளர், கணக்காளர்கள் ஆகியோரை உருவாக்கி பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் பேராசாளர் என்கின்ற போது நாம் அனைவரும் ஆளந்தம் அடைகின்றோம்.

சமூகத்துறையிலும், சமயத்துறையிலும் திறப்பாக ஆலயப்பிரவேசம் சம்பந்தமாக இவர் எழுதிய கவிதைகள் கட்டுரைகள் ஏராளம், தாராளம். இவற்றை அழியச்சாமல் ஆய்வு செய்து நூலுக்குக் கீட்டு பெறச் செய்வதே நாம் இவருக்குச் செய்யும் மகத்தான் தொண்டாகும்.

விதைத்ததை அறுப்பான் என்ற கோட்பாட்டுக்கு அமைய சைவப்புலவர் நல்ல விதைகளையிட்டவர். நல்ல பயனிப் பெற்று எண்பது வயதையும் பூர்த்தியாக்கி, விழாவையும் கண்டு, விழா மலையையும் கண்ணுடை கண்டு முகர்ந்து மலிழுவும் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து நூற்றுக்கண்டு விழாவையும் கொண்டாடி எம்மணைவருக்கும் மகிழ்வளர்க்கும் வழி காட்டவும் இறைவனை வேண்டி யாவும் இனிதுற இதய பூர்வமாக வாழ்கவென வாழ்ந்து கிறேன்.

பள்ளிப்படிப்பு அதிகம்பெற வாய்ப்பற்ற என்போன்ற
தொழிலாளருக்கும், கவிதை இயற்றவும், இலக்கியங்களைப்
படித்துச் சுவைக்கவும் ஊன்றுகோலாய்த் திகழ்ந்த
சைவப்புலவர் திரு. சி. வல்லிபுரம் ஆசிரியர்
அவர்கள் ஒய்வுபெற்ற போது வழங்கிய

வாழ்த்துப் பாக்கள்

வெண்பா

பள்ளிக் கொளித்துப் பயணம் புறப்பட்ட
கள்ளக் கதிர்காம வேலனைத் — தெள்ளுதமிழ்
அள்ளிப் பருகச்செய் ஆசிரிய ஞயமர்ந்த
வள்ளலுயர் வல்லிபுர மன்.

வெண்பாவை நான்பாடி வெற்றிபெற் றேதிகழுப்
பண்பார் கவிதை பயிற்றுக்குரு — திண்புவியின்
பல்லாண்டு வாழ்ந்து பணிமேலுஞ் செய்காவன
நல்லாக வாழ்த்துகிறேன் நான்.

வீல்லுகனும் வீரும் விதவிதமாய்ச் செய்துசெய்தே
எல்லாம் கொணர்ந்தே இவிப்பாகச் — கொள்ளுமுறை
பல்லுக் கழன்று படுகிழவன் ஆனாலும்
நல்லாய் நிலைக்கும் நயந்து.

வள்ளுவனும் கம்பனுமென் வாழ்வினிலே நன்பனைக்
கொள்ளும் விதம்செய்த கோமகனுர் — கள்ளமின்றி
அள்ளி வழங்கியநல் ஆய்மொழிகள் அத்தனையும்
துள்ளிவிளை யாடுதெளக் குள்.

கல்லா ஒருவன் கணக்கப் புலம்பியலை
செல்லாத காசாகச் சென்றுவிட — எல்லாரும்
கேட்டுப் பொறுமையுடன் கேவலமாய்ப் பேசாது
லீட்டுக்குச் செல்வீர் விரைந்து.

(பள்ளிப்படிப்பை இடையில் திறுத்தி, பாதனி உற்பத்தித்தொழில் ஈடுபட்ட
வே. கதிர்காமவேல் அவர்களை வலிந்தமைத்துக் கவிதைநெறி ஏட்டிடிக் கவிஞருக்கிய
பேராசான் சைவப்புலவர் உயர்திரு. சி. வல்லிபுரம் அவர்கட்டு, நன்றிக்கட்டும் கதிர்
காமவேல் வழங்கிய வாழ்த்துப்பாக்கள்).

1965.

புலமையின் சிகரம்

புலவர் சிகாமணி

பண்டிதர் R. K. முருகே

பட்டங்கள் பெற்றூர் பலருளர். பட்டமும் பண்புமுற்றூர் மிகச் சிலர். பட்டமும் பண்பும் ஒருங்கே வாய்ந்து ஒளிரும் ஆசிரியர்களில் உயர்திரு. சி. வல்லிபுரம் அவர்களும் ஒருவர் என்பது மிகையாகாது. அன்னர் ஆசிரியர் கலாசாலையிற் பயிற்சி பெற்றபின்னர் சைவச்சான்றேர்களிடம் சைவத்தாந்த சாத்திரங்களை முறையாகப் பயின்று சைவப் புலவர் பட்டம் பெற்றூரென்பது விதந்து குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் சங்கலிலுக்கிடக்களையும், பிற்கால இலக்கண இலக்கியங்களையும் ஒருடே முறையிற் கட்டறக்கற்று மெய்ப்புவரையெய்தினுரென்பதும் கணக்கு.

1967 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் தருமபுர ஆதினத்தமிழ்ப்புலவர் சைவத்தாந்த கலைச்செல்வர் திரு. க. வச்சிரமுதவியார் அவர்கள் நடாத்திய ‘சிவஞானபோது’ வகுப்பில் புலவர் அவர்களும் யானும் சேர்ந்து படித்துச் சித்தாந்தத் தெள்ளமுதகருந்திய சிழுங்கசி இன்றும் பசுமாரத்தாணிபோல் மனத் தில் நன்கு பதிந்துள்ளது அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் ஆண்டு தோறும் நிகழும் சைவ மகாநாடுகளில் புலவர் அவர்களும் தவறாது வந்து பங்கு பற்றியமையும் அன்றாக்கு சைவத்தாந்தத்திலுள்ள சட்பாட்டை இனிது புலப்படுத்துகின்றது. சுருங்கக் கூறின் இப் பெருந்தகையாரைத்.

‘தென்மொழிக் கோரெல்லை;

சித்தாந்த சாகரத் தெள்ளமுதம்
இன்மொழி மாமழை; மெய்ச் சைவம்
நாட்டும் இசைக் குரிசில் ’

என்பது புனைந்துரையன்று, போகுஞ்சாயோமாக் கூறினாலும், போகுஞ்சாயோமாக் கூறினாலும், பல நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களது மனவிருணை நீக்கி வாழ்க்கையை வளம்படுத்தியுள்ளார் என்பதும் வெள்ளிணைமலை.

‘ குலனருள் தெய்வங் கொள்கை மேன்மை
கலைபயில் தெளிவு கட்டுரை வள்ளமை
நிலமலை நிறைகோல் மலை நிகள் மரட்சியும்
உலகியல் அறிவோ இயர்குள மினையவும்
அமைபவன் நூலுரை யாசிரி யன்னே ’

என நல்லூலார் கூறிய நல்லாசிரியர் இலக்கணத்திற்கு ஏற்ற எடுத்துக்காட்டாக திகழ்கின்றார்கள். “அறிஞர்க் கழகு கற்றுணர்ந்தடங்கல் என்ற ஆண்றேர் வாக்கிற்கு உதாரணமாக விளங்குவதும் அன்றாளர் உயர்ந்த பண்பாட்டைக் காட்டுகின்றது

பல துறைகளிலும் விழுமிய அறிவு வாய்ந்து, “ஆன்றவிந்தடங்கிய கொள்கை சான்றேரது” புலமைச் சிறப்பை முற்றுக்க காண்பது முடியாததாகும் இராமரிசானது தெய்வீக அழகை அள்ளிப்பருக எண்ணிய மிதி லை மாநகர மங்கையர்கள் ஒடியும் நாடியும் கண்டுணர முகுயாமல் தினகத்தார்கள். “தோள் கண்டார்கள் தோளை கண்டார் தொடு கழற் கமல கமலமன்ன - தாள் கண்டார் தாளே கண்டார் தட்டக்கை”

கண்டாரு மல்தே - வாள் கொண்ட கண்ணார் யாரே வடிவிலை முடியக் கண்டார் - ஒன்று கொண்ட சமயத் தன்னுன் உருவுகண்டாரை ஒத்தார் -"

எனக் கவியரசர் கம்பர் கூறியது நட்புவர் அவர்களுக்கும் நான்கு பொருந்தும் அன்னாரின் உண்மைப் புலமையின் ஆழத்தை உள்ளவாறு கண்டுபிடிப்பது எவ்வாறு ரூபம் சாலாது!

புலவர் அவர்கள் பத்தியின் திருவருவாகத் திகழ்கின்றார்கள். அன்னார் பக்திக் கடலில் படித்தாடிய பெருந்தலை என்பதை யான் பலமுறை கண்கூடாகக் கண்டுள்ளேன். "முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழு வைக்கும்" செந்தமிழ் நால் விரித்த கந்தவனைப் பெருமானை முன்னெழு நாள், காலையில் வந்தலை புரிய வந்தலைத்தக் கண்ணாருக் கண்டேன். பவளமால்வரை போன்ற செம்பவளத் திருமேனியில் வெண்ணீரு இலங்க, நாவலர் காட்டிய சைவநெறி ஒருருவெடுத்து அசைந்து வருவது போல் கந்தவனைப் பெருமான் வீற்றிருக்கும் நந்தவனைப் பக்கமாக திருக்கோயிலின் மூன்றவில் நடந்து சென்ற காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். அப்போது, தெய்வச் சேக் கிழார் திருநாவுக்கரசு நாயனாரைத் திருவுதிகை வீரட்டானத்தில் அக்கண்ணாற் கண்டு படம் காட்டிய காட்சி என்னுள்ளத்தில் உயிரோவியமாக மலர்ந்தது.

"தூய வெண் ணீரு துதைந்தபொன் மேனியும், தாழ்வடமும்
நாயகன் சேவடி தைவரு சிந்தையும் ஞந்துருவிப்
பாய்வது போலஸ்பு நீர் பொழி கண்ணும் பதிகச் செஞ்சொல்
மேய செய் வாயு முடையார் புகுந்தவர் வீதியுள்ளே"

என்னும் தெய்வச் சேக்கிழாரின் தீந் தமிழ்ச் செய்யுணை தம் திருக்கோலக் காட்சியால் நினைவு கூரச் செய்த ஆசிரியப் பெருந்தகையின் அன்பை என்னென்போம்:

புலவர் அவர்கள் தேவரையாவி இந்துக் கல்லூரியிலும், மற்றும் பல இடங்களிலும் நாற்பது ஆண்டுகள் வரை ஆற்றிய ஆசிரியப் பணியின் அருமை பெருமை களை," விரிப்பின் அகலும்! தொகுப்பின் எஞ்சுகம்!" "என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே" என்னும் வாகிசாரம் திருநாவுக்கரசர் பெருமானின் நல் வாழ்க்கையை தம் வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொண்டு ஆற்றிய சேவை நலம் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கத்தக்கதாகும். பாடசாலைகளில் மாத்திரமின்றி தாம் வதியும் இல்லத் திலேயே கைமாறுக்குதாது தமிழ் சிங்களம், சைவசமயம் ஆதியனவற்றை பல மாணவர்களுக்கு கற்பித்து அருமந்த பணி யாற்றினார் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

வதிரி பூவற்கரை விநாயகர் ஆலயம் பல்லாற்றூலும் தழைத்தோங்கப் பல அரிய பணிகளை ஆற்றியுள்ளார். கரும்பு தின்னக் கைக்கலை கொடுப்பது போல வதிரியம்பதி வரச் சுக்களுக்கு நாவலர் பெருமான் காட்டிய நல் வழியில் நந்தவையிக்க சொற்பொழி வுகளாற்றி நலம் பல புரிந்துள்ளார். வதிரி பூவற்கரை விநாயகப் பெருமான் மீது பக்திச் கவை நனிசொட்டச் சொட்டப் பாடிய திருவூஞ்சுற்பாக்கன் எம் னுள்ளத் தயும் பெரிதும் கொள்ளை கொண்டுள்ளன மேலும் பல பக்திப்பாடல்களையும் புலவர் அவர்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிற் பாடியுள்ளார்கள். அன்னாரின் கவித்துவம் அப்பாடல்களால் தெற்றிரெனைப் புலவரின்றது

"ஆன்று ஸல்சோயும் முக்கண்ணி னுற்காயும்
தோன்றைப்படி வற்கஞையைம் கந்தரலைச் - சான்றேர்கள்
முப்போதும் ஏத்தி முடிவிலின்பத் தாழ்வார்கள்
கைப்போது தாவிக் கணிந்து"

என்னும் இளிய பாடல்

“கைப்போது மலர் தூவிக் காதலித்து வானேர்கள் மூப்போதும் முடிசாய்த்துத் தொழுநின்ற முதல்வணை அப்போது மலர் தூவி யைம்புலனும் அகத்தடக்கி எப்போதும் இனியாளை என்மனத்தே வைத்தேனே”

எனத் திருநாவுக்கரசர் பெருமான் பாடிய தேவாரத் தெள்ளமுத்ததை நினைவுட்டுகிறது.

செல்வச்சந்திதி முருகப்பெருமான் மேல்,
“வண்ண மயில்வா கனவள்ளி நாதன் மருவுசெல்வச் சன்னதி சார்ந்து தவம்பல தாங்குநர் தங்களுக்கு முன்னிய நல்வரம் யாவும் வழங்கி முகமலர்ந்தே அன்னம் அளித்திடு கின்றான் அருட்பிர சாதமஃதே”
“மாழுத லைத்தடிந் தான் செல்வச் சந்திதி வாழ்த்துபவர் ஓழுத லைத்தன் ஒரு பெருந் தந்தைக் குணர்த்திய வெங் கோழுத வென்றுகை கூப்பித் தொழுபவர் கோதகன்று தாழுத லாதிச் சிவனடி சாருவர் சங்கையின்றே”

எனப்பாடிய புலவரின் பாடல்கள் நயமதி புலவர்க்கு நல்விருந்தாகுமென் பதில் ஜயமில்லை.

இன்னும் கந்தவனப்பெருமான் மேல் பாடிய சில பாடல்களின் அடிகளை மட்டும் தொட்டுக்காட்ட விழுதின்றேன்

“வாசக் கடம்பணி கந்த வனத்து மனிச்சுடரே!”
“அன்ளி அருள்வழங் குங்கந்த மாவன ஆறிருகைத் தெள்ளு தமிழ்முருகா”
“பொங்கலை வீசுநற் கந்த வனத்துறை பூரணனே”
“வன்னி மாம்பயில் கந்தவனத்து மறைழுதலே”
“கரையுங் கடலொளிக் கந்த வனக்கரு ஞாதிதியே உரையும் மனமும் கடந் தொளிர் ஓம்மதல்”

எனவரும் செய்யுளடிகள் புலவரவர்களின் கவிதா சத்தியை கையுறு நெல்வியங்களியிற் காட்டுகின்றனவல்லவா?

மேலும், அக்காலத்தில் (1933, 34, 35, 36 ஆம் ஆண்டு) தண்டமிழ்த் தொண்டராய் விளங்கி ஈழகேரி வாரப்பத்திரிகையை நடாத்திய கன்னகம் திருமகள் அழுத் தக அதிபரும், அமரருமான திரு. நா. பொன்னையா அவர்கள் புலவரின் கவிதைகளையும், கட்டுரைகளையும் பொன்னே போல் போற்றித் தமது பத்திரிகையிலும் ஆண்டு மலர்களிலும் பொறித்துப் புலவரின் புகழை மலைவிளக்காக ஒளிரச்செய்தார்கள்.

இத்துணையும் கூறியவற்றால் புலவர் அவர்களின் சித்தாந்தப்புலமை, கவித்துவம், கைம்மாறு கருதாது புரிந்த சீரிய பணிகள் முதலியன எல்லாம் உள்ளங்கை நெல்விக் கனிபோல் தெள்ளியிற் புலனுகின்றதன்றே மேலும் புலவர் அவர்கள் பல வாணு வாழ்ந்து சீரிய பணிபுரிய எல்லாம்வள்ள இறைவணைப் பஸ்வாஸ்டு கூறிப்பரவுவோமாக;

“வண்டமிழும் சைவமும் வாழ வழிகாட்டி மண்டு புகழ்கொண்ட மாமணியே எண்டிசையும் எல்லோரும் ஏத்தும் இனிய தமிழ்ப்புலவ பஸ்வாணு வாழ்க படித்து.

ஆசிரியர்

மேதைமையை அறநூலாளர்

(தேவரையாளிச்சுரன் புத்திரி சிவபாக்ஷியா ஆசிரிய)

(ஏன்கிரி விருத்தி)

கங்கையெனப் பொங்கிவழி கணித மேதை!
 காவியத்தேன் மாரிபொழி காள மேகம்
 செங்கையெழுத் தணிமணிகள் சிந்து முற்று!
 சீர்பரவோ வியங்கள்தரு சைத்தி ரீரர்!
 மங்கைபூரா சக்தியென்மீ ஞட்சி யம்மா!
 மாமகிழ்கொள் வல்லிபுர மணவா ளர்வெண்!
 சங்கையொளிர் தரளத்தை வெல்ச ரீரர்!
 தாமரைநா யகவெனவிச் ஜகதே வாழ்க.

இத்தாந்த கடல்குவித்த தீட்சி தர்தேன்
 திருவாச கம்மறைசொல் செந்தாப் போதார்!
 சத்தான வகப்பொருட்தத் துவங்க ளாய்ந்து
 தகலமபெறு புலமையுறு சைவ சீலர்!
 முத்தான கருத்துங்கான் ரேரே ரங்கில்
 முழங்கறினூர் வல்லிபுரம் முது ணர்தோர்!
 இத்தால மீது பல்லாண்டு இலங்கி வாழ்க!
 இசைமணைவி மக்களுற இனித்தாய் வாழ்க

எழுமையுமே தொடர்ச்சன்னிப் பொருட்டு பேர்
 ஏந்தவராம் வல்லிபுர மிவணப யிற்று
 குழுவினர்க் கவர் துமக்குக் கண்க வீந்த
 கர்மதியின் செயல்குறித்தந் தங்கு கரச
 செழுங்கம்பூரா எடுத்ததுங்கள் ஓம்பூ நிக்குந்
 தேசிகர்க்கை வப்புவயர்த் திறலோன் வாழ்க!
 தொழுதிறையை வெங்டிச்சோ பனம்சொன் ஞேம்யாம
 குரிசனை வெப்புவிமேல் கடர்ந்து வாழ்க.

அந்தணரென் தகுதியுள்ள உண்மைச் சூவர்!
 ஆசிரிய மேதமையை ரறநூ வாளர்!
 சந்தழு கவிவான ரகத்தி யந்தொல்
 காப்பியம்மெய் கண்டமகா சாஸ்தி ரங்கள்
 சிந்தககண் ஆங்கிலஞ்சிங் களஞ்சோ திடம்
 சீரியஆ ரீயத்திலும்பான் டித்யம் சேந்து
 தந்தவிவன் பயில்வல்லி புரமில் விழா
 நாயகர்பல் லாண்டுசுபம் நங்களி வாழ்க.

திசைபரந்த தமிழ்மறைசொல் மயிலைத் தேவர்!
 திருவள்ளு வர்நாமக் சிறப்ப கத்தார்!
 இசைசெறிந்த கவிப்புலமைப் புகழேந்தியார்!
 எம்மூர்முன் ஞோகெனைலூம் இளங்கோ ஏரார்
 நசைபிறந்தோ ரிருதயத்தே கம்பன் ஆனார்
 நல்லிசைப் புலவர்வல்லி புரமிஞ் ஞாலம்
 மிசைசிறந்து வாழ்க! சுக மேபல் வாண்டு
 மிக்கவுடல் நலமோங்கு மினிர்ந்து வாழ்க.

குபமங்களம்!

ஒன்றிதமானி சி. கணபதியின்மீ அவர்கள்
 குரு வணக்கம்
 சூவப்புலவர் சி. வ
 மூலமுடுக் கெல்லாம் முனைத்தமிழ் ஆசிரியர்
 பால பிரவேச பங்குதர்ப்பட் டங்களெலாம்
 சீலமுடன் பெற்றுயரச் செந்தமிழ்க்கா வியபாட
 காலை நடத்திவந்த சுற்குருவே எம்வணக்கம்.

 தாயின் தியாகமும் சேயின் கடமையும்
 சூவப்புலவர் சி. வ
 (சிங்களப் பாடலொன்றின் தமிழாக்கம்)
 தேங்போல் இனிய தெவிட்டாத பாலுட்டி
 ஆள்கள் தென்துள்ளி ஆட எனைவர்த்த
 வாண்போல் உயர்குளத்து மாதாவே உன்பாதம்
 நான்பணிவேன் நீசெய்த நன்றி மறவாமல்

புலவர் வாழ்க வாழ்க

திரு. சி. திருசீம் B. A Dip. Ed.
(உப அதிபர் தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரி)

அமிகுடன் ஆழ்ந்த சிந்தை
அடக்கமும் பொறையுங் கொண்டு
நெறியதாம் சைவத் தோடு
நேர்த்தியாம் துமிழும் சேர
சாந்தமும் நிதானப் பேச்சும்
சாம்பலாம் நீறு பூசி
காந்தியாய்க் கானு முருவே
கவின்மிகு 'புலவ' ராவர்.

எத்தனை சிறப்பு மிக்க
எழில்சேர் கல்வி பெற்றீர்
முத்தமிழ் இலக்க ஞமும்
மூப்பெருங் காப்பி யங்கள்
சித்திரம் என்கித் தாந்தம்
சீர்மிகு சோதி டாம்
அத்தனையும் பெற்றீர் கங்கி
அந்தாராய் ஆகி வீட்டே.

கற்றீர் கவிய ரைத்தீர்
காலமேவாங் கல்வி தன்னை
மற்றவர் எவரும் பெரு
மட்டினிற் பெற்ற நித்தீர்
பெற்றீர் புலவ ரெனும்
பேர்சைவப் பட்டந் தன்னை
உற்றறி பண்பி ணேல
உயர்ந்தனை மேலோ குக.

புலவரென் நெவருங் கூறின்
பொறுத்த மாய்த் தங்களையே
இலகுவில் அற்யச் செய்யும்
இங்கித உணர்வுத் தோற்றம்
பல்வித வரங்க ளையும்
பரவிடம் பெற்ற தாலோ
சில்வரம் புவியென் நேத்து
கிலவேளை அழைப்ப துண்டு.

சிறந்தபே ராசா முக
 செய்திட்ட சேவை தண்ணில்
 அறம்பல வுணர்ந்தோ ரிங்கு
 ஆயிரத்தி வதிக மாவார்
 திறன்தே வரையாளி யின்றும்
 தேக்கிய நெஞ்சில் வைத்து
 மறந்திடா துரைக்கும் உங்கள்
 மங்காப் புகழ் நன்றை.

எண்பதாம் ஆண்டில் பூர்த்தி
 எமக்குது மகிழ்ச்சி யையா
 வண்ணமாய் மேலும் வாழ்ந்து
 வரையிலாக் சேவை செய்ய
 ஆழியான் அருள்பு ரிவான்
 ஜூங்கர ஞேடுஞ் சேர்ந்து
 வாழிய பல்லாண்டு தாங்கள்
 வாழிய வாழிய வாழியவே.

ஒ¹ஓ²ஓ³ஓ⁴ஓ⁵ஓ⁶ஓ⁷ஓ⁸ஓ⁹ஓ¹⁰ஓ¹¹ஓ¹²ஓ¹³ஓ¹⁴
 ஒ¹⁵ஓ¹⁶ஓ¹⁷ஓ¹⁸ஓ¹⁹ஓ²⁰ஓ²¹ஓ²²ஓ²³ஓ²⁴ஓ²⁵ஓ²⁶
 சுதந்திரம் பிறப்புரிமைச் சொத்து
 கைவப்புலவர் சி. வ
 (சிங்களக் கவிதையின் தமிழாக்கம்)
 கூடு கதைப் பாக இருப்பினும் குஞ்சினுக்கவ்
 வீடு விரும்புந் தகையதன் ரேவெஞ் சிறையெனவே
 நாடு யிருவிழிக் கவ்வான் தெரிகிற நாள்வரவே
 கூடு துறந்த பறந்து விடுதலை கூடிடுமே.
 ஒ¹ஓ²ஓ³ஓ⁴ஓ⁵ஓ⁶ஓ⁷ஓ⁸ஓ⁹ஓ¹⁰ஓ¹¹ஓ¹²ஓ¹³ஓ¹⁴
 ஒ¹⁵ஓ¹⁶ஓ¹⁷ஓ¹⁸ஓ¹⁹ஓ²⁰ஓ²¹ஓ²²ஓ²³ஓ²⁴ஓ²⁵ஓ²⁶

நுவ்வாசான்

வ. இராமச்சந்திரன்

முதுகையை காட்டும் மெலிந்த தேகம், மெதுவான ஆனால் உறுதியான நடை, மலர்ந்த முகம், விரிந்த நெற்றியில் சந்தனப் பொட்டு, குமிண் சிரிப்பு மின்னும் குறு வாய், முகத்திற்கு மெருகூட்டும் மூக்கு, அறிவை வளர்த்த அழகிய கண்கள், மயிர டர்ந்த புருவம், பின்னேங்கி வாரிவிடப்பட்ட வெண்மை கலந்த தலையிரி, சிவந்த மேனி, தூய வெண்ணிற வேட்டி, தமிழாசான் எனக் காட்டும் சைமுட்ட நீண்டு தொங்கும் தூய வெண்ணிற மேல்ச்சட்டை, இத்தோற்றப் பொலிவோடு எம்மனக் கண்முன் தோன்றுபவர்தான் சைவப்புவர் திரு. சி. வல்லிபுரமவர்கள்.

வாழ்க்கை வாழும் நெறியறிந்து வாழவேண்டிய கல வி சை இலக்கியத்தோடு, இலக்கணமும் ஒருங்கு சேர முறையாகக் கல்விக்கடங்களில் கற்றுத்தேறிய போதும்; திருப்புதியடையாது, “இளமையில்கல்” என்னும் ஓளவையின் அறிவுரையால் உந்தப் பட்டு காலத்தை அவமே கழித்தவாகாது என்ற மனவறுதியோடு சமய அறிவுப்பசியை போக்க பண்டைய குரு சிஷ்ய முறையில் கந்தவன் ஆலய பரிபாலகர் காலஞ்சென்ற திக்கம் செல்லையாப் பிள்ளையவர்களிடம் சைவசித்தாந்தத்தை கற்றுணர்ந்தார். இத் தகைபேறு எல்லோருக்கும் கிடைப்பது எழிதன்று.

“தவமும் தவமுடையார்க்காகும் அவம் அதனை அஃதிலர் கோந்தொள்வது” - என்ற வளர்ந்துவர் வாக்கிற்கொப்ப, முன்செய் நங்கியைப் பயனுட் இப்பிறப்பில் இப்பேற்றினை பெற்றார் என்று கூறினால் மிகையாகாது.

இவ்வுலக வாழ்க்கை மகிழ்ச்சிகரமாய் அமைய பொருள் வேண்டும். மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து இறக்காது பேரானத்தப் பெருவாழ்வு பெற அருள் வேண்டும், இதனையே வளர்ந்துவரும்

“அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகமில்லை பொருள் இல்லார்க்கு

இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கும்” - என்றார். இதனால்கே இவ்வுலக வாழ்க்கை “கடன் பட்டார் நெஞ்சம் போல” என்ற கம்பர் கூற்றுப்போல் அமைந்துவிடக் கூடாதென்ற சிந்தனையோடு பிற மாவட்டங்கள் சென்று பொருளீட்டலானார். பின் தான் பிறந்த மன்னுக்கு வந்து தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரியில் நவ்லாசாநாத் திகழ்ந்து மற்றவர்கட்கும் கலங்கரை விளக்கம்போல் வழிகாட்டலானார். சமய அறிவோடு கூடிய கல்விப்போதனையே மாணவர்களை ஒருவழிப்படுத்தும் என்ற திடமான நம் பிக்கை கொண்டவராய் மாணவர்கட்கு சமயஅறிவை வந்தபூருத்திப் புகட்டுவதோடு நில்லாது, தாழும் சமயதெறி நின்று வாழ்ந்து காட்டினார்.

ஒருவர் தான் பெற்ற கல்வியறுபவங்களின் பயனுக்கும், அனுபவங்களினுலும் தன் னலங்கருதி சமுதாயத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கக்கூடிய முறையில் நடந்து கொள்வாரே யானாலும், அவ்லது கற்றது கைமண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு என்ற உண்மையை மறந்து கல்வியில் சிறிது சித்தி பெற்றதும் கல்விமான் தாமே என்று தம்பட்டம் அடித்துக்கொண்டு இறுமாப்படிடன் கர்வம் கொள்வாரேயானாலும் கல வி யறி வி பெற்ற

ஈன்றேஜன் யாரும் மதிப்புக்கொடுக்க மாட்டார்கள் வள்ளுக்கரும் கூட ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

“அரம்போலும் கர்மயசேனும் மரம் போல்வர் மக்கட் பண்பில்லாதவர்”

எனவே, தான் பெற்ற கல்வியின் பயனும் மனிதப்பண்பு வளரும், தனது சிந்தனை யும், சொல்லும் செயலும் தனக்கும் பிறருக்கும் நன்மை பயப்பதாக இருக்கவேண்டும். இன்னெறியை கடைப்பிடித்து பிறருக்கு நன்மை பயக்கும் விதத்தில் தங்கடன் பணிகளைய்து கிடப்பதேன் நல்லாகாருக் வாழ்பவர்தான் அசுப்புவர்.

ஆசிரியத் தொழிலின்று இனோப்பாறியவுடன் இவர் தன் அறிவுக்கூர்மையை மழுங்கடிக்கவிடாது போதனையையும் அதன் வழிவந்த சாதனையையும் பெறவானார். நாம் எல்லோரும் மனிதகடல் பெற்றுள்ளோம் இருப்பினும் உடலிற்கு அளிக்கப்படும் பயிற்சிக்கேற்ப உடல் வளிமை உள்ளதாய் விளங்குவதை காண்கிறோம். இளஞ்சந்ததி யினரிடையே பொதுவாய் இவ்வாற்றாலை காணலாம். இதுபோவவே நாம் இயற்பில் அறி வுடையோராய் இருப்பினும் அறிவாட்சியைப் பொறுத்து அறிவுக்கூர்மை பயனுடையதாய் இருப்பதைக் காணலாம். இதனாற் போலும் இவர் குறிப்பாக ஆலயங்களில் இடைவிடாது சிரமப்படி சமயபோதனைகளும் சாதனைகளும் செய்யவானார். அத்துடன் சிங்களமொழியில் தேர்ச்சி பெறுவேண்டிய அரசு ஊழியரும், பிறரும் இவரிடம் சென்று சிங்களமொழிப் பயிற்சி பெற்றேர் யார். தமிழ்மொழியில் மாத்திரமன்ற பிறமொழி யிலும் அவரது புலமை வெளிப்படாயிற்று. அன்ன அன்ன வற்றுத் ஊற்று நீர்போல இவரிடத்தேயிருந்த கல்வியென்னும் ஊற்று பேதமின்றி நாற்புறமும் பரவிப் பாய்ந்து கொண்டிருந்தது.

என்பது வயதினை அடைந்துவிட்ட போதிலும் சிந்தனைத்தெளிவும், இளமைத் துடிப்பும் இவரிடம் இருப்பதை காணலாம். என்பது வயது நீண்ட பயணத்தினை தாண்டிவிட்ட இப்பெரியாரோடு கடந்த நான்கைத்து வருடங்களில் ஒருசில நாட்கள் பொது விழாக்களில் குறிப்பாக சமயவிழாக்களில் கலந்து கொண்டும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்துள்ளது விழாக்களை ஒழுங்கு செய்யவர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்ற இப்பெரியாரே விழாக்களுக்கு பெரும்பாலும் தலைமை வகிப்பதை காணலாம். தொடர்ச்சியாக நடைபெறும் ஆலய சமயவிழாக்களில் தமது சிரமத்தை பொருட்படுத்தாது நேரம் காலம் தவறுது முன்னேடியாக நடந்துகாட்டி மற்றவர்களையும் ஊக்குவிப்பது இவரது குணச்சிறப்பியல்பாகும். தலைமை வகிக்கும் போதெல்லாம் எந்த விடயத்தினையும் சபைப் போரின் குறிப்பறிந்து நேரமுனர்ந்து பேச்சாளை புண்படுத்தாது நீதிநூல்களையும் எடுத்தாண்டு மிகவாகவகமாக விளக்கும் தன்மை இவரது அறிவு முதிர்ச்சியைக் காட்டும். மற்றவர்கள் கூறுவதிலும் கருத்துண்டு என்பதை ஏற்கும் பண்டுண்டு இவரிடம்.

ஏற்றுத்தாரத்தே அமைந்துள்ள மற்றும் ஆலயங்களில் தொடர்ச்சியாக சமய உபந்தியாசங்கள் கைவட்டபெரியார்களால் தடாத்தப் பெறுவின்றிசெழுங்குல் இப்பெரியாரின் வேந்தையை வீதியிலே காலந்தவறுது காணலாம் இன்னூட் அறியவேண்டும் என்ற வேட்கையின் தூண்டுதல் இவரை இருப்புக்கொள்ள வீடுவதில்லை.

இவர் என்பதாண்டுகள் கிரும் சிறப்புடனும் வாழ்ந்துவிட்ட போதிலும், ஒன்பது வாசங்களைக் கொண்ட காற்றுடைந்த பையடை என்று வருணிக்கப்படும் நிலையற்ற இவ்வட்டை, நெருநல் உள்ளெஞ்சுவன் இன்றில்லை எனும் பெருமையை கொண்ட. இவ் வுலகத்தில் பராமரித்துக் காப்பாத்தி பூசிப்புணர்த்தி வைத்திருப்பதன் இரகசியம்தான் என்ன; திருமூஸர் திருமந்திரத்தான் விடைக்கூறவல்லது.

“உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென்றிருந்தேன்
உடம்பினுக்குள்ளே உறும் பொருள் கண்டேன்
உடம்புள்ளே உத்தமன் கோயில் கொண்டான் — என்று
உடம்பினை யானிருந் தோம்புகின்றேன்”

இறையின் பச்சுத்தில் திளைத்து திருவருள் தேவைப்பருகும் பேற்றினை பெற்ற இப்பெரி
யானின் பேரானந்த வாழ்வை மற்றவர்கள் அறிவாரோ!

அன்பையும், அற்றலையும், அறிவையும் ஒருங்கே அடையப்பெற்ற நிறை மனித
னை இப்பெரியாரோடு இனங்கியிருப்பதும் நன்று என உணர்ந்த வதிரி பூவற்கரை
வினாயக பரிபாலன சபையினர் இப்பெரியாரை கௌரவித்து பெருவிழா எடுப்பது
பொருத்தமுடைத்து.

‘சான்றேர் இல்லாத் தொல் பதி இருத்தவின்

தேன் தேர் குறவர் தேயம் நன்றே’

எனக்கூறும் வெற்றி வேற்கை நீதிப்பாடவின் அறிவுறுத்தவின் பயனே இப்பெரியார்
பெருமைக்கு எடுக்கும் பெருவிழாவாகும்.

வதிரியூர் மக்களுக்கு வழிகாட்டியாய் திருவருள்தேவை பருகித் திளைத்து சீரும்
சிறப்புடனும் மேலும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து ஆசிரியனுமாகி, ஆசானுமாகி நல்லாசா
ஞக நலமுடன் வாழ்க! வினைதீர்க்கும் விநாயகர் அருள் பாலிப்பாராக!

மூன்று உகரங்களின் வளர்ச்சி

(சைவப்புலவர்)

உண்டியால் எங்கள் உடம்பு வளர்வதுபோல்
கொண்டகலை யால்வளரும் கூம்புள்ளம் — தொண்டரோடு
கூடிவழி பாடுசெய்யக் கோதற் றயிர்வளரும்
நாடியிலை போற்றிடுதல் நன்று.

மூன்று உகரங்களின் முடிவு

(சைவப்புலவர்)

உற்ற உடம்பிந்த ஓர்பிறப்பி ஞேடழியும்
பெற்ற உளம்பிறப்பெல் லாந்தொடரும்—மற்றுயிரோ
உள்ளம் “அழிந்தபினும் ஒய்வற் றழியாமல்
வள்ளலொடு வாழும் மகிழ்ந்து.

தவப்பெருந்திரு குன்றங்குடி அடிகளார் வதிரிக்கு
எழுந்தருளியபோது பாடியது

(சைவப்புலவர்)

சம்பந்தர் மெய்கண்டார் தம்பிரான் தோழரப்போல்
வெய்பந்தத் தீர்த்தவை மேனியே — நம்பன்
அடியிற் பொடிபடிய அண்டனங் குன்றக்
குடியிற் குருவடலை கொண்டு

குன்றக் குடிச்சுமரன் கோலமயில் வேல்துறந்து
வென்றிமிகு சற்குருவாம் வேடத்தில் — இன்றெம்
எதிரில் எழுந்தருள என்னதவம் செய்தோம்
வதிரிப் பதிதனிலே வந்து.

9-7-1956இல் வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோயிலிலும் நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயிலிலும், அதனையடுத்து நல்லூர்க் கயிலாய பிள்ளையார் கோயிலிலும் வண்ணார்பண்ணை கதிரேசன் கோயிலிலும் ஹரிஜன ஆலயப் பிரவேசம் முதன் முதலாக நடைபெற்ற போது அதில் கலந்து கொண்டு பாடிய பாடல்கள்.

வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோயில்

அப்பனே சிவனே வண்ணை
அணைத்ரு ஞான மூர்த்தி
வெப்பமார் வெய்யில் மழைக்கும்
வெளியிலே நின்ற எம்மை
ஒப்பிலா உவறு கோயிற்
குட்புற அழைத்து வந்த
செப்பமார் பெரியோர் கூட்டம்
திருவுற அருள்செய் வாயே.

வீரகேசரி 11-7-56

நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயில்

ஒன்றே குலமென மூலன் மொழிந்த உரைமறந்த
அங்கே தொடங்கி அருசிய செவம் அதுமலர்ந்து
நன்றே பெருகப் பணிபுரி வித்திட்ட நல்லையருட்
குன்றே நின்கோயில் திறந்த தரீசனர் கும்பிடவே.

பாட்டுக் குருகுந் தமிழன்பர் நீதி பதிகளுடன்
நாட்டிற் சிறந்த பொதுநலச் சேவைசெய் நாகரிகர்
கோட்டில் வழக்குரை லோயர்கள் டாக்டர்கள் கோயிற்கௌமைக்
கூட்டித் திரியவித் திட்டநல் ஹருன் குறியுநன்றே

நல்லூர்க் கயிலாய பிள்ளையார் கோயில்
நாவலர் பெருமான் அன்று
நறுமல ரிட்டி நைஞ்சி
ஆவலாய்த் தமிழ்தெய் வத்தின்
அரும்பணி அணைத்தும் ஆற்றக்
காவலாய் நின்ற நல்லூர்க்
கயிலாய பிள்ளை யாராம்
தேவனே நினது கோயில்
திறந்தது புகுந்தோம் காப்பாய்,

தினகரன் 31-7-56

வண்ணார் பண்ணைக் கதிரேசன் கோயில்

சாலப் பழுத்தசை வப்பெரியார் தாங்கூடி
ஆலயத்துக் கெம்மை அழைக்கின்றூர் - வேலவனே
அன்புப் புரட்சியினால் ஆகாத தொன்றில்லை
இன்புந்றேம் இங்குற் றியாம்.

பூமாலை வாடிப் புலர்ந்துகெடும் யாம்குட்டும்
பரமாலைக் கென்றும் பழுதில்லை—தேமா
வருக்கை கதவி வளர்ந்தோங்கும் வண்ணை
உருக்குட்டும் நாதா உங்கு.

சமுகேசரி 12-8-56

தமிழ் பேசும் ஓரினந்தார்
 (செவப்புவர் சி. வ.)

வையமெலாம் வாழுவழி வகுத்துமறை தந்த
 வள்ளுவனே முன்னேன்ற மாதா நீயே
 கைவரொடு கிறீஸ்துவர்மூஸ் லீங்க ளான
 தமிழ்பேசும் ஓரினந்தார் தாயும் நீயே
 வெய்யமதப் பினக்கற்றுத் தழித்தா யேநாம்
 மிக்கபினிப் புற்றின்று வெற்றி காணத்
 துய்யதிரு வடிகளையெம் சென்னி தாழ்த்தித்
 தொழுகிண்டிரேம் சோதரர்க்குத் தூண்டிற் பாயே.

குருநாதா

கரவை பண்டிதா க. மயில்வாசனம்

குரன் தொடங்கிவளர் தூயகலீக் கோயிலுக்கு
 வீரத் தமிழ்வளர்க்கும் மெய்ததொண்டர்—ஓவிருவர்த்
 தந்த பெருமிதத்தைத் தாங்குமயில் வாகனமாம்
 எந்தைபிரான் எங்கள் இறை.

பல்பல பண்டிதர் பாவலர் நாவலர் பள்ளிகளில்
 அற்புத மாகத் தமிழ்ப்பணி ஆற்றிடும் ஆசிரியர்
 சிற்றம் பலவன் தெரிமயில் வாகனத் தேசிகன் பாஸ்
 கற்றவர் என்பதன் மேலும் புகழ்கர வைக்கெ தற்கே.

காந்தி செய் சாதனை

(செவப்புவர் சி. வ.)

புத்தரும் சித்தரும் பத்தரும் தீண்டாமை
 போக்கிடம் போதித்தா ராயினுமென்
 உத்தமன் காந்திசெய் சாதனை யேகோயிலில்
 உட்பிர வேசத்தை ஆக்கியது.

ஊதிப்பேய் தாண்டவம் ஆடிடும் கோயிலில்
 சங்கர ஞாமிறை சாதந்தித்தியச்
 சோதி இராதெனப் போதன் நிறுத்திய
 தோண்றிஜைப் பாடுங்கள் தோழியரே.

சேரியி வேசென்று செய்திடுத் தொள்ளுகள்
 தெய்வம் விரும்புந் திருப்பணியென்று)
 ஆரியழுமி அடங்கும் பரப்பிய
 அளவணலைப் பாடுங்கள் தோழியரே.

வேதங்களும் திருமுறைகளும்

—ஷக்வரப்புலவர் தி. வ.—

வேதசாரம் திருமுறைகள் எஸ்பதும் ஆர்மசாரம் சித்தாந்த சாத்திரங்கள் என்பதும் ஆன்றோர் கண்ட முடிபாகும் வேதங்கள் இருக்கு முதல் அதர்வணம் முடியவுள்ள நான்காகும். ஆகமங்கள் காமிகம் முதல் வாதுவம் முடியவுள்ள இருபத்தெட்டாகும். திருமுறைகள் ஞானசம்பந்தர் தேவாரம் முதல் பெரியபூராணம் முடியவுள்ள பன்னிரண்டாகும். சித்தாந்த சாத்திரங்கள் திருவுந்தியார் முதல் சங்கற்ப நிராகரணம் முடியவுள்ள பதினாண்காகும். வேதாகமங்கள் வட்டவோழி நூல்கள், திருமுறைகளும் சித்தாந்த சாத்திரங்களும் தமிழ் மொழி நூல்கள். இவைகள் சைவசமயத்திற்குப் பிரமாண நூல்கள் ஆகும். இவற்றின் கருத்துகளுக்கு மாறுபட்ட கருத்துக்களை உடைய எந்த நூலும் சைவசமயத்திற்குப் பிரமாணமாகக் கொள்ளப்படுவதில்லை.

தமிழுக்கு உயிராகவுள்ள எழுத்துக்கள் பன்னிரண்டு திருமுறைகளும் பன்னிரண்டு. சித்தாந்த சாத்திரங்களுள்ளே தலையாயது சிவஞான போதம். அதற்கு முந்திய நூல்களாகிய திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார் இரண்டையும் நீக்கிப் பார்த்தால் சித்தாந்த சாத்திரங்களும் பன்னிரண்டேயாகும். இச் சித்தாந்த சாத்திரங்களுள் முதனாலாகிய சிவஞான போதமும் அதன் வழிநூலாகிய சிவஞானசித்தியாரும் தனித்தனி பன்னிரண்டு குத்திரங்களைக் கொண்டே சைவசமயக் கோட்பாடுகள் முழுவதையும் முறையே மிகச்சுருக்கமாகவும், மிகப்பெருக்கமாகவும் போதிக்கின்றன.

வட்டமொழி நூல்களாகிய வேதாகமங்கள் இறைவன் வாக்கென்றும், தமிழ் நூல்களாகிய திருமுறைகளும் சித்தாந்த சாத்திரங்களும் இறைவன் அருள் பெற்ற பெரியார்களின் வாக்கென்றும் கூறப்படுகின்றன.

“நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த
மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப”
என்ற தொல்காப்பியானுரை கருத்துப்படியும்

“நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மழைமொழி காட்டி விடும்”

என்ற திருவள்ளுவர் கருத்துப்படியும் வேதங்களை இறைவன்வாக்கென்பது உபசாரமேயன்றி உண்மையாகப்படமாட்டாது.

இறைவன் வாக்காக்க கொள்ளப்பட்டுவரும் ஆகமங்களுள் சாதிவேறுபாடுகளும் பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வுகளும் பெருகிக்காணப்படுகின்றன. ஆனால் திருமுறைகளுள் ஒரு சித்தாந்த சாத்திரங்களும் அவை காணப்படாமை மட்டுமல்ல அவற்றைக் கைக்கொள்ளக் கூடாதென்பதற்கும் வரலாற்றுச் சான்றுகளும் காணப்படுகின்றன. ஆல வாய் அவிர்ச்சடைக்கடவுளாகிய சிவபெருமான் தமிழில் இறையனார் அகபபொருள் என்ற ஓர் இலக்கணநூலும், குறுத்தொகையில் “கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி” என்று தொடங்கும் மிகப்பிரபஸ்யமான ஒரு பாடலும் ஆக்கியுள்ளார் என்பதைச் சங்கநாற் பயிற்சி உள்ளவர்கள் நன்கறவர். இது தமிழ்மொழிக்குப் பெருமை தருவதாகும். ஆனால் சமயத்திற்குப் பெருமை தரும் இரண்டு தலைப்பாடாக்களும் இறைவன் ஆக்கியவை, தமிழில் இருக்கின்றன. அவை இரண்டும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத் தைச் சேர்ந்த இரண்டு அடியார்கள் பொருட்டுப் பாடப்பட்டவாரும். சந்தான குரவருள் ஒருவரும், தில்லைவாழ் அந்தணர்களுள் ஒருவருமாயிருந்த உமசபதி சிவாச்சாரியார் இருந்து வந்த மடத்துக்கு வேண்டிய வீறுகளைத் தினந்தோறும் ‘பெற்ற ஒன்றான்’ என்னும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் கொடுத்து வந்தார். தினமும் மடத்திற்கு வந்து அங்கே உமாபதி சிவாச்சாரியார் மாணவர்களுக்குச் சமய போதனை செய்வதையும் திட்சை கொடுப்பதையும் கண்ட பெற்றுள்ள சாம்பானுக்கும் திட்சை பெற ஆசையுண்டாயிற்று. அப்பொழுது அவர் சத்திவிபாத நிலையை அடைத் திருந்தார். அப்பொழுது சிவபெருமான்

“அடியார்க் கெளியன் சிற்றம்பலவன் கொற்றம்
அடியார்க் கெழுதுகைச் சீட்டு - படியின்மிசை
பெற்றுள்ள சாம்பானுக்குப் பேதமறத்திக்கை செய்து
முத்தி கொடுத்தல் முறை”

என்ற தீட்டுக்கவியை எழுதி உமாபதி சிவாச்சாரியார் பால் சேரசெய்தனர். தீட்சை நடந்து பெற்றுள்ள சாம்பான் முத்திபெற்றுர்.

மற்றப்பாடல், அறுபான்மும்மை நாயனார்களுள் ஒருவராகிய சேரமான்பெருமார்ஸ் நாயனார்க்குச் சிவபெருமான் எழுதி வி டு த் த திருமுகப்பாசரம் ஆகும். இப்பாடலே பதிதேநாந் திருமுறையின் முதற்பாடலாக அமைந்த பெருஞ்சிறப்பினை உடையது. பாணபத்திரர் என்னும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த அடியவரின் வறுமைத்துன்பம் நீங்குமாறு பொருள் கொடுத்து உலும் வண்ணம் எழுதப்பட்டுப் பாணபத்திரர் மூலம் அரசனுக்கு அனுப்பப்பட்டது.

“தீட்டு புரிசை மாடக் கூடல்
பதிமிசை நிலையும் பால் நிற வரிச்சிறை
அன்னம் பயில்பொறில் ஆல வாயின்
மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம்
பருவக் கொண்டுப் படியினப் பாவலர்க்
குரிமையி னுரிமையின் உதவி ஒளிதிகழ்
குருமா மதிபுரை குலவிய குடைக் கீழ்க்
செருமா உகைக்கும் சேரலன் காண்க
பண்பால் யாழ்வல பாண பத்திரன்
தண்போல் என்பால் அன்பன் தந்பாற்
காண்பது கருதிப் போந்தனன்
மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப் பதுவே”

என்பது அந்தப் பாடலாகும். மேலே குறிக்கப்பட்ட இந்த இரண்டு தாழ்த்தப் பட்ட அடியார்கள் பொருட்டாகவன்றி, வேறெவர் பொருட்டும் சிவபெருமான் பாடியருளிய பாடல்கள் தமிழில் இல்லை என்றது அறியத்தக்கது.

வேதாகமங்களிலும் பார்க்கத் திருமுறைகள் உயர்ந்தன என்பதனை உவமைகள் மூலம் விளக்கும் ஒரு பாடல் சிவஞானபோத உரையில் காணப்படுகின்றது. அப்பாடல் வருமாறு:

“வேதம்பச அதன்பால் மெய்யா கமம்நால்வர்
தூந் தமிழ்தனின் உள்ளுறுதெந் - போதமிகு
நெய்யின் உறுச்வையாம் நீள்வென்னேய் மெய்கண்டான்
செய்ததமிழ் நூலின் திறம்”

இப்பாடலில் வேதத்துக்கு உவமையாகப் பக்மாடும், ஆகமத்துக்கு உவமையாகப் பகவின் பாலும், சமயகுரவர் கறியருளிய முதல் எட்டுத்திருமுறைகளுக்கும் உவமையாகப் பக்கநெய்யும், சித்தாந்த சாத்திரமாகிய சிவஞானபோதத்துக்கு உவமையாக நெய்யின் கவையும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இந்த உவமைகளின் பொருத்தம் மிகவும் பாராட்டத்தகும். பகவிலிருந்து நாம் பெறும் பிரயோசனங்கள் ஐந்து. அவை பஞ்சகெள்வியம் என்று வடமொழியிலும், ஆவினிலைந்து, ஆணைந்து என்று தமிழிலும் கூறப்பட்டுள்ளன. அவையாவன பால், தயிர், மோர், வெண்ணெய், நெய் என்பன. இங்கு பாலும் நெய்யும் வெளிப்படையாகவும், மெய்கண்டானுக்கு அடைமொழியாக வந்த சொல் வெண்ணெயைக் குறிப்பாகவும், பாலிலிருந்து வெண்ணெயோ நெய்யோ நேரடியாக எடுக்கப்படாமல், பாலைக்காய்ச்சி உறையிட்டுத் தயிரும், தயிரைக்கடைந்து மோரும் எடுக்கப்படுதலின் அவ்விரண்டும் குறிப்பிற் குறிப்பாகவும் உணர்த்தப்பட்டன. இப் போது நடைமுறையிலிருந்து வரும் ஆகமங்களில் பஞ்சகெள்வியமாகப் பால், தயிர், நெய், கோமயம் (சாணம்) கோசலம் என்பனவே கூறப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்வது பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. “ஆடினை நறுநெய்யோடு பால் தயிர்” என்று தேவாரங்களில் வருமிடத்தில் ‘நறு’ என்ற அடை மொழி கவனிக்கத்தக்கது. ‘பஸ் கோசலை’ என்பது பசுதரும் ஜீந்து கவையான பொருள்கள் என்பதுதான் கருத்து கோமயமும் கோசலமும் கவையானவையா? இன்னும் இப்பாடலின்படி உவமைகளாக வந்த பால் முதலியன வேதம் முதலியவற்றிலும் பார்க்க உயர்ந்தனவாக இருக்கவேண்டும். உவமான உவமேயங்கள் இரண்டில் உவமானமே உயர்ந்தது என்பதனை “உயர்ந்ததன் மேற்கே உள்ளங்காலை” என்று தொல்காப்பியர் கூறுவதால், வேதமாகிய பசு, ஆகமமாகிய பால் என உருவகமாகப் பொருள் கொள்ளுதல் சிறப்பாகும். அன்றியும் மெய்கண்டாரின் சிவஞானபோதம் முதல்ரூப் அன்று என்றும் மொழி பெயர்ப்பு நூல் என்றும் கூறுபவர்கள் இப்பாடலில் “மெய்கண்டான் செய்த தமிழ் நூலின் திறம்” என்றவிடத்து ‘செய்த’ என்ற சொல்லினதும் தமிழ் என்ற சொற் பொருளாசற்றல்களை நோக்கித் தெளிவுபெறக் கடவர்.

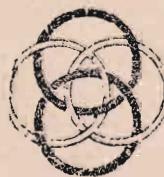
இன்று திருமுறைகள் பன்னிரண்டாக இருப்பது போல ஆரம்பகாலத்தில் இருக்கவில்லை ஆரம்பத்தில் ஏழுதான் திருமுறைகள் இருந்தன. இவற்றைத் தொகுத்தவர் நம்பியாண்டார்நம்பியாவர். பின்பு அவரே பதினெட்டாண்துக்குத் தொகுத்துவிட்டார். இதனைத் திருமுறைகண் புராணம் பின்வருமாறு கூறுகிறது.

“மந்திரங்கள் ஏழுகோடி ஆதலினால் மன்னுமவர்
இந்தவகை திருமுறைகள் ஏழாக எடுத்துமத்துப்
பந்தமுறு மந்திரங்கள் பதினெட்டாறு மாதவினால்
அந்தமுறை நான்கினாறு முறை பதினெட்டாறுக்கினார்”

இங்கு ஏழுகோடி என்பது நம; சுவதா முதலியனவாகவரும் ஏழு முடிபுகளையாகும். பின்பு பஞ்சப்பிரமந்திரங்கள் ஐந்தும், அங்கமந்திரங்கள் ஆறுமாக மந்திரங்கள் பதினெண்ரூப இருப்பதால் திருமுறைகள் பதினெண்ரூப வகுக்கப்பட்டன. பெரிய புராணம் தோன்றிய பின்புதான் அதனையும் சேர்த்துத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டாயின. வேதங்கள் முழுமுதற் கடவுளாகிய இறைவனைத் துதிப்பதோடு வேறு பல தெய்வங்களையும் துதிக்கின்றன. தேவார திருவாசகங்கள் சிவனையன்றி வேறெந்தத் தெய்வத்தையும் துதிக்கவில்லை. வேதங்களுட் பல பகுதிகள் அழிந்தொழிந்து விட்டன. திருமுறைகளுக்கு இந்தக்கதி ஏற்படவில்லை. இதனை

“அருமறையைச் சிச்சிலிபண் டருந்தத் தேடும்
அதுபோலன் றிதுவென்றும் உளதாய் உண்மைப்
பரப்பதமும் தற்பரமும் தானே அன்றிப்
பலரில்லை என்றெழுதும் பனுவல் பாரில்
எரியினிடை ஷேவாதாற் றெதிரே ஓடும்
என்பினுக்கும் உயிர்கொடுக்கும் இடுநன் சாற்றும்
கரியவளை விக்கும்கல் மிதக்கப் பண்ணும்
கராமத்தை கரையிலுறக் காற்றும் தானே”

என்று திருமுறைகண்ட புராணம் யிக் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றது. திருஞானசம் பந்தர் தேவாரங்கள் நெருப்பில் எரிந்து அழியவில்லை, நீரில் எதிரேறியது, எலும்பைப் பெண்ணுக்கியது. திருநாவுக்கரசர் தேவாரங்கள் நஞ்சை அமுதாக்கியது, யானைய வலம்வரச் செய்தது, கல்லை மிதக்கச் செய்தது. சுந்தரர் தேவாரம் முதலையுண்ட பாலகளை வரவழைத்தது. தேவாரமுதலிகள் மூவரும் எத்தனையோ அற்புதங்களைச் செய் திருக்கவும் அவற்றுள் ஞானசம்பந்தர் செய்ததாக மூன்றையும், நாவுக்கரசர் செய்ததாக மூன்றையும், சுந்தரர் செய்ததாக ஒன்றையும் கூறிய குறிப்புச் சிந்திக்கத்தக்கது. மூன்றும் மூன்றும் ஒன்றும் சேர்ந்து மொத்தம் ஏழாகும். இம்மூவரின் தேவாரங்களுமே முதல் ஏழு திருமுறைகளாகும் என்பதே. இதுகாறும் கூறியவற்றிலிருந்து வடமொழி வேதங்களிலும் பார்க்கப் பண்ணிரு திருமுறைகள் சிறந்தன என்பது கண்டுதெளிக.

வாழ்வாங்கு வாழும் சைவப்புலவர்

கவிமணி ஈ. த. ஞானபிரகாசம்

திருமகங்குங் கலைமதகளுஞ் சேர்ந்து வாழுந்
தேமதுர வதிரிந்கார் சின்னை் தமிழிப்
பெருமக்ஞாங் கற்பரி ஆனந் தமிழாள்;
பெஸ்னை முதும் உளங்கலத்து பெற்ற மாரா!
மகுவுப்புக்கும் கலையமிலைச் சங்பான் ஆண்டு
வாழ்வாங்கு வாழுகின்ற வல்லி புரத்தோய்!
அருள்ளிவை பெருங்கிழாக் காணும் இந்நரள்
ஆணந்தநாள்: அறிவுவரின் பொன்னு ஞாம்.

ஆயிரமாம் பினைகண்டு வாழுகினார் சொற்பாம்:
ஆன்மேராய் வாழுப்பவர்கள் அதிலுள் சொற்பாம்:
தூயதிரு உளத்துக்கும் ஆழங்கா ஏக்குறந்
தீரான்டுபெச்சு வாழுப்பவர்கள் மிகவுடன் சொற்பாம்:
தாயினிய தமிழ்க்கிழ் ஆசா னாதி
ஆகுகைசுவப் புலவருமாய்த் தரவி போற்றும்
ஆயிரத்தில் ஒருவரினன் நின்னோக் கங்கேடாம்:
அப்பெனை! நின்னெப்ருங்கம் சொட்டற் பாற்றிக்கே!

உத்தமர்கள் சூழ்வதிஸிப் பூற்ற் கரையின்
உறுதுலையாம் வினையகரின் கோவில் க்கர்ப்போன்:
ஷத்தமுதக் கலைவாரி ஈத்து வப்பேரன்:
புடமிட்ட சாங்கிரோதந் தொடர்பு புண்டோன்:
மெத்தநன்றி மறவாத உயர்ந்த உள்ளம்:
விழுந்தடித்துப் புகழ்பெறுமை விலைக்கு
ஷத்தமகைத்தச் சிவங்பாலே வைத்த சீமான்:
நிருவாரும் வள்ளிப்புரப் புலவன் என்பார்:

க ஞானினியி தமிழ்த் தலைவன் ஜீ. ஜீ. யோடு
காங்கிரஸின் மேடைகளிற் கலத்து நின்றோய்:
வெங்களைநினைற சிறுபான்மை மக்கள் சேர்ந்த
மக்கற்றில் வாளிமியக் குன்றம் போன்றேய்:
உண்மைக்குத் தடைக்கல்லைய் இருக்கும் முட-
ஊமுங்களை ஓழிப்பதிலே பாரதிக்கே
ஊமித்த தோழினேன அறிவு தந்தாய்:
ஆற்றுவக்கும் ஆளுமைக்கும் உரைகல் ஆனாய்.

தன்பாலே யமைந்தவரைத் தன்மே வாக்குந்
தகவாரும் தோக்குடனே தவங்கி டக்கும்
உண்போல்வார்க் கெடுக்கின்ற விழாக்க ஊக்கே
உயிருண்டு: பொருளைங்கு: உலகம் போற்றும்
பொன்போ ஊந் தமிழ்த்தாயும் உளம்பு ரிக்கும்:
பொன்றையரி மீமேட்சி - போற்றும் மக்கள்
அங்கோடும் அறலேடும் நீடு வாழ்
அந்தமிலான் பாதவர விந்தத் தீண்ணே.

உறையீந்த தெற்றுகம் அழகு காட்டும்:
நின்னெப்பாவின் நெஞ்சத்தின் நிறைவைக் காட்டும்:
ஆற்றுவைக் கெஞ்சன்டாரன் பக்கி தங்கே
ஆத்துடைப் பதிக்குத் தங்கி நாற்சல் காட்டும்:
பெறுவைந்து கீழவித்த வித்யா தான்ப்
பெறுவைக்கும் நின்னொழுவின் பெற்றி காட்டும்:
ஏற்றுவைத்த நன்டேப்பும் நின்மா அங்க்கர்
ஏழில் காட்டும் நின்னேவைக் கீழென் கொள்வோ!

தமிழ் வித்துவான் கண்ட தீந்தயிழ் சைவப்புலவர்

வித்துவான் பொன். சிவப்பிரகாசம்

ஏறத்தாள சமகாலத்தவர்களாகிய நானும் சைவப்புலவர் அவர்களும் இன்னமும் இந்தப் பூமியில் நடமாடிக் கொண்டிருக்கும் போதே ஒருவர் மற்றொருவரை நன்கு அறிந்து புரிந்து கொண்டு அவரை வாழ்த்தி வியந்து கட்டுரை ஆக்குவது உண்மையிலேயே மிகப் பொருத்தமான ஒரு காரியமாகும். 40 வருடங்களுக்கு முன் தமிழ் நாட்டில் நான் இருந்த போது அங்கே ஏற்பட்ட சமூக மாற்றங்களின் தாக்கங்களுக்கு நானும் உட்பட்டிருந்தேன் என்பதை என்னால் மறைக்க முடியாது ஆனால் மீண்டும் இந்த நாட்டிற்கு நான் திரும்பி வந்த போது எங்கள் மத்தியில் காணப்பட்ட சமூக அமைப்பு, நான் தமிழ் நாட்டில் பெற்றுக் கொண்ட சமூகத் தாக்கத்திற்கு முற்றிலும் முரண்பட்டிருந்தது. இந்தச் சூழலிலிருந்து நான் மாறியிருப்பதை முதன் முதலாக எடுத்துக் காட்டுவதற்கு சந்தர்ப்பம் தந்தவர்கள் வதுரி மக்கள். அந்த வரிசையில் சிறப்பிடம் பெறுபவர்கள் சைவப்புலவர், திரு. சி. மாசிலாமணி, திரு. த. இரத்தினம் ஆசிரியர் ஆசிரியோராகும்.

தேவரையாளிச் சூழலில் நீண்ட்று மிக ஆழத்திலேதான் உண்டு என்பது எவ்வோருக்கும் தெரியும் “தொட்டங்களத்தூறும் மணற்கேணி” என்பது போல அறிவுறவு இப்பகு தியில் மிக மேலே இருக்கின்றது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும் இந்தச் சூழலை உருவாக்கிய சிறப்பிகளில் சைவப்புலவர் சிறப்பிடத்தைப் பெறுகின்றார்.

ஆசிரிய கலாசாலை, வாணி கலைக்கழகம், பூவற்கரைப் பிள்ளையார் ஆலயம் போன்ற பல இடங்களில் புலவர் அவர்களின் தலைமையில் நான் பிரசங்கங்கள் செய்துள்ளேன் பயனாற்ற நகைக்கவை ததுப்பக்கமுடிய பேச்சை பல மணி நேரம் நான் பேசுவேன். ஆனால் புலவரோ தான் சொல்ல வேண்டிய சகல விடயங்களையும் மிகச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாக வூம் சொல்லி விடுவார்.

இவர் மனவுடிமை படைத்ததோடு உடல் வளிமையம் நன்றாகவே பெற்றிருக்கின்றார் என்றுதான் கூறுவேன் மேம் கற்றலிலும் பார்க்க கேட்டலில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார் என்பதை பல சந்தர்ப்பங்களில் நான் கண்டிருக்கின்றேன். தென்னகத்திலிருந்து இங்கு வரும் சைவப்பெரியார்கள், இலக்கியப் பேச்சாளர் ஆசிரியரின் சொற்பொழிவு களை முதல் வரிசையிலிருந்து கேட்பவர்கள் புலவர் அவர்கள் மிக நன்றாகச் சைவம் படித்துவராகவால் தமிழில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருக்கின்றார்.

நீண்ட காலம் ஆசிரியத் தொண்டை மிச்சீரிய முந்தயில் செய்து வந்தமையால் எளியோரும் அவருடைய பேச்சுக்களைப் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது சில வருடங்களுக்கு முன் நான் அறிந்த பல அரசு ஆசிரியர்கள் காலை, மாலை போன்ற நேரங்களில் தேவரையாளிப் பஞ்சியிலிருந்து வருவதை நான் அவதானித்து வந்தேன். “என்ன படித்து விட்டா வருகின்றீர்கள்” என்று நான் அவர்களைப் பார்த்துச் சிலேஷ்டயாகக் கேட்டபோது ‘நாங்கள் புலவரிடம் படித்துவிட்டு வருகிறோம்’ என்று அவர்கள் கூறி அர்கள், ‘ஓஹோ... இப்பொழுது தான் சைவம் படிக்கின்றீர்களா’ என்று நான்விடயப்

படைந்து கூறியபோது ‘இல்லை இல்லை நாங்கள் புலவரிடம் சிங்களம் படித்து வருகி ரோம், அரசு உத்தியோகத்தில் வேறான்றி நிலைக்கவேண்டுமானால் புலவரிடம் தான் சிங்களம் படிக்கவேண்டும்’ என்று அவர்கள் தெரிவித்தபோது நான் மகிழ்தே விட்டேன். ஆழ்ந்து அகன்று பல்கிப்பெருகி இருக்கும் புலவரின் மொழி ஆற்றல். பெரும் விற்பன் ணர்களிடம் மட்டுமே காணக்கூடிய சிறப்பாகும். நற்காரியங்களுக்கான நிமித் தங்களையோ அன்றி திருமணப் பொருத்தங்களையோ, பலாபலன்களையோ பலரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் வண்ணம் கணித்துச் சொல்லும் திறமையை பெருமளவு தானே கற்று ணர்ந்து கலெகானக் கடலாகவே நிறைகுடமாக நிற்கின்றார் புலவர் என்பது எமக்கெல் வாம் பெருமை தருவதாகும் ‘பொன்மலர் நாற்றமுடைத்து’ என்பது போல சிறந்த ஒழுக்கசிலராகவும், கலைகள் நிரம்பப்பெற்றவராகவும், திண்ணியராகவும், சொல்லும் பொருளுணர்ந்து வாழ்பவராகவும், புலவர் அவர்களை நான் கடந்த 35 ஆண்டுக்கட்டு மேலாக கண்டுவந்துள்ளேன்.

இந்தச் சுத்த சைவனைப்பற்றி நான் இங்கே குறிப்பிட்டவை வெறும் புகழ்ச்சி யல்ல. என் வாழ்நாளில் நான் செய்த நற்செயல்களுள் இந்தக்கட்டுரையும் ஒன்றிரும் என்பதையிட்டு நான் பெருமையடைகிறேன். புலவர் அவர்கள் இன்னும் நீண்டகாலம் வாழ்ந்து சமூகத்தின் அறிவுக்கண்களுக்கு ஒளியூட்ட வேண்டும் என்று பரம்பொருளை வேண்டுகிறேன்.

புதுயுகத்தின் மகாபுருஷன் .....

ஸ் எஸ். வண்ணியகுலம் எம். ஏ. ஸ் ஸ்

சைவப்புலவர் திரு. சி. வல்லிபுரம் அவர்கள் பள்ளிப்பகுவத்திலிருந்தே காந்திய கோட்பாடுகளைக் கண்டப்பிடித்து வருபவர். காந்தியப் பேரஸை தென்னிய நன்முத்துக்களில் சைவப்புலவரவர்களும் ஒருவர். சைவமும், தமிழம், ஒழுக்கசிலமுமே தமது உயர்மூச்சாகக் கொண்டு இன்றுவரை அவர் வாழ்ந்து வருபவர்.

20ம் நூற்றுண்டிட்டு முதற்காற்பகுதியில் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்கு எதிராக இந்தியாவின் பேரலை ஓன்று கிளம்பிற்று. மகாத்மாகாந்தியின் தலைமையிலான இந்தப் பேரஸையின் ஒரைகள் உலகமெங்கனும் ஒளிக்கத் தொடங்கின. மகாத்மாகாந்தியடியின் அகில இந்திய மக்களைவரையும் ஆங்கிலேயராட்சிக்கு எதிராக இயக்கரீதியாக ஒன்றுபடுத்தினார். கல்கியவர்கள் தமது எழுத்தாற்றல் மூலம் மக்களைக் கவர்த்திக்குந்த தார். பாரதியார் புரட்சிக்கவிதைகள் மூலம் மக்களைக் கவர்ந்திக்குந்ததார். மக்களின் விருட்னார்வகளைத் தட்டிக் கொடுத்தார். இந்தப்பேரஸையின் தீவிலைகள் இலங்கையிலும் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்திலும் தெறித்தன. இத்தெறிப்பை காசனமாக யாழ்ப்பாணத்திலே காந்தியக்கொள்கைகள் வேர்பாச்சத் தொடங்கின யாழ்ப்பாணத்தின் சாதிக் கட்டுக்கோப்பைத் தகர்த்துதிலே காந்தியக்கொள்கைகள் இங்கு பரவியதன் காரணமாக சாதித்துக்குமுறைகள் ஒழிக்கப்படவேண்டுமென ஹன்டிபேரின் பநாயகம் போன்ற உயர்சாதி மக்கள் இயக்கரீதியாகச் செயற்படத்தொடங்கினார். இவர்களின் முன்னேடு நடவடிக்கைகளாற் கவரப்பட்டவர்களே வதிரி கா-குரனும் அவசது மானுக்கர்களான சைவப்புலவர் சி.வல்லிபுரம் அல்லவூர்க்கவினார் மு செல்லையா, ஆ.ம.செல்லத்துவர் க.முருகேச ஆகியர் ஆகியோரும் அவர்.

1920ம்/ ஆண்டளவில் யாழ்ப்பாணத்திலே ஆரம்பத்தில் மாணவர் காங்கிரஸ் என்றபெயருடன் தொடங்கப்பட்ட இனாஞ்சர்காங்கிரஸ், காந்தியக்கோட்பாடுகள் இலங்கையில் ஆதிக்கம் பெறுவதற்குப் பலவேறு வழிகளிலே தொண்டாற்றி வந்தது. ஹன்டி பேரின் பநாயகம் போன்றோர் இச்சங்கத்திலிருந்தாக முற்போக்கான சமூகவிடுதலை நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். ஹன்டி பேரின் பநாயகத்தின் பகுதியிலிருந்து காரணமாக 1927 நம்பர் 26ம்/ திகதியின்று காந்தியடிகள் யாழ்ப்பாணமண்ணிலே காலிடப்பதித்தார்கள். காந்தியடிகளின் வருகையுடன் யாழ்ப்பாணத்திலே தீண்டாமை ஒழிப்பு சம்பந்தபோசனம், ஈதேசியம், போன்றக்குறுத்துக்கள் மக்கள் மனதிலே நிலை பேற்றையத் தொடங்கின.

காந்தியடிகளின் வருகை தொடர்பாக வடமராட்சியிலுள்ள துண்ணலைப் பாடசாலை ஒன்றில் நடைபெற்ற கூட்டத்தின் போது உயர் ஈதேசியினர் அப்பாடசாலை மண்டபத்தில் அமர்ந்திருந்தனர். தாழ்த்தப்பட்டமக்கள் பலர் மண்டபத்தின் புறத்தே காந்தியடிகளின் கீதங்களை இசைத்தபடி நின்றிருந்தனர்கள். அவர்கள் வெளியே நிற்பதற்குக்கூட அனுமதிக்கப்பட வராகாது எனப்பல உயர்சாதீமான்கள் எதிர்த்தனர். இவ்வாறு ஒரு பகுதி மக்களைத் தள்ளிவைத்துக்கொண்டு காந்தியடிகளை வரவேற்பதும் அவரது இயக்கத்திற்கு பணம் சேகரிப்பதும் அனுமானகரமானது. என்றால் அமர்களை

மண்டபத்தின் வெளியே நின்றபடியாவது பேசுக்களை கேட்பதற்கு அனுமதிக்க வேண் டுக்கங்கு கூட்டத்தின் செயலாளர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக பள்ளத்துறைத்தார். இச்செய்தி 1927 அக்டோபர் 20/க் கிடத் தீந்துசாதனம் பத்திரிகையில் பிரச்சமானது. இச்செய்தியால் காந்தியடிகளும் நிலமையைப்புரிந்து கொண்டார் இதன் காரணமாக மாழியானத்திலே காந்தியடிகள் கலந்து கொண்ட கூட்டுக்கேடையில் நாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சமமாக அமர்வதற்குச் சந்தர்ப்பமளிக்கப்பட்டது.

இந்த நிழம்ச்சியினை அடுத்துத்தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உத்தியிலே தீண்டாஸமைக் கெதிரான் காந்தியவழியினான் போராட்ட உளர்வு நிலைத்துக்கிற்று. விதேரியத்திற்கும் கிறிஸ்தவசமயத்திற்கும் எதிரான கருத்துகள் இம்மக்கள் மனதிலே துளிர்ச்சிடத்தோடு நாங்கிற சமூகசேவாசங்கம், அகில இலங்கை சிறுபான்மைத்தமிழர் மகாசபை போன்ற சங்கங்கள் ஸ்தாபனரீதியாகச் செயற்படத்தொடங்கின. காந்தியடிகளின் கொள்கை களினாலே கவரப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தவருள் கா.குரன் அவர்கள் மிக முக்கியமானவர்.

இக்காலப்பகுதியில் வதிரி மெதாடில்த யின்ப் பாடசாலையில் சைவப்பிள்ளைகளுக்கு கிறிஸ்தவசமய போதிக்கப்பட்ட கள் காரணமாக, அல்லாய் வேலுக்கோதிடர் அப்பாடசாலையின் ஆசிரியப் பதவியைத் துறந்து அல்லாயிலுள்ள குளாமிபு நல்லார் விட்டுவே ஒரு பாடசாலையைத் தெட்டினார். வதிரி சின்னப்பிள்ளை வைத்தியர் வதிரிப்பிள்ளைகளை மின்ப் பாடசாலையிலே கல்வி கற்க அனுமதிக்காது வன்னைமீசோன்ற இடத்தில் கொட்டில் பாடசாலை இன்றைத் தொடங்கினார். இவ்விரண்டு பாடசாலைகளுமே பின்னர் கருவிட்டி சித்தமாற்றிய அவர்களின் ஒத்தாகையுடன் கா.குரன் அவர்களால் தேவரையாளியிடே சைவத்தீயாகசாலையாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்டன. இந்தேவரையாளிகைவித்தீயாகசாலையே சைவப்புவர் கிவல்லிபுரம், கவிஞர் மு.கீசல்லையா ஆ. ம. செல்லத்துறை க.முகுதேச போன்ற சமூக முக்குழுதிகள் உருவாகும் நிலைகளைப்பிற்று.

வதிரி மெதாடில்தமின்ப் பாடசாலையிலே மூன்றும்வகுப்பு வகுர கல்விகற்ற சைவப் புலவர் அவர்கள் அங்கு கிறிஸ்தவசமயக்கல்வி கற்க மறுத்து அப்பாடசாலையின்றும் விலக்கிக்கொள்டார். கல்விவழங்கப்பட்டதோ அங்கில்லாம் தேடிச்சென்று மெய் வருத்தம் பாராது இலக்கியம் இலக்கணம் தமயம், தத்துவம் போன்றவற்றைக்கற்றார்.

1930ம்/ ஆண்டு சைவப்புவர்களின் மனவறுதியைச் சோதிக்கும் ஆண்டாக அமைந்து ஆசிரியப்பயிற்சிக்கலாசாலைக்கு இதுகாலவரை அக்கலாசாலை நிர்வாகத் தினராலேயே பிரவேசப்பரிட்சை நடத்தப்பட்டுவந்தது. இதனால் சைவசமயத்தைச் சேர்ந்த தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கும் மீக்குறைந்த வாய்ப்புக்களே கிடைத்தன. கா. குரன் அவர்களது அபராத போராட்டத்தின் காரணமாக ஆசிரியப்பயிற்சிகளாசாலைக்கு அனுமதி கிடைத்தது அப்பரிட்சையில் சித்தியைடந்த முதல்தாழ்த்தப்பட்ட தமிழ் இந்து கவிஞர் மு. செல்லையா ஆவார்) கா. குரன் யோவேல்போல் போன்றேர் நடத்திய போராட்டங் காரணமாக ஆசிரியப் பயிற்சிகலாசாலைப்புகுழுப் பரிட்சையை நடத்தியது. அப்பரிட்சையிலே மிகந்திறமையாகச் சைவப்புவர் அவர்கள் சித்திய நடந்து கோப்பாய் ஆசிரியப்பயிற்சிக்கலாசாலைக்கு அனுமதியும் பெற்றார்.

சைவப்புவர்கள் சேர்ந்த 40 உயர் வதுப்பு மாணவர்கள் அப்போது கலாசாலையிலே பயிற்சிபெற்று வந்தனர். சைவப்புவர் மட்டுமே ஒரே ஒரு தாழ்த்த வதுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர் அங்குடன் சம்பந்தி போராட்ட செய்ய முடியாதென உயர்

சாதியினரான இதர 83 மாணவர்களுக் கூடியிர்கள் சிலரும் பட்டப்போன தெரிவித் தனர். 84 மாணவர்களுக்காகச் சைமக்கப்பட்ட உணவைத் தனியே சைவப்புலவர் மட்டுமே உண்டு எந்தார். ஏனையோர் வெளியே சாப்பிட்டு வந்தனர். இந்த நிலைமை வித்தியாகர்த்தாவரை எடுத்துச் சென்று உணர்த்தப்பட்டது. சைவப்புலவர்களுக்கு கொள்ப் பயமுறுத்தல் கூட விடுக்கப்பட்டது. சைவப்புலவர் விடுதிக்கு வெளியே சாப்பிடுவாரானால் ரூ 800/- சேர்த்து கொடுப்பதாக உயர்சாதிமாணவர்களால் ஆசை காட்டப்பட்டது. சைவப்புலவரே அசை அளவும் அஞ்சினார்ளஸ். கா குரன், கவிஞர் செல்லையா போன்றேர் சைவப்புலவருக்கு உபதுணையாகவிழுந்தார், ஈங்கிலே யயர்சாதி மாணவர்கள் தமது பொராட்டத்தைக்கணிட்டனர். 1932ல் நடைபெற்ற இறுதிப் பரிட்சையிலே முதல் மாணவராகச் சித்தியடைந்து எமது சமுகத்தில் பெயரையே உரிமீட்டிலே பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோர்.

ஆசிரியப் பயிற்சிக்கலரசாலையில் பயின்று கொண்டிருக்கும்போதே 1931 ம் ஆண்டில் கலாசாலைப் பண்டிதர் குருவில் வே. மகாவிங்கசிவப். பண்டிதர் பொன் கிருஷ்ண விள்ளை ஆசிரியராகக் கொண்டு ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச்சங்கத்தினால் நடத்தப்பட்ட பிரேரணையைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் மாவட்டத்திலேயே முதல் மாணவராகத் தேர்ச்சி பெற்றார். திக்கம் செல்லையா பிள்ளையவர்களிடம் படித்து சைவசித்தாந்த மகாசங்கத்தினர் நடத்திய இளஞ்சைவப்புலவர் பரிட்சையிலும் சைவப்புலவர் பரிட்சையிலும் சித்தியடைந்தார் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் நடத்திய காவியவகுப்பில் கலீரூர் மு. செல்லையா அவர்களுடன் சேர்ந்து மதுரைப் பண்டிதர் பரிட்சைக்காகப் படித்துள்ளார். சைவத்திலும், இலக்கிய இலக்கணத்திலும் தர்க்கவியலிலும் இவருக்குள்ள ஆளுமையை பண்டிதர் வீரகத்தியவர்கள் நன்கறிவர் இவர் தாபித்த கருவெட்டி, வாணிகலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற ஆரியதிராவிடபாஷா விருத்திச்சங்க பண்டிதவகுப்புகளுக்குச் சமய விரிவுரையாளர்கள் சைவப்புலவரவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள்.

இயக்கரித்தியான நடவடிக்கைகள் மூலமாகவும் சைவப்புலவரவர்கள் எமது சமூக விடுதலைக்காக ஆழ்ந்திய தொண்டுகள் அளப்பவியலை. தாழ்த்தப்பட்ட சமூகமக்களின் மூன்னேடியான கா. குரன் அவர்களுடனும், கவிஞர் செல்லையா அவர்களுடனும் இணந்து பல்வேறு சமூக ஆட்சைமத்தினை ஆறுக்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார். இந்நடவடிக்கைகளால் ஹண்டி பேரின்பநாயகம் போன்றேருடன் நெருங்கிய தொடர்புகள் கொண்டிருந்தார். 1928ல் ஆண்டு சமபந்திபோசனை நடவடிக்கைள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில் ஹண்டி பேரின்பநாயகம் அவர்கள் இந்தியாவினின்றும் கல்யாணசுத்தரமுதலியாரவர்களை யாழ்ப்பாணத்துக்கு அனுமதித்திருந்தார். அவருக்கு வழங்கப்பட்ட விருந்தொன்றில் அவரின் அருகாகுகேசைவப்புலவரும், கவிஞர் செல்லையாவும் வீற்றிருந்து விருந்துவிட்டார், இச்சமபந்திபோசன் அக்காலத்திலே பெருவியப்புக்குரிய ஆருநடவடிக்கையாக அமைந்துவிட்டது.

சமூகசேவைகளுக்கும், ஆகிலைல்க்கை சிறுபால்ஸமத்தமிழர் மகாசபை ஆகியவற்றின் தோற்றுத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் சைவப்புலவர்கள் உறுதுணையாக இருந்துள்ளார். 1957ல் ஆண்டு மகாசபை தனது 16வது ஆண்டுமூலங்கள் வெளியிட்டது. மகாசபையின் தோற்றுத்துக்கை சைவப்புலவர் சி. வல்லிபுரம் அவர்களுக்கும் முக்கியமங்குள்ள என எழுத்தாளர் கே. டானியல் குறிப்பிட்டுள்ளார். சமூகவிடுதலை நடவடிக்கைகள் காரணமாக இருவாளர்கள் செவின்றார் நல்லையா, எம், சி. கப்பிரமணியம் ஆசிரியர் கூடதும் நெருங்கிய உறவு வொண்டிருந்தார். அக்காலப்பகுதியில் சுடபெற்ற ஆலயப்

பிரவேசம், தேவீர்க்கடைப்பிரவேசம் சுபந்திபோசனம் போன்ற நடவடிக்கைகளின் போது ஆவக்கியத்தாம் மிகுந்த பாடல்களை இயற்றித்தாமே இசையமைத்துக் கல்லும் கணித்துருகும் வண்ணம் இசையென்ற மந்திரத்தாற் பணிந்தார். நல்லூர் கந்தகவாழி கோவில், நல்லூர்கைலாயபிள்ளையார் கோவில் வண்ணூர் பண்ணை சிவன்கோவில், வண்ணூர்ப்பண்ணைக்திரேசன்கோவில் ஆகிய கோயிங்கள் சிறுபான்மைத்தமிழர்களுக்காகத் திறந்துவிடப்படுவதற்கான மோராட்டங்களிலே முன்னின்றுமூத்தார்கள்.

20ம்/நூற்றுண்டின் முற்கூறிலே இந்தியாவின் விடுதலைக்காக கல்கியும், பாரதியும் தமது பேரூவை பயணப்படுத்தினர். சைவப்புலவர்களும் அதேகாலகட்டத்தில் சமூக விடுதலைக்காகத் தமது பேரூவைத்தாங்கத்தொடங்கினர். “சிலவரம் புளி” என்ற புனைபெயரிலே சிறுகதை, கவிஞரத் தட்டுரைகள் பலவற்றை ஈழகேசரி, வீரகேசரி, தினகரன் போன்ற பத்திரிகைகளிலே எழுதியிருக்கிறார். பலர் வேறுகோவில், திருமூர்த்திகளின் திருஞ்சுற்பாக்கள், தோத்திரயபாடல்கள், வாழ்த்துப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இவர்பாடிய நினைவஞ்சலிப்பாடல்களோ எண்ணிலடங்காதவை.

அவ்வையூர்க்கவிஞர் செல்லையா அவர்களுடன் சைவப்புலவருக்கு இருந்த தொடர்பு மகத்தானது கவிஞரும், புலவரும் இனத்தால், மொழிகால் மதத்தால் பண்பால், கொள்ளக்கூடியால் ஒன்றுபட்டவர்கள். புலவருக்கு கவிஞர் ஆசிரியராகவும் இருந்திருக்கின்றார். ஆயினும் கவிஞரை ஆற்றுப்படுத்திய பெருமை புலவருக்குண்டு. கவிஞரின் சிந்தனையும், கற்பணையும் கரைபுசன்டோடும் காட்டாது போன்றவை. அவருடைய மனோவேகத்துக்குக் கைகளால் ஈடுகொடுக்க முடிவதில்லை. அதற்கு ஈடாகச் செயறபட்டவர்கள் புலவர்களே, கவிஞரின் படைப்புக்கள் யாவற்றையுமே புலவர் எழுத்துருவில் வடித்தார். இறுதிக்காலம்வரை கவிஞரின் வலக்கரமாகவே புலவர் வீளங்கி, வந்திருக்கிறார். அதனால்தான் தமது வலக்கரத்திலே சாய்ந்தபடி கவிஞர் அமரத்துவமடைந்தாரேனப் புலவர் இன்றும் கூறுகின்றார்.

புலவர்களுக்கு எண்ணும் எழுத்தும் போவப் பேச்சும் கை வந்த கலை கவிஞர் போன்றே இலக்கிய நகைச்சவையுடன் பேசவார். சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்வார். அப்பேச்சுக்களிலெல்லாம் அவரது நுண்மான் நுளைபுலம் தெற்றெனப்புலப்படும். ஒரு சிறுசமைவும் 1963- 6- 17 ம் திகதியன்று வதிரி உயதபாலகத்திற்புவிழா நடைபெற றது. புலவர்களும் திறப்புவிழாவில் உரையாற்றுமாறு அழைக்கப்பட்டிருந்தார். அப் பொழுது உபதபாலதியராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தவர் திரு. க. ஆஜாமுகம் அவர்கள் புலவர் கணிரென்ற குரலில் பேசுதெதாடங்கினார் தபாலகங்களிலே கடமையாற்று வோரெல்லாம் அஞ்சமுகங்கள் பொதுமக்கள் அவர்களைத் தாணவும் அனுகவும் அஞ்சி அஞ்சித்துஉங்குவார்களாகக்கூடியால் அவர்கள் அஞ்சமுகத்தார். ஆயின் ஏபக்கு க்கிடைத்தி ருப்பதோ ஆறுமுகத்தார். வாடி வதங்கி எங்கிப்போய் வருபவர்க்கெல்லாம் ஆறுதல் கூறும் முகத்தையுடையவர் ஆறுமுகத்தார். என்று கூறியதும் சுலையிலிருந்து பலந்த கைதட்டல் கிளம் கிறு. சந்தர்ப்ப குற்றிலைகளைக்கருத்திற்கொண்டு உரையாற்றுவதிலே புலவர் ஒப்பாருமிக்காருமற்றவர்.

எனது குானகருவாகவும் புலவர்கள் விளக்குகிறார். நான் எம். ஏ பார்சைக்காக ஆயத்தம் செய்துகொண்டிருக்கையில் எவ்வடிகழுந்த இவக்கண இவக்கிய நடத்தெங்கள் யாவுமாற்று ஆதாரங்களுடன் உடலூக்குடன் தீர்த்து வைக்கார். இன்றும்கூட ஆய்வுகட்டுரைகள் எழுதும்போது எவ்வகைமும் சந்தெங்களை நிவர்த்திக்கப்படு வர்கள் ஆற்றுப்படுத்துபவருக்கு இவரே.

புலமையும் வறுகமையும் ஒது நாண்யத்தின் இருபக்கங்கள் போன்றவை ஓன்றி விடுந்து ஒன்றைப்பிரித்தெடுக்கமுடியானவை. செவப்புலவர்களுக்கு இதரபுலவர்கள் கங்கூர்களின் வாழ்க்கை ஓர் எச்சரிக்கையாக அமைந்தது. எனவே வறுகமை வந்து தப்பமை அலுவாது கலந்து கொண்டார் இதனால் அவர்தம் புலமை இடத்துள்ளிளக் காயிற்று. இந்தக்கைய மேசைக்கு நாம் செய்யும் கைமாறுதானென்ன? செவப்புலவர்களாது கருத்துக்களையும் கவனத்தையும் இதர ஆந்தங்களையும் நாலுகுப்படுத்த வடே அவருக்கும் தயிருக்கும் செவத்திற்கும் நாம் செய்யும் மிகம்பெரும் பணியாகும்

புலவரின் ஒப்பற்றத்திற்கையை நன்குணர்ந்தவர் யண்டிதமேதை கவீரகத்தி அவர்கள். ஒரு போது அவர் என்னுடன் உரையாடுக்கொடுக்கும் 'போது காற்றிலூர்' எச்சரிப்புலவர் நமதீசு கருத்துக்களை நாலுக்குட்படுத்தவில்லை என்பதே உண்ணை ஆயினும் அவருடைய திறங்கையையும் புலமைகையும் நாம் மதிக்கவேண்டும். இலங்கைப்பஸ்ஸிலைக்கழகம் எவருக்கேனும் இலக்கியம் சுலாநிதிப்பட்டம் வழங்குமாயிக், அப்பட்டத்தின் பெறுவதற்கு முற்றிலும் தகுதியானவர் செவப்புலவர் சி. வல்லிபுரம் அவர்களே' என்று செவப்புலவர்கள் நீவோழுவேண்டும், அவரது கருத்துக்கள் விரைந்து பெறவேண்டும் என்று இறைவனை இறைந்துகிடேன்.

எஸ். வண்ணியகுலம் எம். ஏ.

மணி மாளிகை

அல்வாய் தெற்று

ஆங்காய் 18 , 12 , 1985.

போற்றத் தகுந்தவியர் பொன்

கவிஞர் அரியாலையூர் : வே. ஜயாத்துவரா

பொன்தலமார் நல்வதிரி பூவற்கரைப் பூரணனை
தன்னகத்திற் கொண்டுநிறை சக்திபெற்ற - அங்பகமார்
சைவப் புலவரையா சர்வசக்திச் சாஸ்திரிலிரு
தெய்வப் புலவரென்றே தேர்.

பொன்னிறமும் பூரிப்பும் பூமலஞ்சும் புள்ளிரிப்பும்
நன்னென்றிசொல் நாதமிகும் நற்பேச்சும் - மன்னிமிளார்
வல்லிபுரம் சைவப்பால் வாய்ந்த வளர்நிதியம்
கல்லிப்பால் ஊட்டினரே காண்.

ஆதித் தமிழுமூயர் ஆங்கிலமும் சிங்களமும்
ஒதும் சமஸ்கிருத ஒண் மொழியும் - போதிக்கும்
ஆற்றல் நிறைந்ததமிழு ஆசிரியர் வல்லிபுரம்
போற்றத் தகுந்தவியர் பொன்.

என்றும் பதினாறு என்றுரைக்க எண்பதிலும்
ஒன்றி விளிர்கின்ற உத்தமரை - என்றென்றும்
போற்றிப் புகழ்வதுவும் போதனையைப் பொன் போதுமீ
ஏற்றே நடப்பதுவும் இன்பு.

இன்பத் தமிழ்மூர் கைவிசைக்கீர் மென்தமிழோ
அன்புக் கருள்சைவ ஆலயமோ - பொன்புத்தி
ஊற்றெடுக்கும் ஒண்மலையோ ஒதவுயர் வல்லிபுரம்
மாற்றுவிடாத் தங்கமேயிம் மன்.

சமரசக் கொடியுயர்த்தும் சைவப்புலவர்

✿   (வ. மகாலிங்கம் சட்டத்தரணி)   ✿

“இப்படியான ஒரு மனிதன் ஒரு கால கட்டடத்தில் இப்பூமியின் உலவி வந்தார் என்பதை வரப்போகும் சந்ததியினர் நம்பவேமாட்டார்கள்.”

உலகம் போற்றும் உத்தமன் மகாத்மா காந்தியுடைன் பற்றிய பேரவீரர் அல்பேட் என்ஸ்ரீன் வெளியிட்ட கருத்து இனுவாகும்.

பெருமளவுக்குப் பழமை தழுவும் பான்சம் கொண்ட யாழிப்பாணக் குடா நாட்டில் உள்ள சிராமத்தில், ஒரு சைவப்புலவர், பண்டிதர் ஒரு தமிழ் ஆசிரியர், முற்போக்கு இடது சாரிச் சிந்தனையலைக்கவில் நீச்சலமிட்டதுடன் சோஷலிச தத்துவத்தைத் தனது தரசரக மந்திரமாகக் கொண்டு அரசியல் மேஜைகளில் நீசியை அத்தி வரசரமாகக் கொண்ட ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்கப் போர்க்கொடி உயர்த்தினார் என்றால் வருங்காலச் சமுதாயம் இப்படியும் ஒரு தமிழ் ஆசிரியர் இருந்திருப்பார் எனச் சந்தேகப்படும். அத்த சர்ச்சைக்குரியவர் தான் எங்கள் சைவப்புலவர் உயர் திரு. சி. வல்லி ஜர்ம்:

எங்கள் சைவப்புலவர் தமிழில் மட்டும் பாண்டித்தியம் பெற்றதோடு நின்று விடாது இந்தாட்டின் ஓவ்வொரு அங்குல நிலத்திலும் தமிழன் உரிமை பாராட்டத் தகுதியடையவன். நாட்டின் எந்த மூலை முடிக்கிலும் தன் மானத்துடன் சரிதீகர சமானமாக வாழும் திறமை பெற்றவன். “யாதும் ஊரே, யாவரும் கேள்வி” என்ற முத்தறிஞரின் கொள்ளுகைப் பிடிப்பால் உந்தப்பட்டு எந்த நாட்டிலும் அந்த நாட்டு மக்களின் மத்தியிலும் தனது கருத்தை ஆணித்தரமாக விளியுறுத்த வேண்டுமென்ற பரந்த நோக்குடன் சிங்கவாம், ஆங்கிலம் ஆகிய மேழிகளிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றார். சிங்களமொழியில் ஓர் ஆசனுங்காக விளங்கினார்.

ஒர் ஆச இரியனுக்குரிய அத்தனை குணுத்தியங்களும் உயர்சார்புகளும் ஒருங்கே உருவெட்டத் தைவப்பக்கி, பொறுமை ஆகிய அணிகலன்களையும் கொண்டவர். தமிழுக்கு, சைவமும் அவருள்ளத்துடன் சங்கமித்த இரு பன்புகள்.

நான் தன்னித்திரிகின்ற பள்ளிப்பெருவத்தில் சைவப்புலவரைத் தெரிந்திருந்தேன். எனது பேரங்குர் பண்டிதர் மயில்வாகனங்களின் மாணவராகச் சைவப்புலவரும் சமைந்த சன்னார் திரு. செல்லையாவும் இருந்த அக்காலம் இன்னும் நினைவுத்தீரையில் நிறைந்து நிற்கிறது. பின்னர் நான் இளைஞரானபோது தமிழ்ப்பகுதிகளிலிருந்து தனிசொரு இடது சாரிப்பாரானும்ற உசுப்பினராக முதன்மூதல் தெரிவு செய்யப்பட்ட அமரர் பொன். கந்தையாவின் நண்பனுக அவர் விளங்கிய போது, சைவப்புலவர் மீது எனக்கிருந்த மதிப்பும் அன்பும் மேலும் வளர்ச்சியடைந்தது. தென்னிலங்கையிலிருந்து வந்த இடதுசாரிப்புரமுகர்ச்சுடன் ஒரே மேடையில் சைவப்புலவர் தமக்கே உரித்தான் பானியில் அழகுத்தமிழ் திகழ்த்திய உரைகள் மறக்க முடியாதவை. அவரது காலடியில் கல்வீயறிவு பெறும் வாய்ப்பு எங்கருக் கிட்டாத போதிலுக் குவரை எனது ஒருவாகவே மதிப்பதில் மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகிறேன்.

இப்பெருமகன் தொடர்ந்து பல்லாண்டு வாழ்ந்து நாட்டுப் பணியில் ஈடுபட இறவன் அருள்புரிய வேண்டுமென்பதே எனது பேரவா.

நான் கண்ட புலவர்

இந்தாந்த பண்டிதர் திரு சி வெஸ்ராயுதம் அதிபர்

“உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே” உலக வழிகு என்கும் அது உயர்வழக்கு என்பதாகும். யார் உயர்ந்தோர்? இவ்வளவிலே பலர் பிறகின்றனர். சிலர் அவசரிக்கின்றனர், அவதார புதூர்கள் உயர்ந்தவர்கள். மனிதனைக் கொன்றது பற்று தன்னில் பற்றுள்ளவர் புலவர். பிற உயிர்களுக்குத் தீங்கு விளைவிப்பவன் தன் னில் பற்றுள்ளவன் ஆகான இந்த வள்ளுவன் கருத்தை நிறைவு செய்யவென்று அவதரித்தவர் தான் நான் கண்ட செவப்புவர் திரு. சி. வல்லிபுரம் ஆசிரியர் அவர்கள்.

இச்சரிரம் நமக்குக் கிடைத்த இறைவழிபாடு செய்த முத்தியிங்பம் பெறவே என்பது நாவன் கருத்து. என் இறைவன் கருத்தும் இதுதான். இறை ஏற்று வாழ்ந்த ஒரு புலவரைக் கண்டேன் ஒரு காள. அவரின் மணையில் திருஞர் கூறிய கேட்டில் அது. இப்படி ஒரு மகான் எம் மத்தியில் இட மறை காயாக இருப்பது என்னை விவரிப்பில் ஆழ்த்திவது. என் கருங்கள் குவிந்து வணக்கம் செலுத்தின. நான் சென்ற கருமத்தை மறந்து விட்டேன். அடக்கமான தோற்றம், உயர்ந்தபண்பு, கூர்ந்தபார்வை, அகன்ற நெற்றியைத் திரிபுண்டரம் அழுத் செய்தது. புலவரை மிக்க புலவர், செவப்புவர். அறிவுப்பெட்டகமாகிய இவரின் பேச்சிலைநுழையிய நளினமுன்டு. ஆழமுன்டு. அழுன்டு ஆடம்பரமற்ற எளிமையான வாழ்வை மேற்கொண்டு வாழ்வு என்பது எப்படி அமைய வேண்டும் என் காழ்ந்து கூட்டும் சாதனையாளன். எப்படியும் வாழுவாம் என்ற இடங்கைய நாசரிக்கதை ஒதுக்கி இப்படித்தான் வாழுவேண்டும் எனத் தனக்கொண்டு ஒரு கொள்கையை ஆக்கியினை உறுதியோடு மேற்கொள்பவர். கல் வெளான்று பலகாலம் ஒருக்கிறது. மனிதன் தான் வாழ்கிறான். எப்படி வாழ்ந்தான் என்ற எனுவோடுதான் உலகம் அலை எடைபோட்டு நிறைவு செய்கிறது. ஒரு மங்கலமான பொருள் வாழே. அதேபோல ஊருவியாய் விளங்கி யாவுருக்கும் பயன் பட்டவர் எமது புலகர் சந்தையும் அரைத்தாலும் மணக்கும், அகில் புகைத்தாலும் மணக்கும். புலவர் அவர்கள் என்பது வயதை அடைந்தாலும் அவரின் மணம், குணம் கூடிக்கொண்டே வருகிறது. என்பத் தானு வயது பணிபூட்ட நாவுக்கரசரின் எண்ணந்தான் என் மணத்தில் நிறுலாடுகின்றது. புலவரின் பெயர் சொல்ல எழுத என்பேரே மறுக்கின்றது. ஏனையவரைப் போல இவ்வரைப்பேர் சொல்லி அழைப்பது என் அறியாமையைக் காட்டும்போது உண்மை. வெறும் புகழ்ச்சியல்ல.

கவிஞருக்கும் புலவனுட்கும் சிறிது இடங்கொண்டு. இவரோ இந்த இடைவெளியற்றவர். கவியிலக்கணம் கந்து கொள்ளலை தொடுத்து விட்டால் கவிஜத ஆகாது. அதற்கு உயிர் வேண்டும். அதுவே சான்றேர் கவி. “சான்றேர் கவி எனக் கிடந்த கோதாவரியினை வர்ர கண்டார்” எனக் கம்பண் காட்டிய கவியை பூவுத்தகரை விநாயகர் ஆலயப் படிகளிற் கண்டேன். அவரை ஆக்கியவரும் கலவத்து இங்புற வைத்து காலத்தால் அழியாத இடம் பிறத்த புலவரின் தெய்வீக நாட்டத்தை நன்று அறிந்தேன்.

ஒரு நாடு புகழ் பொலிவது புலவர்களால், வள்ளுவதுல், கம்பனுல் புகழ் கொண்டது. தயிழ்நாடு, புலவரின் தேனூறு பாடதுக்கு வாழும் நீங்கூடும் பலர் பலர், சிலக்கிய வரலாறு சான்றுரைக்கும். எப்பொழுதும் எதை எடுத்து விளக்க வேண்டும் என்றாலும் கவிதைகளே அவரது வாயிற் தவமுட். பரடும் பணியே பணி யாய்க் கொண்டவர் நான் கண்ட புலவர். “கல்லார் தெஞ்சில் நில்லார் ஈசன்” என்பர். நூல்பல கற்றுச் சமய அறிவை ஈட்டியவர். உன்றால் புறமுங் ஒரே தன்மையான உப்புக்கட்டி போல தன்னுடைமையிற் பத்ரீரு, பிறர் உடனமையில் அவாவோ, இல்லாத பக்குவக் படைத்த குடுசிலர். தூய உன்னம் கிடைத்தவர். உன்னாலுடெல் வாக உயர்ந்த நிதிகள், உன்னத்தின் ஒனி அவசது வார்த்தைகளிலே வெளிவரும். நினைவு நால்வது. வேண்டும் என்றால் பாரதி, எவன் எதை நினைக்கின்றாலே அவன் அவ்வண்ணமே ஆதுவான். என்பதைக் கேட்டதான். நமது புலவர் அவர்களோடு பொருதிப் பார்க்கும் போதுகான் அதன் உண்மையைக் கண்டு கொண்டேன். உற்றமும் தோற்றமும் உடைய இப் பெரியார் அகமதியும் ஆறுதலும் கொண்டு வர்க்கின்றார் என்றால் அது அவன் உயர்ந்த பாக்கியுமே மக்கள் தாடே ஆற்றிவயிர் என்பர். ஜக்பல அறிவோடு மனமும் சேர ஆரூபின்றது. மனத உடையவன் மனிதன். சிந்திப்பவன் மனிதன் குருகு மனதை வெற்றி கொண்டவன். உலகை வெங்கலவன். ஆசை மாழவைக்கும், அங்குவாழ வைக்கும் “ஈசனோடாயினும் ஆசையறுமின்” என்றார் திருமுரி. ஆசையுடையது விலங்கு. அங்குடையவர் மனிதர். அருங்குடையவர் தேவர் இத்தேவா எங்கிருக்கிறார். மனிதனே தேவன். மனிதப் பண்பிலும் உயர்நிலை அடைந்தவன் தேவன். துக்காத்தானே சேர்கித்து அகற்ற வேண்டியாலற்றும் அகற்றி கட்டிட்டும் பொன்போல்ற பண்பான ஆசிரியன் நமது சௌவப்புலவர்.

ஒருவன் மேற்கொள்ளும் தொழிலினால் அவன் ஆ குணகியப்பகள் வேறுபாட்டூடியும். மாறுபாட்டூடியும் நிலமாக, மலராக, மலையாக வழங்குவன்றியவன் ஆசிரியன். இப்படியான தொழிற் பொருத்தகள் நமது என்னப்படி அமைவன அல்ல அதுவும் ஒருநெருஞ்சே “காவாகற் காப்பதுகல்வி” ஒருக்கைக்கண்தான் கற்றகல்வி அருகமைக்கும் ஏராப்புடையது என்பது குறஞ். வயது என்பது உடலுக்கேயன்றி உயிருக்க அல்ல. ஊனுடல் ஆயியலாம். அறிவு அழியாது நான் கண்ட புலவர் இப்போலியில் அல்ல முதிர்வியிதும் உத்தம புருஷர்தான். மின்டும் பிறப்பு உண்டேல் மறுமையிலும் புருஷர்தான் உண்மை. இதற்கேழம் ஜக்கில்ஸ். இதனை நம் தித்தர்கள் கூறியுள்ளனர் என் இன்றைய விஞ்ஞானிகள் கூட ஜித்ஸ் அரசு கெய்கின்றனர்.

எங்கள் புலவர் சிறந்த சிந்தையாளர். மக்கள் நலகீரேயே கருத்தாகக் கொண்டு நந்தித்தனே முத்துக் குள்பயார். சிந்தனை செய்பவரை உலக வந்தனை செய்யும் என்பதற்கு ஆதாரம் வேண்டுமா? இப்பெருத்தகைக்கு இன்று எடுக்கும் சீழாவே சாட்சியாகும். இவரின் மைத்தொண்டு இமயம் போன்றது. என்பதிதுடும் மிகுஞ்சுடன் வாழுக்காரனங்ம் இறைப்பதியேயாம். முதிர்வு அந்றவன் இறைவன். அவரை உபாசனை செய்பவர் உடலில் மிகுஞ்சுக் குறைந்தாலும் உள்ளம் உறங்காது. இவர் அறிவான் முதிர்ந்தவரே அந்தி வயதால் முதிர்வு அடைந்தவர். அல்ல என்பதுதான் என்று முடிவு. அறிவு இருக்கும் இடத்தில் அரியாகமைக்கு இடமில்லை. வள்க்கின் முன் கிடைக்கின்றது. வாளிந் பறக்கலாம், கடலில் நடக்கலாம், விந்தை செய்கிறது வீஞ்ஞானம். அல்லது கண்டோமா? கான்போமா? ஒடம் நீரில் நிற்கலாம். நீர் ஒடத்துன் நின்றால் முடிவெல்லா? முடிவதான். இது தெரிந்த நம் புலவர் உலகத்தோடு ஒட்டி வாழ்ந்தாலும் உலகைந்தும் வேண்ட புலவர் “ஒன்றுக்க் காண்பதுவே கூடசீ” என்றதற்கு இலக்கணமாகியுள்ளார்.

நுண்ணிய நூல்பல கற்ற இவர் சபைக்கு அஞ்சார். சபை அறிந்த பேச்சாளர், கற்றார் கல்லாதார் யாவரையும் வயப்படுத்தும் சொல்வன்மை மிக்கவர். நாநலம் ஒரு தனி நலம் இதோ ரேசா மணம் வீசிறது. ரேசாவைக் காணுமே என்றால் பூ இருப் பதஞ்சான் மணம் வீசுகின்றது. ஆம் புலவர் அவர்களாலே தான் இக் கிராமமே தெய்விக் ஒளிவீசிகின்றது என்றால் அது மிகையாகாது. உயர்ந்த அறிவுக் கருதுவங்கள் உபநிடதம் தந்து மூனிவர்கள் தம் பெயர் விளக்கமுருது மறைந்திருப்பவர். அதே போல மறைத்து வழும் புலவர் பெருந்தகையை என்பதாவது வயதின் வெளிக்காட்டி வீழ எடுக்கும் பணி பெரும்பணியோகுக்.

இருவன் பணத்தால், படிப்பால், குணத்தால் உயர்ந்தவனுகி வீட முடியாது; தியாக உணர்வ தேவை. நீதி தெரியாதவரிடம் நிதி சேருகிறது. புலவரோ நீதி தெரிந்தவர். எனவே நீதி அதிகம் இருக்காது. சந்ததிக்குத் தேடி வைக்க வேண்டியது நிதி அல்ல நீதி தான். “மேன்கை கொள் சைவநீதி” என்றால் கம்பந்தன். சில சம்பந்தம் உடையது சைவம். சைவப்புலவர் என்ற பெயர் இவருக்கே மிகம் பொருத் தமுடையது. நகை அணிவது பெண்கட்குச் சிறப்பு. ஆனால் சில பெண்களிடத்தில் நகை காணப்படுவதால் நகைக்கே சிறப்பு. அதேபோல நம் குணசிலரிடம் இப்பட்டம் வந்து சேர்ந்தமை ‘‘சைவப்புலவர்’’ என்ற பட்டத்திற்கே மதிப்பு மிகுதியாகின்றது. நாவலர் என்றால் எப்படி ஆறுமுகநாவலரை வெளிப்படுத்துமோ அங்குமே நமது கிராமத்தில் புலவர் என்றால் அது சைவப்புலவர் திரு. சி. வஸ்விபுரம் ஆசிரியர் அவர்களையே நம்முன் நிறுத்தும்.

“கருத்தினால் இருத்தியே மூச்சைக் கபாவத்திற்குக் கொண்டு போனால் விழவரும் பாலாவார், மேனியும் சிவந்திடுமே” என்பது யோகசாதனைப் பாடல். இது புலவருக்கு கிக் இணையானது. தனது பேச்சினால் பிறகுக்கு நன்மை விளையலாம் என்றால் கூறி நேவையற்ற வீண விவகாரங்களைப் பேசி வீணை மூச்சை வீரயம் செய்யாமல் மூச்சை மட்டாக் உபயோகித்து. நிட்டை இருந்தால் யோகி ஈல்லான் ஆகவாம்கு அவனே யோகில்வரன்.

ஒரு செல்லை முடிக்கை சிறந்த துணைவேண்டும். இன்றே பயன் அடையாது. தெளிவான அறிவு பெற்ற புலவரைத் துணையாக முன்வைத்து நடத்தும் செய் பாவும் நல்லன வாகவே முடிவும் பெறும். தெய்வ ஒளியாலும் வதிரி பூவுதிக்கை விநாயகர் ஆலயத்தை ஈரிந்தாள் கண்டு - கேட்டு - உரையாடி அறிந்தன சிலவற்றை குறிப்பிட்டு மிகுதியை நாறு ஆண்டு வீழாவிற் கூறிக்கிழ இறையருள் பாளிப்பானுடு.

“வெள்ளத் தணியமலர் நிட்டம்மாந் தர்தம்
உள்ளத் தணியது உயர்வு”

என்னைவம்

செய்துவிட்டோம்

• நவாலியூர் செல்லத்துறை •

தங்கத்தமிழு	உவந்தெடுத்து
உங்களது	புகழுரைத்து
ஒருகவிடத்	நந்திடவே
விருப்புஉற்றேன்	இத்தினமே
எங்களது	இனத்தைஅன்று
“ தாழ்த்தப்பட்ட	எனங்கள் ”என்று
தன்னிவைத்த	காலத்திலே
நுள்ளிவைத்த	தேரத்திலே
காசிடாமல்	நீங்கள்கற்று
ஆசிரியப்	பட்டம்பெற்று
வென்றதெசயல்	சாதனைதான்
மற்றவர்க்கோர்	போதனைதான்
கூழுக்காக	அநிச்தனைச்
சாட்டுக்காகப்	போடும்முறை
போன்ற எங்கள்	இனத்தவருள்
வான் அழுதக்	கல்விஅருள்
பெற்றதாங்கள்	நல்லமீண்மை
உற்றவரே	என்பதுவீண்மை
நற்தமிழும்	ஆங்கிலமும்
அத்துடனே	சிங்களமும்
சுலபமாகப்	பேசிடவும்
சரளமாக	எழுதிடவும்
வல்லவரே	சாதகத்தில்
உள்ளபெரும்	பாதகத்தின்
வினொவுகளைத்	தவிர்த்திடவும்
களைந்தவற்றைத்	தகர்த்திடவும்
உற்றவழி	சொல்லுகின்ற
வித்தகரே	கொல்லுகின்ற
பாவவினை	அழித்தொழித்து
சாபந்தினை	அடிஅழுத்து

மானுடத்தை
 பூவுலகைச்
 வளர்த்துவரும்
 நிகர்வில்லாத
 சைவதெறி
 தெய்வவழி
 “எண்பதிலும்
 தொன்மையான
 செம்மையாக
 திண்மையாகத்
 என்றுபலர்
 உண்மையான
 சொல்கதற்கு
 நற்பழக்க
 காரணமே
 வானவனும்
 ஆசிரியல்லாம்
 மாசில்லாத
 நினையைடன்டு
 குறைந்திடாது
 என்றுநாங்கள்
 நன்றுநாங்கள்
 நல்லபெரும்
 கள்ளமற்ற
 பழகிவரும்
 உறவுகொள்ளும்
 நெறிமுறையில்
 வாத்துங்கள்
 வைந்திதெடுத்த
 தவக்கொழுந்தே
 கநிசினைப்போல்
 வதிரிதந்த
 மேதினியில்
 சோதிடந்தில்
 சைவமத
 தெய்வதெறிப்
 நன்றுவரமும்
 அண்ணுதய்கள்
 ஏன்னதவம்
 என்னதவம்

வாழுவைத்து
 சீரமைத்து
 ஓர்அரிய
 மாபெரிய
 கற்றவரே
 நிற்பவரே
 தங்கள்உடல்
 அந்தஉடல்
 வளர்விறது
 திகழ்கிறது ”
 வியப்புடனே
 நயப்புடனே
 உய்களது
 வழக்கம்ஒரு
 “ஆண்டவனின்
 விண்ணவனின்
 தங்களுக்கு
 வாழுவினுக்கு
 ஒருபொழுதும்
 அதுவளரும்”
 ஆசிக்கிறோம்.
 ஆசிக்கிறோம்
 பண்புடனும்
 அண்புடனும்
 பெருந்தகையே
 முழுநிறையே
 கவிகதகளை
 மனதுகளைக்
 கவிமணியே
 கலைஅறிவே
 ஒனிமுகனே
 தனிமகனே
 சுற்றுவனும்
 வல்லவனும்
 அங்பனுக
 பக்தனுக
 வஸ்திபுர
 அங்கைப்பெற
 செஷ்டுவிட்டோம்
 செம்துவிட்டோம்

பகற் பொழுதெல்லாம் உடலுழைப்பால் சோர்வுற்று வீடுதிரும்பும்.
தொழிலாளராகிய எம்மையெல்லாம் ஒன்று திரட்டி.இராப் பொழுதிலே
கைம்மாறு கருதாது. இலக்கியப் பாடம் கற்பித்துச் சோர்வு நீக்கி
யும், கவிதை இயற்றப் பயிற்சியும் அளித்துக் கவிபாடும் தகுதியை
ஆக்கித்தந்த,

எமது குருநாதர்
ஷவப்புலவர் உயர் திரு. சி. வல்லிபுரம் அவர்களுக்குக்
கவிதைக் காணிக்கை

ஷ. க. கந்திரேசன்.

வெண்பா.

வள்ளுவர்செய் நூற்பொருளை வாலிபராம் எங்களுக்கும்
அள்ளிவழங்க காசிரிய அண்ணலென - விள்ளுமொரு
மன்றாகும் வல்லிபுர வள்ளல் தனவாழ்த்திப்
பண்ணுகிறோம் பாதம் பணிந்து.

செந்தமிழும் ஆங்கிலமும் சிங்களமும் நன்றாகச்
நிற்றனைசெய் தூட்டிவரும் செம்மலிவர் - எந்நவிதச்
சந்தேகந் தான்வரினும் தராள மாய்விளக்கம்
தந்தகுரு தானென் சரண்.

தித்திக்கும் செந்தமிழைத் தேன்போல் எடுத்தெமக்கு
நித்தம் விரித்துரைத்த நீர்மையராம் - எத்திக்கும்
போற்றிடவே வாழ்ந்து புகழ்பரப்பி யேதிகழக
சாற்றுகிறோம் பல்லாண்டு தான்.

அறுசீர் விருத்தம்

இருட்டினிற் கிடந்த எம்மை
திழுத்துமே பாடஞ் சொல்லி
மருட்டியே விட்ட வள்ளல்
மான்புறு முலக ஞானம்
தெருட்டுவான் ஞவனுர் செய்த
திருக்குறள் வகுப்பிற் சேர்ந்தே
அருட்பெரும் பொருள்கள் கற்றோம்
அண்ணவர் நெடுநாள் வாழக்.

இலக்கியச் சுட்டை ஏற்றி
 எம்மன இருளை மாற்றித்
 துலக்கியே வைத்த செல்வத்
 தூயவர் எமது வாழ்வில்
 வலக்கரம் போல மேவி
 வருதுயர் அனைத்தும் போக்கி
 நிலத்தினில் நெடிது வாழ
 நிமலனை வாழ்த்து கிள்ளேம்

பெரும்புலவர் வஸ்லிபுரம்

கவிஞர், அரியலையூர் வே, ஜயாந்துரை

நாடகத்தால்	நல்வதிரி
நாகரிகத்	தாம்வதிரி
ரடகத்தை	ஶூராய்ந்து
ஏற்றமுறை	செப்பதிரி
பாடகர்கள்	பந்பலரால்
பாங்கார்ந்த	நல்வதிரி
மாடுமலை	மன்றங்களால்
மாட்சியற	மாவதிரிப்
பீடமதின்	பேரூர் ந்த
பெரும்புலவர்	வஞ்சிபூம்
நீடுநிறை	வாழ்க்கெவன்று
நெருகுசின் நேன்	வாணிதுளை

ஓங்கள் நல்லாசிரியர்

தா விரசிங்கம் - கனிஷ்ட அதிபர் - தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரி

ஒசுவசுமயத்தில் சௌ நற்பாதங்கள் முக்கியமானவை. ஆண்மாவின் ஈடேற்றத்திற்கு முக்கிய பங்களிப்புச் செய்யபவை. சிவனடியார்கள் இந்நாள்கினில், ஒன்றை மூலமோ, அன்றீச் சிலவற்றை மூலமோ இறைதொண்டு புரிந்து, பிறவிப் பயண அடைந்தனர்கள். அதனால் தாழும் பயனடைந்து, ஆணோரோரும் பயணடைய வழி காட்டியுள்ளனர். தொண்டு என்பது இந்தாள்கு மார்க்கங்களினாலும் வெளிப்படுத்தக் கூடியது இந்நாள்கு வழிமாலும் தமது தொண்டுகளைச் சிரிய முறையிலாற்றித் தாழும் உயர்ந்து, சமுதாயத்திற்கும் பெருமைதேடித் தந்த ஒரு பெரியாறைப் போற்றி, விழா எடுக்கும் இந்தகுணத்திலே, அங்குஞ்சப்பதற்கில் சில வார்த்தைகள் எழுதுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துவதைக்காக பெருமைப்படுகிறேன். அதனை உவந்தளித்த விழா நிர்வாகிகளுக்கு மனமாந்த நன்றியைக் கூறவும் கடப்பாடுடையேன்.

பின் தங்கியிருப்பது எமது பகுதி மக்களின் கல்வியறிவு குன்றி இருந்த காலம். இன்று போல் அறிவிவைப் பறப்பக் கூடியாதாகங்கள் அருசியிருந்த காலம். வாடைவிப் பெட்டி களையோ, ஒளிபரப்புச் சாதனங்களையோ இப்பகுதி மக்கள் பார்த்தறியாத காலம். பேசுஞாதார நெருக்கடி காரணமாக அக்காட்டத்தில் வெளிவந்த சஞ்சிகைகளை அல்லது புதியப்பதற்கிணங்களைத் தாழும் படிக்கக் கூடிய வாய்ப்புள் இல்லாதிருந்த காலம். இக்காலகட்டத்திலே தான் ஆசிரியர்கள், அதைப் பறிற்றப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியர்கள் எமது பகுதி மக்களுக்குப் பதினங்கள் கூறும் புதினப்பதற்கிணக்களாக வருவதை வழங்கும் நூல்நிலையங்களாக, கல்வீயில் முன்னேற்றங்கான விளையும் இலை குரிகளுக்கு கல்வீகளே விளக்கங்களாக, சமுதாயத்தில் ஏற்படும் சிக்கிலைத் தீர்க்கும் நீலிப்பிள்ளாக, சமூகவிதத்தினாலைத் தூண்டும் ஆசிரியர்களுக்குப் போராளிகளாக விளங்கி ஜாகன். கூடும் அவர்கள், மக்களின் உணர்விலூடு, மொழிமினால் செயலிலூல் தெதிக்கப்பட்டார். அந்தவரிசையிலே அங்கு பூர்வாக்களுர், சமூகத்தே தீரு. ஆ. ம. சே, இநி. க. கு. ஆசிரியர், திரு. த. இ. ஆசிரியர், இங்கூருவாழ்நாயகர் ஒவ்வொருவர் அவர்கள் எங்களால் என்றுமே மறந்தழுதயானவர்களாகிவிட்டார்கள்.

ஒசுவப்புவர் அவர்கள் அமைதியான ஈபாவழும், தங்கடக்கழக் கோண்ட ஒரு பண்யாளர், எனித்து உயிர்ச்சிவசப்பட்டு எடுத்து இலகுவில் வெளிவொட்டாத இால்புடையயர். அக்குணே நான் இவர் எல்லாதைவிலும் உயர்ந்த வாழ்ந்துவருவின் ரூபர் எனக் கருதுகிறேன். இவர் கூறும் கார்த்தங்காளின் தொனிவானத்தைப் பிளக்க கூடியதாக அமைவதினில், ஆனால் இவரது வார்த்தைகளின் கருத்துக்கள் அரூத்தம் திடைந்துவருவது, ஆனால்தார்பாகவான்.

ஒசுவப்புவர் ஆவர்கள் ஒருங்காலமயைப் பான்பாளர், பேரவையாளர் கூலையிதழியாளர்களிலிருந்து, தேவையாளர் இந்துக்கள் இருவரையாற்று வழும் ஒரு ஒகவப்பெயியர். ஒசுவப்புவர் மதிக்கும் ஒரு ஒசுவர் பேரவைத்துர், ஒவ்வொத்துமிகு ஒகவத்துக்கான ஒவ்வத்துக்கூட, ஒவ்வப்பெருவரங்கள் நிதிக்கு தீயும், சஞ்சிகைகள் வெளியிட்டு மலர்களிலே அருப்பெருக கருத்தாமந்த டட்டுங்காளன் எனுடியும், தேவையாளர்க் கல்லூரிக்கூடு, வதிநிலையாற்றுமக்களுக்கும் பெருங்கம் பேர்த் தாங்களையை நாம் எனிதில் மறந்தவிடமுடியாது.

ஆற்றல் எதுவுமின்றி, தனிகைத்தானே அறிஞன் என்ற கூறுவோரும், ஒரு துறையில் மாத்திரம் தேசிசியுள்ள ஒருவர், எல்லாத்துறையிலும் தாமேசிறந்தவர் என நினைத்துக் கொண்டோரும் மலிந்த இட்காலத்திலே அரியச் செரியன் யாவற்றையும் அறிந்த இப்பெரியார் அவையைக்கத்துடன் வாழ்ந்து வருகிறார் என்குல் எமக்கு விந்தத்தானே.

கல்வியிற் பெரியவசான சைவப்புவவர் அவர்கள் எனது பக்கிக்குரிய குருநாதர், கணிதத்துறையிற் கைதேர்ந்த மேதை, எமது சமூகத்திலே பட்டதாரிகள், விஞ்ஞானப் பட்டதாரிங்கள், கண்த விசேஷப்பயிற்சியாளர்கள் தேவனரூப அக்காலத்திலே, எல்லாத்துறைகளிலும் எல்லி புகட்டியவர்கள் தமிழ்ப் பயிற்சி ஆசிரியர்களாவர். அட்சரகணிதம் சேத்துறகணிதம் போன்றவற்றை எமக்கு முதலில் அறிமுகஞ் செய்து வைத்து என்போன்ற பல்ளாக் கணிதத்துறையிலே உயரவைத்த பெருமை எங்கள் ஆசாங்கே உரித்தாகும். இவரது கணித ஆற்றலும் கற்பிக்குந் திறனும் என நெஞ்சில் இன்றும் நிலைந்து நிற்கின்றன.

எமக்கெல்லாம் இலக்கியச் சுவையூட்டிய செம்மல் இவர். இலக்கியங்கற்பிக்கும் போது இவர் காட்டும் மெய்ப்பாடுகளும், அசைவுகளும், கூறும்கருத்துகளும் மாண்வரைப் பரவசப்படுத்தி, பொருள் விளக்கஞ் செய்யக் கூடியனவாக அமைந்திருக்கும்,

“அம்புய நற்போதிருப்ப அஞ்சிறை வண்டே பம்பு கதையாலைப்பயன்” என்ற வரிகளை எமக்கு விளக்குமுகமாக எடுத்தாண்ட உவமைக் கதைதெரும், அக்கதைகளில் வரும்பாத்திரம் படைப்புகளின் உணர்வுகளை வெளிக்கொணர இவர்காட்டிய மெய்ப்பாடுகளும் இன்னும் என் கண்களுக்குத் தென்படுகின்றன. “ஆசிரியன் ஆகக்கம் படுவதில்லை, ஆசிரியன் பிறக்கிறான்” என்ற கல்விக்கொள்வைக்யாளர்களின் கூறநாச்சு இலக்கணமானவர் எங்கள் ஆசான்.

இத்தகைய பேராசிரியர், தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரியில் பாலர் வகுப்பைக் கந்திக்கும் ஆசிரியராகப் பலவாண்டு கடமையாற்றியுள்ளார். இவரது இனிய சபாவமும், கனிவான பேச்சம், அழகான கையெழுத்தும் மாணவருள்ளங்களைக் கவருந்தனவையும், ஆசிரியத் தொழிலில் இவருக்கிருந்த கருத்துங்றிய ஆர்வமும், இவரை ஜருசிறந்த பாலர்வாழுப்பு ஆசிரியராக நாம்காண வைத்தன. கற்பித்தவிலிருந்து ஒய்வுபெற்றுப் பலவாண்டுகளாகிவிட்டன. இவர் கைப்பட எழுதிய எழுத்துடைன், சொல்லட்டைகள், படங்கள் இன்றும் எமது கல்லூரியில் உள்ளன. அவை எமக்கு உதவிவருகின்றன. அதற்காக இத்தப்பெரியாருக்கு எமது இதயங்கலந்த நன்றி மாணவரின் இயல்புகள், ஊக்கங்கள், திறமைகள் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மாணவரின் எதிர்காலம் பற்றி தீர்க்க தரிசனமாகக் கூறுவதிலே தேர்ந்த வராக விளங்கினார். அவ்வாறு கற்பப்பட்டமுடிபுகள் எம்போன்ற பலருக்கு ஆசிரியமாகி சொல்லும் அமைந்து விட்டன. இத்தகைய திறமைதான், தற்போது இவரை ஒரு சிறந்த சோதிடராகக் காணமுடிகிறது எனக்கருதுகிறேன்.

மொழியிலும் இவர் ஆராய்ச்சி செய்துவருகிறார், என்ற உக்கமை, அங்கமையில் எமது கல்லூரியில் ஆற்றிய உரையிலிருந்து தெரியவற்றுள்ளது. “அ” என்ற எழுத்தை ‘ஆன’ எனக் கூறுவது மாணவரிடையே மயக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்றும், அவ்வெழுத்தை ‘அன்’ என்று கூறுவது மாணவர் வாசிப்புப் பயிற்சிக்கு ஏற்றதென்றும், சிங்களமொழியிலுள்ள எழுத்துக்களை உடைரண்டுகாட்டி விளக்கியுள்ளார். இதனால் இவருடைய சிங்களமொழிப்புவளமயும் வெளியாகின்றது. இக்கருத்தைத் தமிழ்வளர்க்கும் மொழியிலாளர் சிற்கிணாமலிருக்க முடியாது.

சிறந்த கைசீயமுத்தை வடிக்கின்ற எங்கள் நஷ்டாசான் நீண்ட தலையெழுத்தைத் தாங்கி, இன்னும் பலவாண்டு வாழ்ந்து எமக்கெல்லாம் பெருமை தேடித்தர எல்லாம் வல்ல இறைவனின் அருளை வேண்டுகிறேன்.

“கவிச்சாரம்”

கவிஞர் காரை செ. ஜநதரும்பிள்ளை
அதிபர் ஆசிரியர் கல்லூரி, தலைாக்கிலை

இனிய தோற்றம் நன்னெஞ்சம்
எவரும் போற்றும் பண்பாளன்
கனியை தூய கற்கண்ணை
கரும்பை வெல்லும் பேச்சாளன்
மனித வாழ்வு மேன்மையுறு
வழங்கும் கல்விக் கொடையாளன்
தனித்து வம்சேர் எம்தந்தை
சைவப் புலவர் வாழியவே

பழத்த சைவப் பழமாகி
பரந்த அறிவுக் கடலாகி
கொழுக்க ஞானக் கொழுந்தாகி
குலையாக் கொள்கை மலையாகி
வழுத்தும் அண்டு வடிவாகி
வற்றுப் புலமை யுற்றுகி
சேழித்த பக்திக் குருவாகித்
திகழும் புலவ வாழியவே

இருவிற் கிடந்த சமுகத்திற்
கிரவி யாக வாய்த்தவரே
மருவிற் நிருந்த பேர்களுக்கு
மருந்தாய் வந்து சேர்ந்தவடே
பொருளற் நிருந்த வாழ்வதனைப்
பொருளாய் ஆக்கித் தந்தவரே
குருடாய் வாழ்ந்த மக்களின் நற்
குருவாய் ஒளியாய் நிற்பவரே

காந்தி வழியிற் செல்பவரே
 கருணை வழியில் நிற்பவரே
 சாந்தி மார்க்கம் அறிந்தவரே
 தக்க சீலம் உடையவரே
 ஏந்தும் பக்திக் குணக்குன் ரே
 எனிமை வாழ்வு வாழ்பவரே
 தீந்த மிழுக்கீக குருவரம்
 திகழும் புலவ வாழியவே

எண் ஞாம் எழுத்தும் குழந்தைகளுக்
 கினிதாய் ஊட்டி வழிகாட்டி
 மண்ணில் தூய நெறிநிறக
 வாழ்வு காண வைத்ததமிழப்
 புண்ணி யத்தின் ஒர்வடவே
 புலவ வல்லிபுரப் பெரியோய்
 மன் ஞாம் பூவற்கரை யப்பன்
 மழைபோல அருள வாழியவே.

அமைதியிலும் புகழ் பூத்த புலவர்

ஈ. க. இராமசாமி ஆசிரியர்

வடமாராட்சிப் பகுதியில் எந்தெங்கிடமிருந்து வேறு புலவர் என்றால் சுவப்புலவர் திருவாளர் தீ. வல்லிபுரம் ஆசிரியர் அவர்களையே என்று. புலவர் அவர்கள் மனி விழாக்கானாலும் இவ்வேலையில் என்னம் பூரிப்பதால் அவர்களைப் பற்றிய நயவுரைகளை இந்நாளிலமறியச் செய்வது எமது கடமையிலொன்றாகும். ஆந்தடல் அமைதியுற்ற விளங்குவதால் அதன் அடக்கத்தை என்றாலும் கண்டோக்க முடியாது. எமது புலவர் ஜயா அவர்கள் தோற்றித்திரும். சியானத்திலும், சைவ ஒழுக்கத்திலும் சிறந்து விளங்குகின்றார். இளிக்கம் தழும்பும் பேச்சு, செந்தண்ணம் பூண்டொழுகும் தன்மையாகியவை பார்ப்பவர்களை வெளுவாகக் கவர்த்து நிற்பனவாகும்.

ஆந்தடலின் அடித்தளத்தில் அமைதி நிலவுகின்றது. ஆனால் அங்கே விளைமதிக்க முடியாத முத்துக்களும் இருத்தினங்களும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. அதனையாப்ப புலவர் அவர்களிடத்தில் அடங்கியிருக்கும் அறிவிப் பொக்கிளுங்கள் அளப்பரியன்: பழந்தமிழின் ஆழக்கை தனியறிந்தும், புதுத்தமிழின் பண்பு கண்டும், பெறுக் குலமை பகடத்துள்ள புலவர் அவர்கள் நூல் நுட்பம் தெளிந்து கண்டு, செழந்தவிச் சொல் நடையினிலே எடுத்தியப்பும் கதவுகையார், சிவன்பால் என்றும் அழுந்தும் மனமுடைய வராய் விளங்கும் புலவர் அவர்கள் இவ்வுரின் கவங்களை விளக்கமாகக் காட்டியிருக்கின்றார்.

வதிரி புவந்கஷைப்பிளையார் ஆலயக் கட்டடத் தோகூரைக் கிளைக்குவதுடன் இவ்வுரி மக்களின் வழிபாட்டினை ஆகமத்திற்கிணங்க நெறிப்படுத்தியும், சைவநந்த சீலராய் விளங்கச் செய்துர், பூதர்களை ஒழுங்கமையச் செய்தும், அது நாயத்தால் உள்ளராய் புனிதப்படுத்தியவர் என்பது நன்கு புலன்றுக்.

வன்னுவர் வருத்த வாழ்த்தை நெறிக்கைக் கடைப்பிடித்தழைக்கு அவரது இல்லம் சான்று பகர்கிறது. இவ்வாஸயத்துக்கு வருத்ததற்கு காலைப் பேருங்கரைகள் புலவரின் தலைவரையில் நிவருண ஏருத்தக்களையும், பிழையாள கூற்றுக்களையும் சொல்ல முயன்வதில்லை. என்பதை நான் அதேகமான விழாக்களில் கண்டறிந்த உண்மையாகும். உயர்தல மக்கள் நாவலர் அவர்களை ஒந்தாங்குரவராயப் போற்றுகின்ற இவ்வேலையில் சைவப்புலவர் அவர்கள் எழிமிடையே ஒந்தாங்குரவராக விளங்குகின்றார் என்பதை வெறாறும் மறைக்கவோ மறுக்கவோ முடியாது. அவர் தம் சைவ நந்தை ஒழுக்கத்தால், எஃழுர் மக்களை மதுமாற்றத் தடுத்தார். என்பது வதிரி உயர் நிரு சைவக்குரன் வழிவந்த உண்மைநெறியாகும்.

வதிரி, சைவங்மை பாருகாப்புச்சுபையின் பிரதம காப்பாளராக அவர் ஆழி நின்று சைவங்மை வருப்புக்களைத் தொடர்ந்த நடாத்தியும், சொற்பொழிவாற்றியும் சைவகங்மைப் போட்டிகளை நடாத்தியும் வந்துகொள்ள, மேலும் “என் கடவு பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற அப்பர் திருவாங்கிற்கிணங்க எழுத பணியைச் செய்ய திட்டமிட்டபங் கெந்தனாலும் இப்பெண்களுள்ளில் புலவர் ஜயா அவர்கள் மேலும் ஒரு தீர்முடிவுடைய வரை வாழுவேண்டுமென மக்மார வாழ்த்தி எல்லாம் வல்ல விதாயங்கள் பெற மானை வணக்கி நிற்கின்றேன்.

வாழ்க் கை உள்கை
வளர்க் குலவர் நாயம்.

வெள்ளிபுர ஆசாரேன வாழ்க வாழ்க

(ஆலங்கூரைச் செல்லையை விவேகனான்தன்)

குத்துமத்தீ நத்துவங்கள் உனத்திருத்தி
சுந்தகமும் ஆசாரம் கணப்படியித்தும்
துப்பிமதான நெற்றியிலே பொட்டு வைத்தாப்
தூயவேவன்ஙை ஒன்றியை நியுத்தாப்
வேலங்களின் புலவரைப் புகழ்ப்போட்டிரு
ஈரன் கேருனே உன்னையின் து கேள்விக்க
ஒல்லயமதில் விழாவெலுத்தார் வதிரிமக்கள்
வல்லிபுர ஆசாரேன வாழ்க வாழ்க

நெந்துபெரும் காப்பியத்தேன் அழகுக்கறுப்
அகம்புறம் சேர் நானுற்றின் ஆதிகற்றுப்
நத்துமலம திருப்புகழின் சால்பட் கற்றுப்
தரணியோற்றும் திருக்குறலின் தீதிகற்றுப்
கீத்தைநிறை தீஶால்காப்பியச் சீர்க்கைமத்துப்
திகழுகைக்கை குவர்க்கிளை சித்திவைகற்றுப்
நாத்துமிழி நூல்களைப் பூஜை நூத்துப்
முதுபுலை ஆசாரேன வாழ்க வாழ்க

நற்றுவதீக்கம் புலவர்பெரும்! இந்த நாளில்
நாளனிலத்தில் ஏண்பதாண்டு பூர்த்தியும்
பெற்றியனே பெருவிழாவின் நாயகனே
நீடுறலே பல்லாண்டு வாழ்க வாழ்க
காவியேழுதும் ஆற்றல்கை வந்தநள்ளே
கலித்துக்கைருக்கள் கலிப்பாக்கள் வெள்ளடாக்கள்
புலவினிலே நீகுட்டும் பொள்ளுக்கள்
ஏகல் விருத்தம் உந்தஞ்சுக்கே நற்றுப்பாருத்தம்
நனி அதின்ற சிலேகட்டுடன் சந்தங்கள்
நாட்டுந்தன் கோனவில் சிந்துகையா
இளவங்களைத்தும் அழியாத சொத்துக்கள்
தன்தமிழின் அழிவினிலே புதித்துச்சியுறுப்
நாலுகைசுவ நெறியினிலும் வரபுகாக்கும்
நூன்கவிலைத்து துறையினிலும் முதிர்ச்சியுறுப்
ஒத்துக்கிள் சேரதிடத்தில் மாணவர்க்கு
அண்டுட்டே அறிவிவாளிகை ஏற்றுகின்ற
ஆசிரியர் பணியிலே முதிர்ச்சியுறுப்
யான்கூரிகளில் து வயதினி ஆட முதிர்ச்சியுறுப்
வாக்கிபுர ஆசாரேன வாழ்க வாழ்க,

“அறிவோழியே வாழியலே”

கோவி நேசன்

குத்துவாயி பாட்டு வரிகள் அன்றைத்துத்
கீகமேல்லாம் வென்னிருப்பி சீட்டங்கயிட்டு
காசலாம் புலவரேன கழுமகைனைக் கூ
சாநனைய முதன் முதலாப் பெற்றீன
உப்பவழி காசவவென அறிவிடைக் கூ
ஒர்ந்தறியச் சித்தாந்த நெடியுறைக் கூ
காவயகத்து வாழ்வாங்கு வாழுவேண்டும்
பிற்காகுவம் மேலேங்கூச் கைவகுகிப்
பொருளாமயுட்கூ வையத்தைக் கற்றுவர்கள்
கீற அடியை கே தன் கைவர்க்குச் கைவழுப்புத் தீ
திவகரித்திய நேங்கியகைக் காத்தத்தீரவ
தீறந்துவிட கோயிலேனக் குரலேழுப்பித்
கீஸ்டாகமைப் பேயக்கற் ற நின் றகுரன்
கறந்தரு பால்நிற்றத் தூய்மையான் கூ
கங்கடவரும் வணங்கவாற் கைவசீலை

கீஸ்துகாகி கீருந்ததாலே
கடல்லாச் சேல்வமான கல்விக்கற்றுச்
புயிஸ் ரகங்கி ஆசிரிய ராகாந்தாள்
பட்டமதங்க் கோப்பாயில் பெற்றுயர்ந்தார்
பன் மோழியும் பலநுழும் படித்ததாலே
பண்டிதர்க்கும் படிப்புனர்த்தும் பண்டிதரால்
ந்தல்லாகரன் பேராசான் திருக்குறைனாத்
நான் வூகரயில் எழுதவல்ல ஆற்றலுள்ள
தக்கனமத்தைக் குறஞ்சுறைக்கக் கேட்டறிந்துகூட்ட
இன் தமிழை ஆராயத் தகுதியாலேனுத்
திருப்பமேரனி ஸ்டிடுமதி விவருமுன் கே

க வேதநால் பின்முதிருத்திக் காட்டுப்பாற்றுல்
கணிததநால் வல்லேவார்கள் மதித்துவுவந்தார்
கணிதமார் கோதிடத்துத் தீறமையியல்லாம்
கணிதத்தை நன்கறிந்த பேற்றுகேன்யார்
து வேதித்துக்கண் வளர்ச்சிக்காய் முயன்றுகைத்த
துணிக்கூலைந் தீறமையையும் போற்றிதிற்டோம்
ம வேறிவெழுதுத்தே கைவேயழுத்தாய் ஆண்ணிறங்கல்
வல்லிபுர புலவரேன் ஆம் வாழுக வாழுக.

சைவப்புலவர் திரு. சி. வல்லிபுரம்

மிகவும் யின்தங்கி இருந்த எங்கள் சமூகம் - அழக்கி வைத்து ஆதிக்கம் செலுத்திய சமூகத்தின் அங்கீகாரத்தையும் உடன்பாட்டையும் பெற்றுக்கொள்ள சைவாசாரம், காந்தியக்கொள்ள, நெறியானகள்வி எண்பவற்றினாலே தமிழைச் செம்மைப்படுத்தி சமூகமலர்ச்சிக்கு ஆதாரசுருதியாக வீளங்கியவர்களின் தொகையை ஒரு கையின் விரல்கள் கொண்டு கணித்து விடலாம். எமது சமூக வளர்ச்சியின் முதல்வர்களாகத் தோன்றிய இச்சிறுதொகையினருள் செந்தமிழ் வல்ல ஆசான் சைவப்புலவர் திரு. விவுல்விபுசும் அவர்களும் ஒரு மனியாவார். சமூக வரலாற்றுக்கண்களொன்று நோக்கும் டத்து தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியைச் சூழவுள்ள எமது சிராமமக்களின் கல்வி பண்பாடு, கலாச்சாரம் ஆகியவற்றின் பரிமைத்தோற்றுவாய் அனரநூற்றுண்டு காலகட்டத்துக்கு முன்பிருந்தே வீளங்கிவரும் இக்கல்லூரியின் உண்ணதமான செயற்பாடுகளின் பிரதான பாத்திரம் வகித்தயர்களுள்ளும் சைவப்புலவர் அவர்களுக்கு மிகவும் காத்திரமான பங்குள்ளது.

தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சியில் சைவசமயமும் தவிர்க்க இயலாத்தெரும் பங்கை வகித்ததென்று கருத்திலை ஏற்று தமிழையும் ஒரு சமயத்தின் எல்லைக்குள் அடைத்து வைப்பதால் தமிழின் பிறப்பும், வளர்ச்சியுந்தான் வைங்கும் என்ற உண்மையோடு இன்று ஒப்புதல் கொள்வதற்கு இவை இரண்டையும் பிரித்து நோக்குதல் கூடும். ஆனால் சைவப்புலவர் திரு. சி. வல்லிபுரம் ஆசான் அவர்களின் ஆளுமையை நுணுக்கித்தேரு மிடத்து தமிழ், சைவம் என்றும் இரண்டாம் பிரிக்கவொண்ணும் அத்துவிதமான அறி விள் வடிவம் அவர்கள் எண்பதைத்தெரிவித்து உளங்கிகாள்ளலாம். ஆழந்த இறைப்பத்து சமய சாஸ்திரங்களைத் துறைபோகக்கற்ற ஞானப்பிரவாகம் என்பவை அவர் பச்சிலும் எழுத்திலும் தெற்றெனப் புலனுவதைக் காணலாம். சிவந்த மேனியில் தூயவெண்ணிற ஆடை, அணிந்து நீறணிந்து நந்தியராய்த் தோன்றும் இவர் திருவுநவம் கண்டூர் வணங்கும் கம்பீரத்துவமானது. எச்சமயத்திலும் சுயகெளரவத்தில் வித்துவப் பெருமையுடன் அழுந்தி நிற்கும் சைவப்பழம் இவர்கள் தமிழ், இலக்கண, இலக்கியங்களை ஆய்ந்து தின்தத் துவலர் அவர்களிடத்திலிருந்து ஊற்றெறுக்கும் போது தேனுகையே இனிக்கும். புலவர் அவர்கள் செந்தமிழ் மொழியில் மாததிரமன்றி வடமொழியில், ஆங்கிலம் ஆகியமொழிகளிலும் பாண்டியத்தியம் உண்டைவர். சிங்கள மொழி யைக்கற்க விரும்பும் இளையத்தூக்குமுறையிலர்க்கும், அரசினரின் தடைதான்டற் பரிசுசைகளில் சித்தி எய்த ஓய்யலாது திக்கித்தினைறும் அரசாங்க உத்திரீயாகத்தர்களுக்கும் புணியாக வீளங்குகின்றார்கள். அல்லும், பகலும் என்ற பேதமின்றிப் புலவர் அவர்களின் வீடு தேடிச் சென்று சிங்கள மொழியைக் கற்கச் செல்லோர் கொஞ்சநஞ்சமன்று.

மொழி வல்லுனர்களுக்கு என்றும் கை வரப்பெருத துறைகளுள் அன்று கணிதப் பகுதி என்ன விந்தை! புலவர் அவர்களிடத்தில் கணிதபாடம் கற்பது ஒரு இனிய அநுபவந்தான். எத்தகைய சிக்கலை கணிதத்தையும் படிப்படியாக வீளங்களைத்து முடிச்சுக்களை வீடுவிக்கும் நுட்பத்தினாலே கணிதத்திற் குனியமான மாணவர்களும் இலக்குவாகப் புரியவேத்து வீடுவார்கள். இன்றையை புதிய கல்வித்திட்டத்திற் கணமய அறிமுகப்படுத்தப்பட்டளை நல்ல கணிதத்தையும் படிப்படியாக வீளங்களைத் துத் முடிச்சுக்களை வீடுவிக்கும் நுட்பத்தினாலே கணிதத்திற் குனியமான மாணவர்களும்

■ வகுவாகப் புரியலைத்து கீழோர்கள்: இங்கைய புதிய சில்லித்திட்டாத்திற்கையை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டனர் நல்ள கண்தத்தையும்-புலவர் அவர்கள் விட்டுவிலக்கின்ஸை. தாமே முயன்று நற்று தம்மை நாடிவதும் மாணவர்களுக்கெல்லாம் இப்புதிய கண்தத்தை கற்பித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

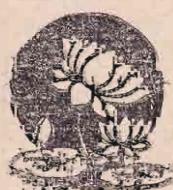
ஏ. எம் என்ற சொல்லின் இலக்கணமாக அமைந்த ஒருவருவும் புலவர் அவர்கள் சத்தியவேட்டுக் கொண்ட அவதாசமாக இவர்கள் சிகிச்சூர்கள். பாடவேலையில் ஒரு கணப்பொழுதேனும் விண்விரையமாவதற்கு எத்தானத்திலும் இடமளிக்காத உத்தமர்.

எந்த ஒரு மனிதனிடத்திலும் அவனே அல்லது பிறரோ இனங்கள்டு கொள்ளாத போதிலும் ஏதோ ஒரு சிறப்பாற்றல்கள் ஒரு சேரப்பெற்ற ஆகிமனிதர்கள் சமூகத்தில் மிக அருந்தலாகவே காணப்படுவார்கள். “‘சில்லார்ப்பலி’” என்னும் பனைபெயரிற் குருத்தாளுக்கொண்ட வரம்புமீருக் கல்கைத்தாரந்தொடுக்கும் கல்கூர் திலகம் புலவர் அவர்கள் வண்ணக்கலவை கொண்டு நெஞ்சின் எண்ணக்கோலங்களை எழிலுறச்சித்தரிக்கும் சிறந்த கையிழைகளும் திகழ்பவர்கள்: இவர்கள் திட்டவைத்துவுள்ள ஓயியங்கள் இன்றும் எம் கல்லூரிச்சிறுரிசி கல்விக்கப் பெறிதும் தவகிள்ளன. புலவர் அவர்கள் பிரசங்கம் செய்வதிலும் தலைசிறந்து விளங்குகின்றார்கள். இவர்களின் பிரசங்கம் ஆழமான். அனுபவமாம் பிரசாரிக்க நடக்கச்சை முக்குக்கள் கொக்கும் நாளிகுந்தாக என்றும் அமையும். புலவர் அவர்கள் சோதிடசாத்திரத்திலும் வல்லவர் என்பது பலர் அறியாத ஒன்று.

இன்று ஆசிரிய சேவையில் இநெந்த இளைப்பாறிய போதும் தம்மை நாடிவதும் மாணவர்களுக்கு அயர்வின்றிக் கல்வி போகித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அருளும் பொகளும் கேட்ட இப்பை மறுமைச்செல்வங்களுக்கு ஒருப்பின்றி வாழும் புலவர் அவர்கள் பல்கலைவேந்தராய் ஆசானுய் காழ்வதற்கே தோற்றமெடுத்து செம்மலாய்த்துலங்கும் பெருமகன் இடுகல் லூரி யில் 1932ம் அண்டு தமது ஆசிரியப்பணியை ஆரம்பித்து 1965ம் ஆண்டு வரை அருங்குசேவை ஆற்றியுள்ளார்கள். இவர்கள் இந்கங்கு லூரிக்கும் எங்கள் சமூகத்திற்கும் ஆற்றிய சேவையை கொரவித்து வெளிவிலிழா பிரிவபசாச விழா என்பவற்றை மிகக்கோலாகவுமாக இக்கங்கு லூரி நடத்தியுள்ளது. இவர்கள் பெயரளவில் இளைப்பாறியபோதும் இன்றும் தமது கல்வித்துறைகளுடைச் செய்து வருவது டாக்கும் சமூகத்தின் - ஆசிரிய சமூகத்தின் வெங்களை ஏனக்கமாக நிறுவாற்று நெறிகாட்டியும் வருகின்றார்கள்.

தேவீயான்

(மறுபிரசரம் “தேவீயாயாளி இந்து” - 1975)

பன்மொழிப் புலவர்

பொலிகண்டி பாரதி ச. ச. நி

உலகிலே இன்று கோவில்கள் பல உள் ஆனால் கோவில் என்ற சிறப்புப் பெயருடன் விளங்குவது சிதம்பரம். அதுபோல 'பாரதி' என்றால் வரகவி சுப்பிரமணியம் பாரதியாரையும், 'மாத்மா' என்றால் காந்திஅடிகளையும் குறிப்பிடுவது போல 'சைவப்புலவர்' என்றால் அது எமது இன்றைய வீராநாயகரை விளக்கும் உயர்திரு. சி. வல்லிபுரம் ஆசிரியர் அவர்களையே குறிக்கும். இத்தகைய பிரபல்யம் வாய்ந்த சைவப்பெரியார் ஒருவகுக்கு பெருவிழா எடுக்கிறார்கள் என்றால் அது பெருமகிழ்ச்சிக் குரிய தொண்ணாகும். இவ்விழாவையொட்டி மலர் ஒன்றினை வெளியிடுவதினாலே கேள்விப்பட்டதும் நாம் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

புலவர் அவர்களைப்பற்றி நாம் ஊன்றிக் கவனிக்கும் பொழுது அவர்கள் ஓர் ஆசாதாரண புருடர் என்ற எண்ணமே முன்விற்கின்றது. ஆசிரியராகக் கடமை ஏற்றுப்பணிபுறந்த காலத்திலும் சரி, அதன் பின்பும் சரி அன்னார் தமிழகமுக்கும், சைவத் திறகும் ஆற்றிய தொண்ணால் அளசிடற்கிறது.

பெரியார் புலவர் அவர்களுடைப் புறத்தோற்றமும் அகத்தோற்றமும் மக்களுடைய உள்ளங்களைக் கவரக்கூடியவாக விளக்குகின்றன, குழந்தை உள்ளம் படைத்தவர் எமது பெரியார். தம்மை நாடுபவரை அகமும் முகமும் மலர் வரவேற்கும் சிறப்புடையவர், படித்தவன், பாமரன் என்று நோக்காது, இளையவர் முதியவர் என்று குதாது சகலரையும் சமமாக நோக்கி பஞ்சராஜர் எமது பெரியார் அவர்கள்.

புலவர். அவர்களைப் பண்மொழி வித்தகன் என்றால் மிகையாகாது. அன்னார் தமிழ், சிங்களம், ஆசிகிலம், சமிஸ்கிருதம் போன்ற மொழிகளில் பாண்டித்தியம் உடையவர், பெரியார் அவர்கள் இலக்கண, இலக்கிய ஆற்றல் கொண்டவரை கண் படைப்பதில் மைப்பை நிகர்த்தவர். பாக்களை இயந்தவள்ள சிலர் தாம் இயற்றிய பாக்களைப்பாட இயலாதவர்களைக் குருக்கின்றனர். ஆனால் எமது பெரியார் அவர்கள் நாம் இயற்றிய பாடங்களை இனிய ஒசையுடன் பாடவும் வல்வார். அதுமட்டுமல்ல இலதுதமிழில் பேசும், எனிய தமிழில் எழுதவும் கூடிய அறிவீன் பொக்கிளும் நம் ஆசால் அவர்கள்.

சைவப்பிரசங்கங்கள் கீசய்வதில் தனித்துவம் படைத்தவர். தமது இனிய மெல்லிய குரலால் மக்களாத் தம்பால் இழுக்கும் சக்க பெற்றவர். கல்வி புட்டுங்கள் வீட்டங்களை கருங்கக் கூறி விளங்க வைக்கும் தலைக்கையுடையவர்.

இரு சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கு அங்குள்ள அறிஞர்களின்னும் கணிமாங்களின்கைத் துறையைப்பெரியார்களின்னும் முயற்சியை காரணமாகவுள்ளது. இங்று தமிழர் மத்தியில் உள்ள மற்றைய மக்கள் ஆசிரியமும் பொருமையும் அடையக்கூடிய அளவிற்கு நம் பெரியார் அவர்களின் தோற்றம், சமயப்பற்று, தமிழ் மொழியின் உள்ள ஆற்றல் என்பன உயர்த்தி வைத்துள்ளது.

எமது பெரியார் சைவப்புலவர் அவர்கள் இன்னும் பண்ணெடுக்காக தலைஞ்சால் ஆற்றல் தமிழ் வளரவு, சைவம் தழைக்கலும் தமிழாலை அரிவு சேவைகளைக் கேட்வதற்கு எல்லாம் வல்ல இறைவருள் காலிக் கேஷ்டுகளே மனமார வருஷ்க்கு கிளரோம்.

வதிரி சைவசமய பாதுகாப்புச்

● சபையின் வாழ்த்து ●

● காவடிச் சிந்து ●

ஆரியமொடு தமிழினில்
சீரியநூல் கற்றறிந்து
வாரிவழங்கு வள்ளல் வாழியவே - இன்று
பாரிலுயர் பண்டதனே வாழியவே

காய்த்தெழுந்து விம்மிநின்று
வாய்த்தசீடர்க் குன்னறிவை
தோய்த்துயர வைத்தகுரு வாழியவே - இங்கு
மெய்ப்பொரு ஞரைப்பவனே வாழியவே

சாதிநிலை ஒங்கிப்பலர்
பாதிமதம் மாறியும்ய
மேதினிக்கண் சைவப்புலவர் வாழியவே - எங்கள்
சோதியென மிலிர்பவனே வாழியவே

கலைமகளின் அருட்பேரூல்
கலைபலவும் கற்றுணர்ந்து
கலைமழுயைப் பொழிபவனே வாழியவே - இங்கு
தலைநரைத்து மோயாச்சேவை வாழியவே

சைவமததப் பாதுகாக்க
மெய்நெறியே ஓர் நிலையாய்
உய்யும் வகை வாழ்பவரே வாழியவே - இங்கு
தெய்வமுறை காப்பவரே வாழியவே

சங்ககாலப் புலவர் போல
எங்கள்குட முனியன்றே
பொங்குமுயர் அறிவாளி வாழியவே - ஐயா
இங்குசிவ நாமமோங்க வாழியவே,

சமூகமாற்றத்தில் ஒரு சைவப்புலவர்

அல்வாய் மனோகரா சண்முக நிலையம்

வதிரி சைவப்புலவர் சி. வல்லிபுரம் அவர்களுக்கு எடுக்கப்படும் ஸ்ரீவிஜையோட்டி அங்குளின் பெருமைகளை இவ்வாழ்த்தின்மூலம் பரிந்து கொள்வதில் அல்லாய் மனோகரா சண்முக நிலையம் பெருமகிழ்வெய்கிறது.

இந்நேரக்கு அரை நூற்றுண்டுக்கு முன்பிருந்தே சைவ ஒழுக்க ஆசாரசீலராய் தூயவெள்ளீர்று மேனியராய் சைவசித்தாந்தப் பெற்றியராய் சைவசமய வாழ்வினை வழிகாட்டியராய் சீரும், சிறப்புடனும் வாழ்ந்துவரும் எமது சைவப்புலவர் அமிர்தம் சிறப்பினைக் கூறுவதாயின் அது சாதாரணமான தொன்றுவல்.

இன்றும் யாழ்ப்பாணத்துச் சமுதாயத்தில் புரையோடிப் போயிருக்கும் கழுச அடிமைத்தலத்தின் ஆணிவேரே சைவசமயத்தில்தான் நிலைகொண்டிருப்பதை எவ்ரும் மறுக்க முடியாது, சிறுபாண்மைக்கழுகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சைவசமயத்தைப் பூசிக்கவே அருக்கதையற்றவர்கள் என்பதைசீ அவதியிட்டுக்கொண்டகாலத்தில் இருந்தே அதற்கொரு சவாலாகத் தேவனர்யாளிச்சைவகில்லானசபை சைவப்பெரியார் வதிரி கா. குரங், அல்லாய் வேதுச்சோதிடர் ஆசியோருடன் உதயமாகியது இந்தச்சைவப் பெரியார்களின் உதயத்தின் ஒரு கடராக இன்றும் எம் மக்கியில் ஒளிர்ப்பவரிதான் சைவப்புலவர் அவர்கள்.

சைவப்புலவர் அவர்கள் ஒரு சிறந்த ஆசிரியர், பஞ்சமாழிக்கவந்த வக்ளாளர் என்பதை விட அவர்கள் சைவவாழ்வே எமது சமூகமாற்றத்துடன் பின்னிப்பினைத் துள்ள நிலையினை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவர்களாவோம் மகாகிபாரதி இந்திய சமுதாய மாற்றத்திற்கு பூனாடு அணிவித்த சம்பவத்தின் தாக்கத்தினின்றும், மிகைப்படக்கூடியதே வதிரி சைவப்புலவர் அவர்களின் சமயம் சார்ந்தவாழ்வாகும் இவரிடம் காணப்படும் சைவப்புலவரை, சமயம்சார்ந்த ஆக, புறத்தூய்சை என்பனான்போர் மனத்தை உறுத்தியமையும் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசவரலாற்று முக்கியத் துவம் வாய்ந்த ஆலயக்கதவுகளின் திறவுகோலுக்கு வழிசைமத்தன எனலாம். பல நூற்றுக்கணக்கான சைவசமய அபிமானிகள் இன்றும் அங்குரை நாடிவந்து சித்தாந்தத்தெறிவினையும் சமய தத்துவங்களையும் கேட்டுச் சென்வதனைக்காண்கின்றோம். எமது நாட்டில் நடைபெற்றுவரும் சைவசமயக்கருத்து மேஜாகளைக்கும் எமது சைவப்புலவர் அவர்களின் அனுபவம் சார்ந்த குக்குத்துக்கள் இடம்பெறவின்லை.

இத்தகைய சைவப்பெரியார் ஒருவர் இதுகாலும் கயவிளம்பரம் செய்யாமல் இலை மறைக்காயாக இருந்த சைவங்களுக்கும், எமது சமூகத்துக்கும் ஆற்றிவரும் சேவைகள் வெளிக்கொண்டிரப்படாமை எமது சமூகம்சார்ந்த சாபக்கேடாக அனமயாமல் இன்று வதிரி பூலந்தகைப்பின்னோயார் ஆலயசபை எடுக்கும் பெருவிநாவின் மூலம் சைவங்களும் அங்குரை மேலும் அறியவாய்ப்பளிப்பதுடன் அங்குரது திறமையைச்சரியான முறையில் பதிப்பீடுசெய்து, எமதுநாட்டில் விளக்கும் உயர்பீடங்களால் மேன்மைப்படுத்தப் பட்டு வரும் ஏனைய பெருமக்களே அன்னாநையும் கௌரவித்து உரிய இடமளிக்கப் பட வேண்டும் என்பதை நாம் எமது விண்ணப்பமாக முன்வைக்கின்றோம் மேலும் அங்குர வாழ்ந்து வரும் சமயவாழ்வின் சிறப்புக்கள் எமது எதிரிகாலச்சந்ததியினருக்கு முன் உதாஷ்ணமாக விளங்க அவர் நீடு வாழுவதோம் வல்ல இறைவனை வேண்டி வாழ்த்துகிறோம்.

